

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
8. JUNI 2005

Fiskeridirektoratet

04 OKT 2005

Medlemmer og observatører i Reguleringsrådet

Diverse adresser

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. JUNI 2005 M.M.

Vedlagt (./.) følger referat fra møte i Reguleringsrådet den 8. juni 2005.

Under forutsetning av at det blir oppnevnt medlemmer til et nytt råd, er neste møte i Reguleringsrådet planlagt avholdt i Bergen tirsdag 29. november og onsdag 30 november 2005.

Møte starter første dag kl. 0900, og en bør ta høyde for at møte vil kunne holde på til kl. 1600 andre dag.

Vedlagt følger (./.) forslag til saksliste for dette møte. Eventuelle innspill til sakslisten bør være sekretariatet i hende innen 1. november 2005.

En tar sikte på klargjøre dokumentene for utsendelse den 21. november 2005. Fra samme dag tar vi sikte på å ha saksdokumentene tilgjengelig på internett (www.fiskeridir.no).

Med hilsen

Arne Fjellstad

Anne Marie Abotnes

SAKSLISTE

MØTET I REGULERINGSRÅDET DEN 8. JUNI 2005

- Sak 1/2005 Orientering fra Havforskningsinstituttet vedrørende siste møte i ACFM
- Sak 2/2005 Utviklingen i enkelte fiskerier i 2005
- a. Torsk, sei og hyse nord for 62°N
 - b. Blåkveite
 - c. Torsk i Nordsjøen
 - d. Sei i Nordsjøen
 - e. Nvg-sild
 - f. Makrell
 - g. Makrell som bifangst
 - h. Kolmule – en orientering ved FKD
 - i. Tobis
- Sak 3/2005 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen
sesongen 2005/2006
- Sak 4/2005 Regulering av fisket etter kongekrabbe i 2005
- Sak 5/2005 Kvoteregning for rognkjeks
- Sak 6/2005 Eventuelt
- Oppnevning av nytt Reguleringsråd.
Orientering ved FKD.

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES:	The International Council For The Exploration Of The Seas (Det internasjonale råd for havforskning)
ACFM:	The Advisory Committee On Fishery Management (ICES' rådgivende komité for fiskerireguleringer)
NAFO:	Northwest Atlantic Fisheries Organization (Den nordvestatlantiske fiskeriorganisasjon)
NEAFC:	North East Atlantic Fisheries Commission (Den nordøstatlantiske fiskeriorganisasjon)
CPUE:	Catch per unit effort (Fangst pr enhet)
TAC:	Total allowable catch (Total fangstkvote)
MBAL:	Minimum biological acceptable level (Laveste biologisk aksepterte nivå. Laveste nivå på gytebestanden som erfaringsmessig har gitt god rekruttering).
FMSY:	Maksimum vedvarende fiskedødelighet
SSB:	Spawning stock biomass (Gytebestand)
B_{pa} :	En føre-var-grense for gytebestanden
B_{lim} :	Den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering.
F:	Fiskedødelighet F_{93} = fiskedødelighet i 1993
F_{max} :	Fiskedødelighet som gir maksimalt utbytte pr rekrutt.
F_{med} :	Fiskedødelighet som gir balanse mellom det som tas ut av bestanden og det som tilføres ved rekruttering.
F_{low} :	Fiskedødelighet som i 9 av ti tilfeller vil gi en økning i bestanden.
F_{lim} :	Fiskedødelighet som i det lange løp gir en gytebestand lik B_{lim}
F_{pa} :	En føre-var-grense for fiskedødelighet

MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. JUNI 2005

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 10.00 til kl. 15.30.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet	
Thor Wold, Norges Fiskarlag	(kom kl. 1130)
Sigvald Berntsen, Norges Fiskarlag	
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag	(settevara)
Ola Olsen, Norges Fiskarlag	(vara)
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag	
Arne Helge Kristoffersen, Norges Kystfiskarlag	
Arne Ringstad, Norges Sjømannsforbund	
Kjell Olaf Larsen, FHL	(gikk kl. 1430)
Gunnar Domstein, FHL	
Inge Arne Eriksen, Sametinget	
Stian Jensen, Fylkeskommunene	

NNN var ikke representert i møtet.

Medlem Åge Remøy og hans vararepresentant Arnljot Haugen fra Norges Fiskarlag hadde meldt forfall til møtet. Norges Fiskarlag ba om at Jan Birger Jørgensen ble oppnevnt som settevara. Dette ble godkjent i møtet av Kirsti Henriksen, Fiskeri- og kystdepartementet.

Som faglige rådgivere møtte:

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Reidar Toresen, Havforskningsinstituttet
Tore Johannesen, Havforskningsinstituttet
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Willy Godtlibsen, Norges Råfisklag

Som observatører møtte:

Kirsti Henriksen, Fiskeri- og kystdepartementet
Kyrre Dale, Fiskeri- og kystdepartementet
Geir Martin Lerbukt, Fiskeri- og kystdepartementet
Valter Rasmussen, Sør-Norges Trålerlag
Edvard V Johansen, Kystvakten
Rune Stenevik, Kystvakten
Christen A. Mordal, FHL
Agnar Moe, FHL (fiskemel)
Eva Degree, Direktoratet for Naturforvaltning

Som sekretærer møtte Anne Marie Abotnes og Arne Fjellstad, Fiskeridirektoratet

Dessuten møtte:

Bent Dreyer, Fiskeriforskning
Hilde Rødås Johannesen, Norges Kystfiskarlag
Liv Holmefjord, Fiskeridirektoratet
Stein-Åge Johnsen, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Are Strand, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Finn Hov, Fiskeridirektoratet
Hanne Rasch, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Anders Østreim, Fiskeridirektoratet
Marthe Kulset, Fiskeridirektoratet
Per Svein Havre, Fiskeridirektoratet
Sverre Haugen, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Gjermund Langedal, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet

Peter Gullestad begynte møtet med å vise til sakslisten og spurte om det var noen merknader til denne og innkallingen til møtet. Det var ingen merknader. Han spurte videre om det var saker under eventuelt.

Under punkt 6 Eventuelt, ønsket Fiskeri- og kystdepartementet å gi en kort orientering vedrørende oppnevning av nytt råd.

Videre var det et ønske fra FHL å diskutere kontrollregime rundt sei og torsk (det ble ingen diskusjon rundt dette punktet- se for øvrig under sak 1- kontroll pelagisk).

Sør-Norges Trålerlag ønsket en diskusjon omkring industritrålernes kvote på sild sør for 62° N.

Sametinget ønsket å orientere Reguleringsrådet om en avtale mellom Regjeringen og sametinget vedrørende prosedyrer for konsultasjoner mellom statlige myndigheter og Sametinget.

Peter Gullestad at konsultasjonsavtalen var trykket opp, og ville bli delt ut til møtet. Når det gjaldt industritrålernes fiske etter sild sør for 62° N, ønsket han å ta dette inn som et punkt j) på sak 2.

Det var ingen merknader til en slik saksbehandling.

Sak 1/2005

Orientering fra Havforskningsinstituttet
vedrørende siste møte i ACFM

SAK 1/2005

ORIENTERING FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET VEDRØRENDE SISTE MØTE I ACFM

Peter Gullestad åpnet med å vise til utdelte pressemelding fra Havforskningsinstituttet. Han konkluderte med at det for bestandene Norsk arktisk torsk, sei og hyse bare var justeringer, mens de store utfordringene fremover lå særlig på blåkveite og kysttorsk.

Reidar Toresen fikk så ordet for en presentasjon av de siste rådene fra ACFM (se vedlagte kopi av pressemeldinger)

Når det gjaldt lodde, (3-parts lodde) var det intet nytt. Det skulle foretas flere målinger, men det var ennå usikkert om det ble fiske i 2005.

Når det gjaldt brisling i Nordsjøen var det gode mål på rekruttering, og grunnlaget for fiske er bra.

Valter Rasmussen viste med henvisning til pressemeldingen til at det til at det danske brislingfiske hadde foregått i juli og august, men at det var lite norsk fiske i denne perioden.

Ola Olsen viset til at ungsildfisket nå nærmest var avviklet, og lurte på om dette kunne ha positiv effekt på rekrutteringen. Han mente også at endel av den brislingen en fisket egentlig var ungsild.

Reidar Toresen viset til at de senere års studier har vist at bestanden av brisling og sild kan øke samtidig, ikke slik som tidligere. Han viste ellers til at fisket nå var i samsvar med en god rekruttering.

Bjarne Schultz svarte på spørsmål fra Gunnar Domstein at målet for arbeidsgruppen som arbeidet med kontroll av pelagisk råstoff var å få samme veierutiner både i Norge, Danmark Skottland og på Shetland. Det ble innført krav om veiesystemer i EU i februar 2004, men det er et etterslep i Storbritannia på dette området. I 2004 var Fiskeridirektoratet i Storbritannia 5 ganger, og i 2005 var vi der i en 14 dagers periode. Storbritannia har møtt endel av de utfordringene som en hadde i Norge i 1995/96 i forhold til Britisk justervesen. En utfordring er at de må ha fisk for å gjøre arbeidet. Skottland er i en prosess, men ennå ikke helt på plass. Han kunne ellers opplyse at det ble arbeidet internasjonalt på flere nivåer i disse spørsmålene, også på ministernivå. En konsekvens av det arbeidet som nå foregår synes å være at irske fartøy ikke lenger leverer i Danmark og Irland, men går til Shetland og Island og leverer.

Gunnar Domstein beklaget at kontrollspørsmålene alltid havnet sist på agendaen, og menet at vi var frastjålet fisk for milliarder av kroner de siste årene. Han beklaget at det hadde vært lite bevegelse i disse sakene, og mente at dette var mer en politisk enn en administrativ sak.

Christen Mordal var enig med Domstein, men viste til at det også ble arbeidet politisk med disse utfordringene. Vi måtte imidlertid erkjenne at arbeidet så langt hadde gitt få resultater.

acfm 2006

■ Ingen dramatiske endringer i bestandsutviklingen

ICES' anbefalinger for 2006 - Pressemelding 06.06.2005

Den rådgivende komité (ACFM) i Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har nå gitt anbefalinger for fiske på flere viktige bestander for 2006. I Barentshavet er bestanden av hyse og sei i en positiv utvikling, mens veksten i torskbestanden har stagnert. De to uerartene og kysttorsken er på et kritisk lavt nivå, mens blåkveite synes å ta seg noe opp. Behovet for vern av kysttorsk og uerartene bør få konsekvenser for fisket etter andre arter. Bestanden av sild i Nordsjøen er stor, men rekrutteringen synes å svikte.

ICES anbefaler følgende kvoter for 2006:

- Nordøstarktisk torsk: 471 000 tonn
- Nordøstarktisk hyse: Inntil 112 000 tonn
- Nordøstarktisk sei: Inntil 202 000 tonn
- Nordøstarktisk blåkveite: Inntil 13 000 tonn
- Norsk kysttorsk: Ingen fangst
- Snabeluer: Ikke noe direkte trålfiske, stenging av områder og lave tillatte bifangstrater
- Vanlig uer: Strengere reguleringer enn de som nå gjelder, på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering
- Nordsjøild: Totalfangst i det direkte sildefisket på rundt 450 000 tonn

Nordøstarktisk torsk

ICES vurderer bestanden til å ha god reproduksjonsevne, men beskatningen er høyere enn det som er tilsiktet i forvaltningsplanen.

Beregninger for 2002, 2003 og 2004 indikerer urapporterte landinger (hhv 90 000, 115 000 og 90 000 tonn) som tilsier omlag 20 % tillegg til offisiell fangst. Urapporterte landinger reduserer effekten av forvaltningstiltak og underminerer målsettingene i den vedtatte forvaltningsregelen. Det er viktig at forvaltningen sikrer at all fangst avreknes mot totalkvoten.

~ les mer

Nordøstarktisk hyse

Hysebestanden er regnet for å ha god reproduksjonsevne og ble høstet bærekraftig i 2004. Holdes fiskedødeligheten på samme nivå fremover, ventes gyteblomassen å vokse ytterligere. Årsklassene etter 1997 er beregnet til å være over det historiske gjennomsnittet.

~ les mer

Nordøstarktisk sei

ICES vurderer bestanden av nordøstarktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivået, og gytebestanden er godt over føre-var-grensen.

~ les mer

Nordøstarktisk blåkveite

Gytebestanden har vært lav siden slutten av 1980-åra, men det er indikasjoner på en økning de siste årene. Ytterligere tiltak for å begrense fangstene, slik som utvidet kvoteregulering, stengning av områder og strengere bifangstreguleringer bør innføres og håndheves effektivt.

~ les mer

Norsk kysttorsk

Bestanden har avtatt kontinuerlig fra 1994. Gytebestanden i 2005 er beregnet til å være den lavest observerte og kommer til å bli ytterligere redusert til 2006. Dagens fiskedødelighet er altfor høy. ICES vurderer derfor bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne, og at den ikke høstes bærekraftig. Det tas betydelige kvanta i turistfiske og fritidsfiske, og dette øker usikkerheten i absoluttnivået av bestand og beskatningsnivå.

~ les mer

Nordsjøild

Bestanden er vurdert til å ha god reproduksjonsevne og høstes

kontaktpersoner

Reidar Tøresen (ACFM):
55 23 84 20 / 911 23 090
reidar.toresen@imr.no

Forskningsdirektør
Asmund Bjordal:
55 23 86 90 / 906 96 701
asmund.bjordal@imr.no

Forskningsdirektør Ole
Arve Misund: 55 23 84 97 /
911 74 186
ole.misund@imr.no

Forskningsgruppeleder
Harald Gjøsæter:
55 23 84 17 / 414 79 177
harald.gjoesaeter@imr.no

Informasjonssjef Jo Høyér:
55 23 85 21 / 951 19 216
jo.hoyer@imr.no

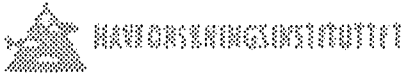
bærekraftig. Årsklassene 2002-2004 er imidlertid blant de svakeste i tidsserien. På grunn av den uvanlige situasjonen med tre etterfølgende dårlige årsklasser, er det spesielt viktig at bestanden forvaltes slik at gytebestanden sikres i de kommende årene.
~ les mer

Snabeluer

Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991, og ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat viser at bestanden er nær et historisk lavmål. ICES tilrår at forbud mot direkte trålfiske, stenging av områder og lav tillatt bifangst opprettholdes.

Vanlig uer

ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat viser en klar reduksjon i forekomst, og indikerer at bestanden nå er nær et historisk lavmål. Årsklassene det siste tiåret har vært svært svake og blir stadig mindre. ICES anbefaler stopp i alt direkte fiske, utvidelse av fredningen, og skjerpede bifangstreguleringer.
~ les mer

Nordøstarktisk torsk

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2005

Status

ICES vurderer bestanden til å ha god reproduksjonsevne, men beskatningen er høyere enn det som er tilsiktet i forvaltningsplanen. Gytebestandens størrelse er over føre-var-grensen (Bpa). Gytebestanden har vært over Bpa siden 2002, etter en periode (1998-2001) da den var under Bpa. Fiskedødeligheten i perioden 1997-2000 var blant de høyeste i tidsserien. Toktene indikerer at 2001-årsklassen er svak, 2002- og 2004-årsklassene er omtrent gjennomsnittlig, og 2003-årsklassen er noe under gjennomsnittet.

Forvaltningsregel

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen vedtok høsten 2004 noen tillegg til forvaltningsregelen for nordøstarktisk torsk. Disse tilleggene spesifiserer gjenoppbyggingstiltak for de tilfeller når beregningene viser at gytebestanden er under Bpa. ICES har gjennom simuleringer testet den modifiserte forvaltningsregelen. Konklusjonen er at forvaltningsregelen er i samsvar med føre-var-tilnærmingen. ICES påpeker imidlertid at forvaltningsregelen ikke er fulgt, siden urrapporterte landinger har gitt en betydelig høyere beskatning enn det regelen forutsetter.

Forvaltningsråd

Forvaltningsregelen tilsier en fangst på 471 000 tonn i 2006. En slik fangst ventes å gi uendret bestandsstørrelse i 2007 sammenliknet med 2005. Beregninger for 2002, 2003 og 2004 indikerer urrapporterte landinger (hhv. 90 000, 115 000 og 90 000 tonn) som tilsier omlag 20 % tillegg til offisiell fangst. Urapporterte landinger reduserer effekten av forvaltningstiltak og underminerer målssettingene i den vedtatte forvaltningsregelen. Det er viktig at forvaltningen sikrer at all fangst avreknes mot totalkvoten. Det må videre tas hensyn til behovet for vern av kysttorsk og uer.

Nøkkefall - forutsetninger for prognosen

- Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 220 000 tonn
- Føre-var-grense for gytebestand (Bpa) = 460 000 tonn
- Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,74
- Føre-var-nivå for fiskedødelighet (Fpa) = 0,40
- Antatt fiskedødelighet i 2005: 0,57
- Ventet gytebestand i 2006: 661 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2006

Fiskedødelighet (2006)	Fangst (2006)	Gytebestand (2007)	Kommentar
0,00	0	1076	
0,25	290	840	Fiske ved Fmax
0,40	426	732	Fiske ved Fpa
0,45	471	697	I henhold til forvaltningsregelen
0,57*	566	624	N åværende beskatningsnivå

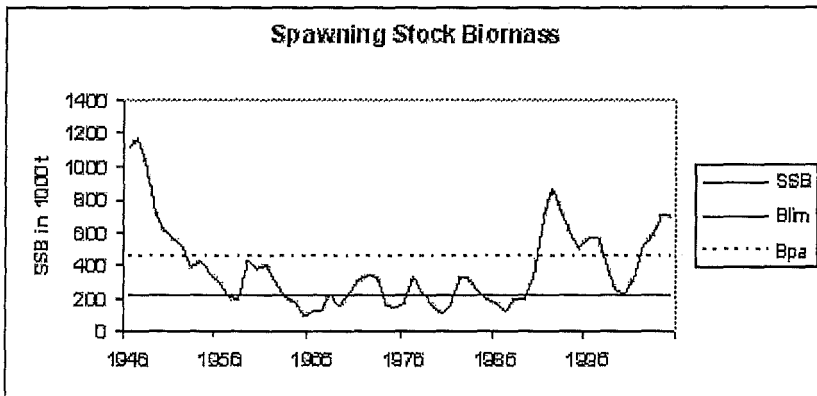
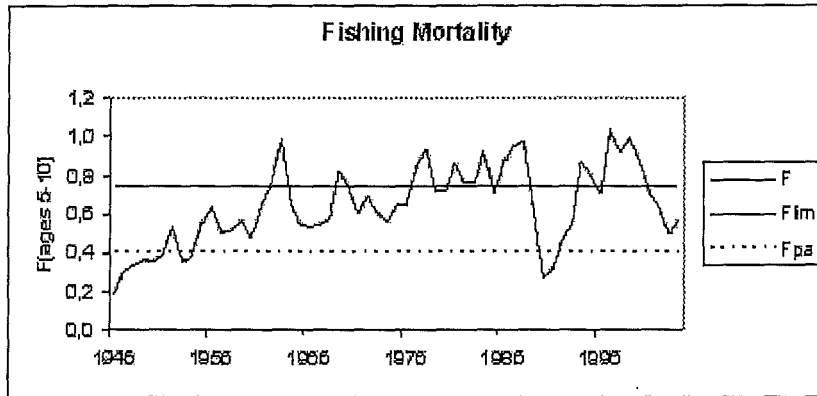
* er ikke ansett å være i samsvar med føre-var-tilnærmingen

Kommentarer

Endringer i vekst, modning og kannibalisme hos torsk er koplet til mengden lodde. Loddebestanden har minket siden 2000 og ventes å være liten i 2006. Variasjoner observert over de siste 20 årene indikerer en viss forsinkelse mellom loddessvingningene og endringer i vekst, modning og kannibalisme hos torsk. Torskeprognosen er basert på en liten nedgang i vekst, men uendret modning og kannibalisme.

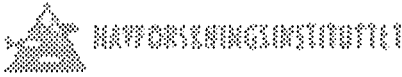
Sammenliknet med bestandsvurderingen for et år siden er bestanden i 2004 justert noe ned; 9 % for totalbestanden og 16 % for gytebestand. Fiskedødelighet for 2003 er justert 9 % opp.

Anbefalt TAC 2005: 485 000 tonn
Avtalt TAC 2005: 485 000 tonn
Anbefalt TAC 2006: 471 000 tonn

Figurene viser utviklingen i fiskedødelighet og gytebiomasse.

~ tilbake

Nordøstarktisk hyse

Status

Hysebestanden er regnet for å ha god reproduksjonsevne og ble høstet bærekraftig i 2004. Beregnet fiskedødelighet for 2004 er litt i underkant av føre-var-grensen, men en liten økning er ventet for 2005. Gytebestanden i 2005 er beregnet til omtrent samme nivå som i fjor, dvs. i underkant av 140 000 tonn, som er godt over føre-var-grensen på 80 000 tonn. Holdes fiskedødeligheten på samme nivå fremover, ventes gytebiomassen å vokse ytterligere. Årsklassene etter 1997 er beregnet til å være over det historiske gjennomsnittet.

Forvaltningsregel

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen er blitt enig om en høstingsstrategi med et jevnere uttak basert på et 3-årsgjennomsnitt. Denne regelen skal evalueres våren 2006.

Forvaltningsråd

For at bestanden skal ha god reproduksjonsevne og samtidig høstes bærekraftig, tilrår ICES en fiskedødelighet under føre-var-grensen på 0,35. Det tilsvarer en fangst i 2006 på mindre enn 112 000 tonn.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 50 000 tonn
 Føre-var-grense for gytebestand (Bpa) = 80 000 tonn
 Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,49
 Føre-var-grense for fiskedødelighet (Fpa) = 0,35
 Antatt fiskedødelighet i 2005: 0,37
 Ventet gytebestand i 2006: 155 000 tonn

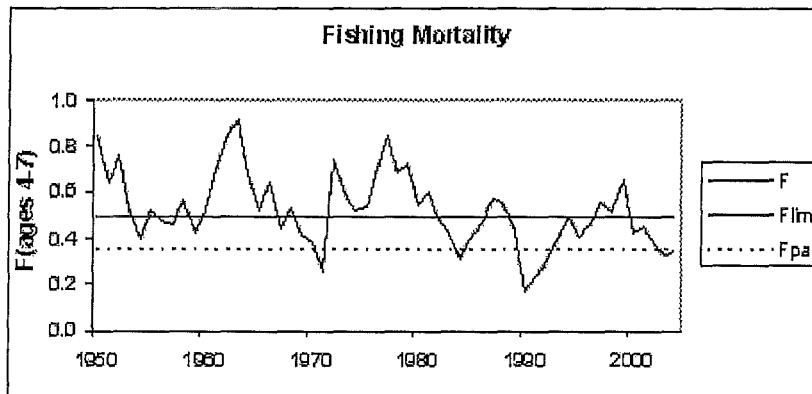
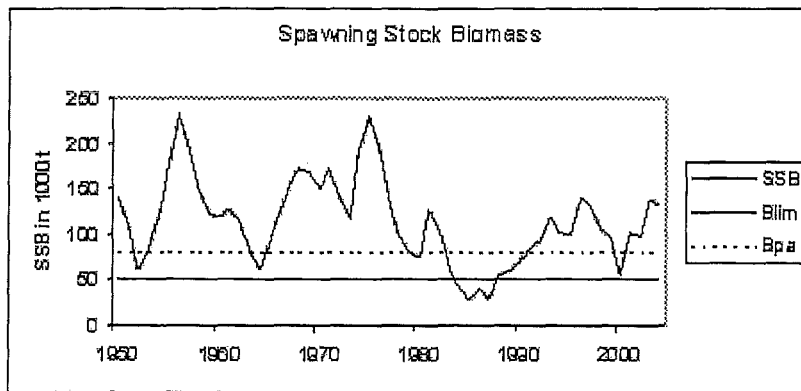
Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2006

Fiskedødelighet (2006)	Fangst (2006)	Gytebestand (2007)
0,00	0	256
0,19	65	205
0,35	112	172
0,37*	120	168

* I henhold til 3-årsregelen og er ikke i samsvar med en føre-var-tilnærming.

Anbefalt TAC 2005: Lavere enn 106 000 tonn
 Avtalt TAC 2005: 117 000 tonn
 Anbefalt TAC 2006: 112 000 tonn

ICES er blitt bedt om å beregne fangsten i henhold til den foreslåtte treårige forvaltningsregelen. Dette gir en estimert fiskedødelighet over føre-var-nivå i 2006, og er derfor ikke i samsvar med en føre-var-tilnærming.

Figurene viser utviklingen i fiskedødelighet og gytebiomasse.

~ tilbake

Nordøstarktisk sei

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2005

Status

ICES vurderer bestanden av nordøstarktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivået, og gytebestanden er godt over føre-var-grensen. I et enbestandsperspektiv høstes bestanden med en fiskedødelighet som vil gi høyt langfidsutbytte.

Nye referansepunkter

Fordi en ønsket å endre hvilke aldersgrupper som skulle telle med i gjennomsnittlig fiskedødelighet, ble referansepunktene omregnet tilsvarende, ved å bruke standardmetodikk. Se nøkkeltall nedenfor.

Forvaltningsråd

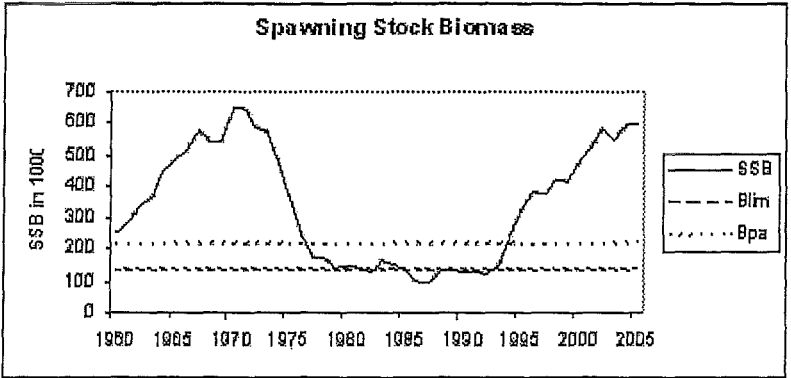
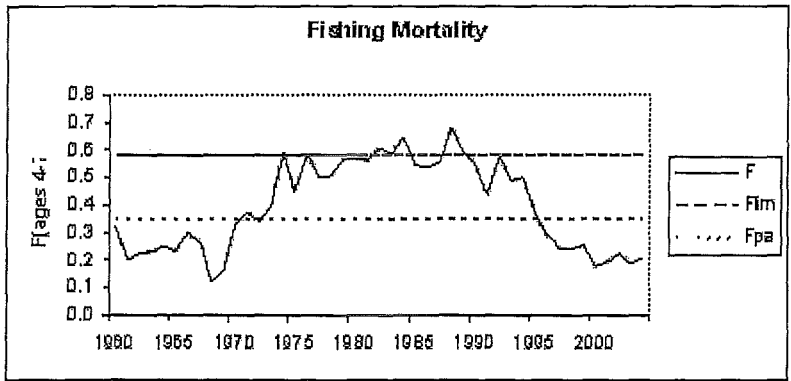
For fortsatt bærekraftig høsting bør fiskedødeligheten holdes under Fpa (0,35) som tilsvarer en fangst mindre enn 202 000 tonn. Det vil være lite å vinne på lang sikt ved å ha en fiskedødelighet over 0,15. Det bør tas hensyn til bifangst av vanlig uer.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 136 000 tonn
 Føre-var-nivå for gytebestand (Bpa) = 220 000 tonn
 Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,58
 Føre-var-nivå for fiskedødelighet (Fpa) = 0,35
 Antatt fiskedødelighet i 2005: 0,32
 Ventet gytebestand i 2006: 487 000 tonn
 Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2006

Fiskedødelighet (2006)	Fangst (2006)	Gytebestand (2007)
0,00	0	594
0,21	128	473
0,35	202	404

Anbefalt TAC for 2005: mindre enn 215 000 tonn
 Avtalt TAC for 2005: 215 000 tonn
 Anbefalt TAC for 2006: Under 202 000 tonn

Figurene viser utviklingen i fiskedødelighet og gytebiomasse.

~ tilbake

Nordøstarktisk blåkeite

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2005

Status

Status for blåkeitebestanden vurderes ikke i henhold til referansepunkter. Gytebestanden har vært lav siden slutten av 1980-årene, men det er indikasjoner på en økning de siste årene. Fiskedødeligheten for de siste årene er under langtidsgjennomsnittet. Rekrutteringen synes å ha vært stabil, men lav gjennom 1980- og 1990-årene.

Forvaltningsråd

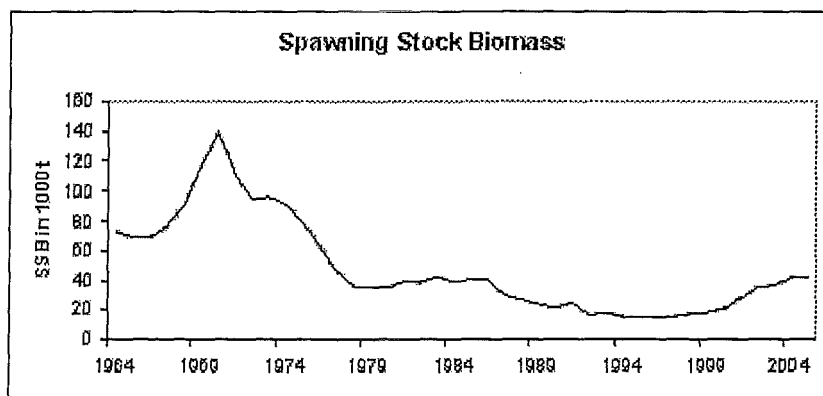
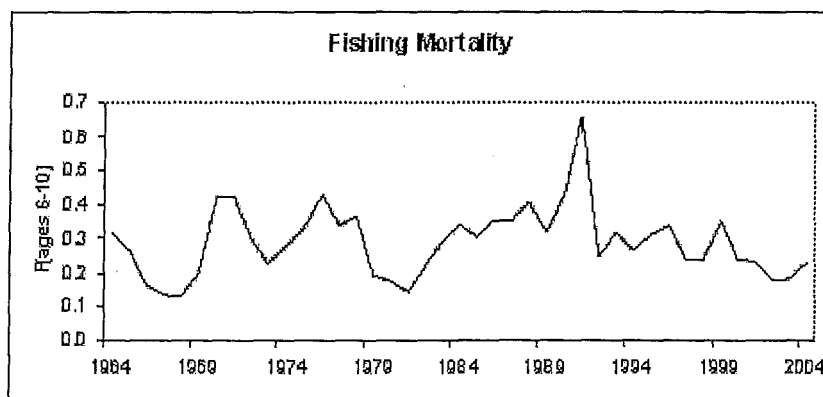
Det er indikasjoner på vekst i bestanden de siste årene. Gjennomsnittlig årlig fangst i denne perioden er 13 000 tonn. For å sikre fortsatt vekst i bestanden, anbefaler ICES at fangstene ikke økes ut over dette. Ytterligere tiltak for å begrense fangstene, slik som utvidet kvoteregulering, stengning av områder og strengere bifangstreguleringer bør innføres og håndheves effektivt.

Kommentarer

De fleste fiskeriavhengige data (tokt) viser en positiv bestandsutvikling de siste årene, men bestandsvurderingen er fortsatt usikker, grunnet problemer med aldersbestemmelse. Trendene i bestandsberegningen anses likevel å gi et rimelig bilde av bestandsutviklingen.

Anbefalt fangst 2005: under 13 000 tonn

Anbefalt fangst 2006: under 13 000 tonn

Figurene viser utviklingen i fiskedødelighet og gytebiomasse.

~ tilbake

Kysttorsk

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2005

Status

Bestanden har avtatt kontinuerlig fra 1994. Gytebestanden i 2005 er beregnet til å være den lavest observerte og kommer til å bli ytterligere redusert til 2006. Dagens fiskedødelighet er altfor høy. ICES klassifiserer derfor bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne, og at den ikke høstes bærekraftig.

Fiskedødeligheten økte fra 1991 til 1999, gikk noe ned til og med 2001, for så å øke i 2002, 2003 og 2004. Dette har ført til en ytterligere reduksjon av en allerede historisk lav gytebestand, som i 2005 var den laveste observerte i tidsserien. Rekrutteringen som avtok raskt fram til 2003, og tilsynelatende har stabilisert seg i 2004 og 2005, er på et faretruende lavt nivå. Fangstene økte fra 1991 til 1997, for så å avta noe frem til og med 2001. I 2002 økte fangsten betraktelig, men gikk noe ned i 2003 og 2004. Det tæs i tillegg betydelige kvanta i turistfiske og fritidsfiske og dette øker usikkerheten i absoluttnivået av bestand og beskatningsnivå.

Det er ikke etablert referansepunkter for norsk kysttorsk. Bestandens tilstand kan derfor ikke evalueres i henhold til disse, men rekrutteringen forverres åpenbart ved gytebestander under om lag 100 000 tonn.

Forvaltningsråd

ICES anbefaler at ingen fangst bør tas fra denne bestanden i 2006, og at en gjenoppbyggingsplan utarbeides og implementeres som en forutsetning for gjenåpning av fisket.

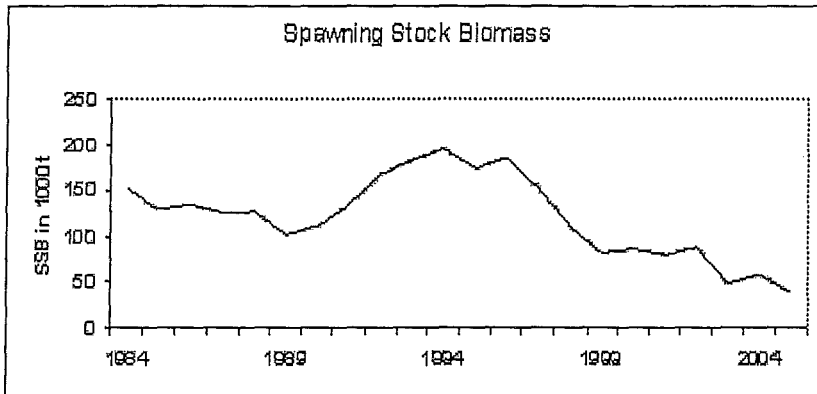
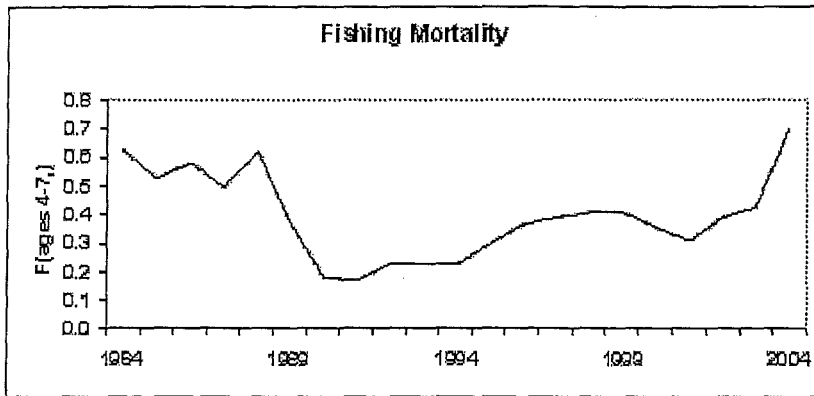
ICES anbefalte allerede i 2000 at fangstene burde reduseres for 2001. Anbefalte kvoteråd fra ICES har siden vært lavere og lavere. Fra 2004 anbefalte ICES ingen fangst. Bestanden har avtatt videre, slik at rådet om å gjenoppbygge bestanden på kort sikt fortsatt gjelder.

Gjenoppbyggingsplanen bør inkludere overvåking av bestandens utvikling, klare spesifiserte gjenåpningskriterier, samt overvåking av fisket når det gjenåpnes. For å unngå noe som helst fangst av norsk kysttorsk anbefaler ICES at det settes restriksjoner på de fiskerier hvor norsk kysttorsk og nordøst-arktisk torsk blir fisket i blanding.

Kommentar

Det er stor usikkerhet i fangsttallene, blant annet på grunn av et betydelig fritids- og turistfiske. Derfor er det stor usikkerhet i beregningene, og det er ikke laget noen prognose.

Anbefalt TAC 2005: Ingen fangst
Avtalt TAC 2005: 21 000 tonn
Anbefalt TAC 2006: Ingen fangst

Figurene viser utviklingen i fiskedødelighet og gytebiomasse.

~ tilbake

Uer

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2005

Snabeluer

Status

Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991, og ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat viser at bestanden er nær et historisk lavmål. De eneste årsklassene som kan bidra til gytebestanden i nevneverdig grad, er de som ble født før 1991, siden de etterfølgende 14 årsklassene er svært svake. Årsklassene 1991-2004 er langt svakere enn årsklassene på 1980-tallet. Årsklassene før 1991 må derfor vernes siden disse utgjør den eneste muligheten for å øke gytebestanden i årene som kommer. Basert på de opplysninger man har om gytebestand og årsklassene på 1990-tallet vil bestanden av snabeluer ikke kunne gi grunnlag for et direkte fiskeri på mange år.

Forvaltningsråd: ICES tilrår at forbud mot direkte trålfiske, stenging av områder og lav tillatt bifangst opprettholdes. Dette gjelder inntil toktresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster. Det er viktig med et sterkt yngelvern for å sikre rekruttering og gjenoppbygging av bestanden.

Nye viktige tiltak for å gjenoppbygge bestanden vil være å redusere dagens tillatte bifangst av ueryngel i rekefisket, og hindre store bifangster av uer i silde- og kolmulefisket i Norskehavet.

Anbefalte reguleringer i 2005: Intet direkte trålfiske og lav bifangst.
Anbefalte reguleringer i 2006: Intet direkte trålfiske og lav bifangst.

Vanlig uer

Status

Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden tidlig på 1990-tallet, og ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat og fangstrater fra trålfisket viser en klar reduksjon i forekomst, og indikerer at bestanden nå er nær et historisk lavmål. Årsklassene det siste tiåret har vært svært svake og blir stadig mindre. Bestanden er derfor svært svak. Denne situasjonen ventes å vedvare i mange år.

Forvaltningsråd

ICES tilrår strengere reguleringer på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering. Dagens reguleringstiltak er utilstrekkelige. ICES anbefaler stopp i alt direkte fiske, utvidelse av fredningen, og skjørpede bifangstreguleringer for trål. Det er viktig med et sterkt yngelvern for å sikre rekruttering og gjenoppbygging av bestanden. Det er videre nødvendig med bedre statistikk for bifangst av vanlig uer i silde- og kolmulefisket i Norskehavet, og reguleringer som begrenser dette.

Anbefalte reguleringer i 2004: Intet direkte trålfiske og lav bifangst.
Anbefalte reguleringer i 2005: Strengere vernetiltak.
Anbefalte reguleringer i 2006: Strengere vernetiltak.

~ tilbake

Nordsjøsild

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2005

Status

Bestanden er vurdert til å ha god reproduksjonsevne, og høstes bærekraftig. Gytebestanden i 2004 er beregnet til å være 1,9 millioner tonn, men det er ventet en reduksjon til 1,8 millioner tonn i 2005. Dette er over føre-var-grensen (Bpa) på 1,3 millioner tonn. Både 1998- og 2000-årsklassene er sterke, mens årsklassene 2002-2004 er blant de svakeste i tidsserien.

På grunn av den uvanlige situasjonen med tre etterfølgende dårlige årsklasser av Nordsjøsild, er det spesielt viktig at bestanden forvaltes slik at gytebestanden sikres i de kommende årene.

Kriterier for rådgivningen: EU og Norge har siden 1998 hatt en forvaltningsavtale for denne bestanden. Denne ble revidert i 2004. Avtalen setter grenser for maksimal fiskedødelighet (F): 0,25 for voksen sild (2-ringer (treåring) og eldre) og 0,12 for ungsild (0-1-ringer (ett- og toåring)) når gytebestanden er over føre-var-grensen på 1,3 millioner tonn. Ved lavere bestand reduseres fisket etter avtalte regler.

Det er også satt en begrensning på endring av TAC fra et år til neste på +/-15%. Når det anses nødvendig, kan partene redusere TAC med mer enn 15% sammenlignet med TAC fra forrige år.

ICES har vurdert den reviderte forvaltningsregelen til å være forenlig med føre-var-tilnærmingen, men ved større fall i gytebestanden til under Bpa vil 15%-begrensningen ikke være i henhold til føre-var-tilnærmingen.

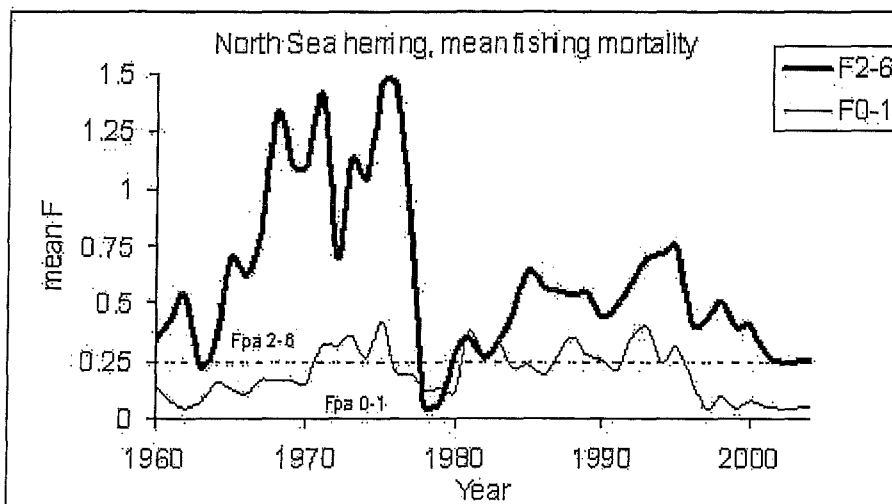
Forvaltningsråd

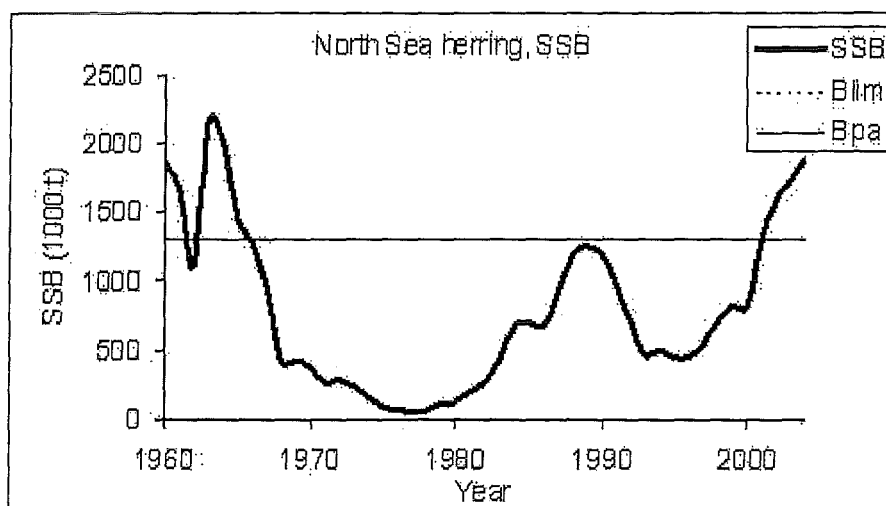
Det anbefales at fisket forvaltes i henhold til den avtalte forvaltningsregelen. Som en føre-var-tilnærming i forbindelse med sviktende rekruttering og for å hindre at gytebestanden kommer under føre-var-nivået innen få år, anbefales det at det vurderes å fravike 15 %-regelen, og at det kan fanges i størrelsesorden rundt 450 000 tonn i det direkte sildefisket. Det er ellers gitt ulike valgmuligheter for fangstnivå og fangstfordeling mellom flåter. Ved forvaltningen av høstgrytende nordsjøsild blir det anbefalt å ta hensyn til bestanden av baltiske vårgytere som blander seg med nordsjøsilda i Skagerrak.

Nøkkeltall- forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 800 000 tonn
 Føre-var-nivå for gytebestand (Bpa) = 1,3 mill tonn
 Føre-var-nivå for fiskedødelighet (Fpa) $F(2-6) = 0,25$ og $F(0-1) = 0,12$
 Antatt fiskedødelighet i 2005: $F(2-6) = 0,30$
 Antatt fiskedødelighet i 2005: $F(0-1) = 0,10$
 Ventet gytebestand i 2005: 1,8 mill tonn

TAC for 2005 er 535 000 tonn, hvorav 155 150 tonn til Norge. I tillegg er det en øvre grense for bifangst på 50 000 tonn for EU's industritrålfiske.

Figurene viser utviklingen i fiskedødelighet og gytebiomasse.

~ tilbake

Sak 2/2005

Utviklingen i enkelte fiskerier i 2005

- a. Torsk, sei og hyse nord for 62°N
- b. Blåkveite
- c. Torsk i Nordsjøen
- d. Sei i Nordsjøen
- e. NVG-sild
- f. Makrell
- g. Makrell som bifangst
- h. Kolmule - en orientering ved FKD
- i. Tobis

SAK 2/2005 UTVIKLINGEN I ENKELTE FISKERIER

SAK 2a

UTVIKLINGEN I FISKET ETTER TORSK , HYSE OG SEI NORD FOR 62° N I 2005 HERUNDER SAMLEKVOTEORDNINGEN.

Peter Gullstad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. TORSK

1.1. KVOTESITUASJONEN I 2005 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (25. - 29. oktober 2004) ble det enighet om en totalkvote for 2005 på 485.000 tonn, inkludert 21.000 tonn "Murmansk torsk" og 14.000 tonn til forsknings og forvaltningsformål. I tillegg kommer 21.000 tonn norsk kysttorsk. De 14.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål er fordelt med 7.000 tonn til Russland og 7.000 tonn til Norge. Av den gjenstående kvoten på 492.000 tonn torsk avsettes 66.600 tonn til tredjeland. De resterende 425.400 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2005:

Land	Kvote
Norge:	218.700 tonn
Russland:	206.700 tonn
Tredjeland:	66.600 tonn
Sum:	492.000 tonn

I tillegg kan altså inntil 14.000 tonn, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Den norske kvoten er fordelt med 66.091 tonn (30,22 %) til trål og 152.609 tonn (69,78 %) til konvensjonelle redskaper.

1.2. SAMLET FISKE AV TORSK HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 19 (15. mai) var det registrert følgende kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 2: Fangstutvikling 2005.

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	112.475	31.264	143.739
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	6.167	5.925	12.092
Vest-Norges Fiskesalgslag	562	7	569
Andre	6	3	9
SUM	119.210	37.199	156.409
Kvotearvsetning	152.609	66.091	218.700
Rest	33.399	28.892	62.291
% Utnyttelse	78 %	56 %	71,5 %

På samme tidspunkt i fjor var utnyttelsen av torskekvoten totalt 72,5 %. Det er således omtrent samme kvoteutnyttelse i år som i fjor. Det er normalt at en stor del av totalkvoten fiskes i første tertial.

1.3. LOFOTFISKET.

I følge foreløpige tall er årets skreikvantum 35.894 tonn rund vekt. Dette er en del lavere enn de siste 3 år, som alle har lagt godt over 40.000 tonn. Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum og antall deltakende merkeregistrerte fartøy i årene fra 1997 og framover.

Tabell 3: Lofotfisket.

År	Kvantum	Antall fartøy
1997	57.592	1.609
1998	52.432	1.627
1999	29.620	1.600
2000	28.389	1.451
2001	29.772	1.326
2002	44.147	1.487
2003	47.524	1.771
2004	44.470	1.618
2005	35.894	1.328
Gjennomsnitt	41.093	1.531

1.4. FORDELING AV FANGST PÅ KONVENSJONELLE REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen av fangst av torsk mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr april/mai for årene 1989 – 2005. Tallene inkluderer alle konvensjonelle fartøy.

Tabell 4: Redskapsstatistikk.

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	79.366	52,5	31.759	21,0	10.838	7,2	29.298	19,4
1997	88.205	55,5	28.932	18,2	9.472	6,0	32.393	20,4
1998	84.496	57,5	25.045	17,0	7.649	5,2	29.620	20,2
1999	53.766	53,6	18.085	18,0	6.569	6,5	21.943	21,9
2000	47.154	55,0	13.368	15,6	4.978	5,8	20.240	23,6
2001	53.983	51,8	18.060	17,3	8.939	8,6	23.077	22,2
2002	57.900	49,8	20.500	17,6	12.650	10,9	25.150	21,6
2003	56.024	51,2	18.734	17,1	11.333	10,4	23.236	21,3
2004	57.831	45,9	23.977	19,0	13.890	11,0	30.170	24,0
2005	53.641	44,5	21.570	17,9	11.990	9,9	33.439	27,7

Som vi ser av tabellen over har garn, line og juksa fisket relativt mindre i år enn i fjor, mens snurrevad har fisket relativt mer.

1.5. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabellen nedenfor viser gruppekvoter, oppfisket kvantum og reguleringsform for de ulike gruppene:

Tabell 5:

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest i tonn	Rest i prosent	Reguleringsform
Trål	66 091	37.199	28.892	43,7	Fartøykvoter
Over 28 meter	19 549	5.514	14.035	71,8	Fartøykvoter
Gruppe I	118 562	105.003	13.559	11,4	
Under 10 m	17 903	11.447	6.456	36,1	Samlekvoter
10 – 14,9 m	46 358	43.739	2.619	5,6	Samlekvoter
15 – 20,9 m	32 960	27.724	5.236	15,9	Fartøykvoter
21 – 27,9 m	21 341	22.093	-752	-	Fartøykvoter
Gruppe II	14 498	8.593	5.905	40,7	Samlekvoter
Sum	218 700	156.309	62.391	28,5	

Trålkvoten på 66.091 er fordelt med 65.341 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 750 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy med seitråltillatelse.

Konvensjonelle fartøy på 28 meter og over er regulert med fartøykvoter innenfor en gruppekvote på 19.549 tonn torsk. Dette utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Pr 15. mai er det landet 5.514 tonn, det gjenstår dermed 14.035 tonn av gruppekvoten. Dette er som forventet, da denne fartøygruppen tradisjonelt fisker mesteparten av kvoten på slutten av året.

Fartøy med hjemmelslengde mellom 15 og 27,99 meter i gruppe I er regulert med fartøykvoter. Fartøy mellom 15 og 20,99 meter er overregulert med 3,3% mens fartøy mellom 21 og 27,99 meter er overregulert med 3,1 %. Det gjenstår 5.236 tonn i gruppen mellom 15 og 21 meter, mens fartøy mellom 21 og 28 meter allerede har overfisket med 752 tonn. Overreguleringen i den største gruppen er med andre ord satt for høyt.

De to reguleringsgruppene under 15 meter i gruppe I og hele gruppe II er regulert med samlekvoter. Fartøy under 10 meter i gruppe I var i utgangspunktet overregulert med 30 %, mens fartøy mellom 10 og 14,99 meter var er overregulert med 12,2 %. Som følge av en litt svak utvikling i fisket ble torskekvote som inngår i samlekvotene for fartøy under 10 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II økt den 5. april med henholdsvis 40 % og 30 %. 26. mai ble torskekvote for fartøy under 10 meter i gruppe I økt ytterligere, mens torskekvote som inngår i samlekvotene for gruppe II ble ytterligere økt 31. mai.

For nærmere gjennomgang av fisket innenfor samlekvoteordningen se side 6.

2. HYSE

2.1. KVOTESITUASJONEN I 2005

Tabell 6 viser kvotefordelingen i 2005.

Tabell 6: Hysekvoter

KVOTER		Gruppekvoter	
Norge	60.300	Trål, (38%)	24.814
Russland	51.300	Konvensjonell	40.486
Tredjeland	5.400	Totalt	65.300
TAC norsk-arktisk hyse	117.000	Herav kysthyse	5.000

2.2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 7 viser fangstutviklingen for hyse pr. uke 19 (15. mai).

Tabell 7:

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest i tonn	Rest i prosent	Reguleringsform
Trål	24 814	16.550	8.264	33,3	Fartøykvoter
Over 28 meter	7 287	3.236	4.051	55,6	Fartøykvoter
Gruppe I	29 960	10.477	19.483	65,0	
Under 10 m	4 015	749	3.266	81,3	Samlekvoter
10 – 14,9 m	12 224	3.286	8.938	73,1	Samlekvoter
15 – 20,9 m	8 838	3.010	5.828	65,9	Fartøykvoter
21 – 27,9 m	4 883	2.934	1.949	39,9	Fartøykvoter
Gruppe II	3 239	498	2.741	84,6	Samlekvoter
Sum	65 300	30.761	34.539	52,9	

Totalkvoten og gruppekvotene for trålerne og konvensjonelle fartøy mellom er redusert med ca. 8 % i forhold til 2004. I 2004 stod det igjen nesten 10.000 tonn på totalkvoten, som i sin helhet kunne henføres til samlekvotereguleringen. På samme tid i fjor hadde trål fisket 12.367 tonn. Landet kvantum i år er således ca 34% høyere. Det er landet omtrent like mye med konvensjonelle redskap i år som på samme tid i fjor. Konvensjonelle fartøy over 28 meter hadde i fjor på samme tidspunkt landet 2.150 tonn. I år er det således landet ca 50% mer enn i fjor på samme tid.

Konvensjonelle fartøy mellom 15 – 28 meter var alle regulerte med en fartøykvote på 40 tonn fra årets begynnelse. For konvensjonelle fartøy mellom 15 – 21 meter var fangstutviklingen noe svakere enn på samme tid i 2004, og fartøykvotene ble derfor økt fra 40 til 55 tonn 26. april. Samme kvoteøkningen ble gitt til konvensjonelle fartøy mellom 21 og 28 meter 20. mai 2005, etter at en vurderte det som lite sannsynlig at gruppekvoten ville bli oppfisket uten å endre reguleringen.

For beskrivelse av fangstutviklingen for fartøy med samlekvoter vises det til side 6

3. SEI

3.1. KVOTESITUASJONEN I 2005

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble for 2005 fastsatt til 215.000 tonn. 15.000 tonn er avsatt til tredjeland og dermed er 200.000 tonn sei disponibelt til norske fiskere.

3.2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET.

Tabellen nedenfor viser gruppekvoter, oppfisket kvantum og reguleringsform for de ulike gruppene:

Tabell 8:

Grupper	Gruppekvote	Oppfisket kvantum	Rest i tonn	Rest i prosent	Reguleringsform
Trål	73.908	41.155	32.753	44,3	Fartøykvoter
Not	49.937	5.883	44.054	88,2	Maksimalkvoter
Over 28 meter	8.350	7.017	1.333	16,0	Maksimalkvoter
Gruppe I	56.928	15.680	41.248	72,5	
<i>Under 10 m</i>	7.685	1.094	6.591	85,8	Samlekvoter
<i>10 – 14,9 m</i>	23.227	5.851	17.376	74,8	Samlekvoter
<i>15 – 20,9 m</i>	14.744	3.926	10.818	73,4	Fritt fiske
<i>21 – 27,9 m</i>	11.272	4.809	6.463	57,3	Fritt fiske
Gruppe II	10.627	1.876	8.751	82,3	Samlekvoter
Agn	250				
Sum	200.000	71.611	128.139	64,1	

Gruppekvoten til trål er fordelt med 58.726 tonn til fartøy med torskestråltillatelse, 13.682 tonn til fartøy med seistråltillatelse og 1.500 tonn til dekning av bifangst av sei i industristrålfisket. Torskestrålere og seistrålere er regulert med fartøykvoter. Fartøy med industristråltillatelse, nordsjøstråltillatelse eller avgrenset nordsjøstråltillatelse kan maksimalt fiske 75 tonn sei som bifangst.

Not er regulert med maksimalkvoter, hvor fartøy over 13 som har adgang til å fiske sei med not kan velge å fiske notkvoten med konvensjonelle redskaper. En har ikke lenger en avkorting av notkvoten for fartøy som er regulert med samlekvote.

Konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter kan fiske innenfor en maksimalkvote på 370 tonn.

Fartøy mellom 15 og 28 meter var i utgangspunktet regulert med sterkt overregulerte maksimalkvoter. 1. april ble maksimalkvotene opphevet, slik at en nå har ett fritt fiske innenfor gruppekvoten for fartøy mellom 15 og 20,9 meter og innenfor gruppekvoten for fartøy mellom 21 og 27,99 meter.

Fartøy under 15 meter er regulert med samlekvote side 6.

4. SAMLEKVOTEORDNINGEN

Fartøy i gruppe II og fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i gruppe I er regulert med samlekvoter. Størrelsen på samlekvoten er lik summen av torsk, hyse og sei, etter at kvotene av sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,15 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,5 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenheter. I fjor var omregningsfaktorene på henholdsvis 0,2 og 0,5 for sei og hyse. En har således søkt å stimulere til å fiske mer sei i år.

Fartøy i gruppe I kan ikke fiske mer enn 70% av samlekvoten som torsk, mens fartøy i gruppe II ikke kan fiske mer enn 75% av samlekvoten som torsk.

Samlekvoten skal også dekke bifangst av torsk, hyse og sei i fiske etter andre arter.

Tabell 9: Samlekvoter og oppfisket kvantum.

	Avsetning			Samlekvote	Oppfisket kvantum			Samlet fangst	% utnyttning	Rest samlekvote
	Torsk	Hyse	Sei		Torsk	Hyse	Sei			
Under 10m	17.903	4.015	7.685	21.063	11.447	749	1.094	11.986	56,9 %	9.077
10-14,9	46.358	12.224	23.227	55.954	43.739	3.286	5.851	46.260	82,7 %	9.694
Gr. II	14.498	3.239	10.627	17.712	8.593	498	1.876	9.123	51,5 %	8.589

Samlekvote, samlet fangst og restkvote i tabellen over er regnet om til torskeenheter. Avsetning og oppfisket kvantum av de enkelte arter er regnet i tonn. % utnyttning er samlet fangst i forhold til samlekvote, dvs torskeenheter i forhold til torskeenheter.

På samme tid i fjor hadde fartøy under 10 meter utnyttet 61,4 % av samlekvotene, mens fartøy mellom 10 og 15 meter hadde utnyttet 90,9 % og fartøy i gruppe II hadde utnyttet 63,7 %. Vi har altså en gjennomgående lavere utnyttelse av samlekvotene i år enn på samme tid i fjor.

Dersom en ser på prosentvis fordeling av fangsten av de tre artene for fartøyene som er regulert med samlekvote utgjør torsk 82,7 %, hyse 5,9 % og sei 11,4 %. Sammenlignet med i fjor er torskeandelen nokså lik (82,5 % i fjor), hyseandelen er gått litt opp (5,4 % i fjor) og seiandelen litt ned (12,1 % i fjor).

5. FLEKSIBILITET MELLOM ÅR - KVOTEBANK

I Stortingsmelding nr 19, "Den blå åker", er økt fleksibilitet i forhold til kvoteåret for kystflåten trukket fram. Økt fleksibilitet i forhold til kvoteåret vil i følge Stortingsmeldingen gi fiskerne er større trygghet for å få tatt hele kvoten ved at en det påfølgende år kan fiske en angitt del av årets kvote. En vil således legge til rette for overføring av kvoter på fartøynivå mellom de enkelte kvoteår. Siden kystflåten i større grad enn den havgående flåten kan bli påvirket av dårlig vær og dårlig tilgjengelighet, og kystflåten er mindre mobil enn den havgående flåten vil endringene i følge Stortingsmeldingen i første omgang bare gjelde kystflåten.

Thor Wold viste til tabellen for gruppen mellom 21 og 28 meter, og at det her forelå et overfiske på 1.000 tonn. Han mente dette var mer enn overreguleringen, og lurte på hva dette kunne skyldes.

Når det gjelder hyse var han misfornøyd med en refordeling på bare 15 tonn om gangen. Det representerte slumper, som det var vanskelig å utnytte. Han mente videre at det var rom for et fritt fiske for gruppen mellom 15 – 21 meter, og viste til at denne gruppen hadde en rest på 10.000 tonn i 2004.

Paul Oma viste til at gruppen mellom 15- 21 meter tidligere år hadde fisket mer på høsten enn det som gjenstår i dag. Han viste videre til at siste refordeling hadde gitt stor uttelling. Når det gjelder overfiske på 1.000 tonn er Fiskeridirektoratet nødt til å gå grundigere inn i disse tallene før en kan svare på hva som kan ha skjedd.

Kjell-Olav Larsen mente det var fornuftig å slippe hysefiske i gruppen mellom 15- 21 meter fritt, og viste til at det var mye hyse igjen på samlekvote og i gruppe 2. Det var viktig å få opp kvoten.

Peter Gullestad viste til at den nye tid med garanterte kvoter, begrenser muligheten for overreguleringer. En har valgt å gi garanterte kvoter fremfor høyere kvoter. Videre har en valgt å splitte gruppekvote opp i undergrupper. (Finnmarksmodellen). Han skulle imidlertid ta signalene med seg, å se om det er muligheter for noen justeringer.

Thor Wold viste til at det var færre fartøy i dag, og viste til at det var fløylineflåten som måtte ta hysa. Han var lite fornøyd med at det gjenstod store kvantum av kvote.

Peter Gullestad hadde fått signaler på at det var nok av fartøy som kunne hjelpe til å få opp kvoten. Vi måtte imidlertid prøve fritt fiske innenfor gruppen, før det ble aktuelt å la andre grupper få hjelpe til.

Kyrre Dale viste til samlekvotesystemet. En kunne ikke først fiske hyse og sei som torsk, for siden å beklage seg over at kvoten på hyse og sei ikke ble oppfisket.

Thor Wold var overrasket over at departementet kunne akseptere at det stod kvote igjen i havet.

Peter Gullestad åpnet så for en diskusjon om kvotebank, og viste til at Fiskeri- og kystdepartementet i Stortingsmelding nr 19, "Den blå åker", var positiv til å prøve ut et system med kvotebank. Han viste til at en forutsetning for dette var liten grad av overregulering, og at det i første omgang var gruppen torsk over 15 meter hvor dette etter hans mening kunne bli mest aktuelt. Fiskeridirektoratet er nødt til å se nærmere på dette fremover.

Inge Arne Eriksen viste til at forslaget om kvotebank var for å avhjelpe flåten tett opp under jul, - en periode med mye dårlig vær. Systemet måtte da bli slik at bare en liten andel av kvoten skulle kunne overføres, og da med en tidlig skjæringsdato. En måtte betrakte dette som "det som ved et uhell ble stående i havet".

Kjell-Olav Larsen mente også at det måtte være en tidlig skjæringsdato, ellers kunne vi få et enda større kvantum stående igjen.

UTVIKLINGEN I FISKET ETTER BLÅKVEITE I 2005

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Tabell 1: fangst av blåkveite – fangsttall er inklusive forskningsfangst

Redskap	Fangst 2003	Fangst 2004	Fangst pr. uke 18 2003	Fangst pr. uke 18 2004	Fangst pr. uke 18 2005
Fartøy >28 m	950	2134	116	185	558
Fartøy ≤28 m	5432	6601	5	9	6
Sum konvensjonelle	6382	8735	121	194	564
Trål	1833	5344	75	383	1527
Sum	8215 ¹	14079 ²	196	577	2091

Fangsttallene pr. uke 18 i henholdsvis 2003, 2004 og 2005 er inklusive forskningsfangst. Som tidligere år kan bare fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper delta i et direkte fiske. I 2005 er det direkte fisket delt inn i to perioder fra tirsdag 31. mai til mandag 27. juni og fra tirsdag 2. august til mandag 22. august og hvert fartøy kan bare delta i en periode. Fisket er regulert med samme maksimalkvoter som i 2004.

Antall påmeldte fartøy til direkte fiske etter blåkveite har økt i 2005 (854) sammenlignet med antall påmeldte i 2004 (826).

For fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fiske eller når direkte fiske ikke er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62°N, tillatt å ha blåkveite som bifangst i det enkelte hal. Mengden av blåkveite om bord, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7%. For trålgruppen er bifangstreglene blitt ytterligere liberalisert i 2005 i forhold til 2004. Bifangst av blåkveite på årsbasis for den enkelte er begrenset til 4 % av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, dog ikke mer enn maksimalt 40 tonn pr. fartøy.

Samlet er det fisket ca 2.100 tonn blåkveite ved utgangen av uke 18 i 2005. Trålerne har nesten fire ganger så store fangster i 2005 i forhold til 2004 og mer enn 20 ganger så store fangster i forhold til 2003. Konvensjonelle fartøy over 28 meter har tredoblet fangstene sine sammenlignet med 2004 og nær femdoblet fangstene sammenlignet med 2003.

Utenlandsk fangst av blåkveite er noe redusert sammenlignet med 2004. Tabellen nedenfor illustrerer dette:

Tabell 2: utenlandsk fangst i norske farvann

Land	NØS nord for 62° N			Vernesonen		
	27. mai 2003	27. mai 2004	27. mai 2005	27.mai 2003	27. mai 2004	27. mai 2005
Russland	139	333	253	- *	-.*	-.*
EU ³	14	10	24	10	23	11
Færøyene ⁴	6	31	9	0	14	12
Grønland ⁵	22	10	28	0	0	2
Island	1	5	1	0	0	0
Totalt	182	389	315	10	37	25

* Russland rapporterer ikke fangst i vernesonen i nåtid

UTVIKLINGEN AV FISKE ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Tabellen under gir en oversikt over norske kvoter i 2005 i Nordsjøen og Skagerrak.

Tabell 1: Torskekvoter

KVOTER – tonn		
Nordsjøen:	Norge ¹	4 641
	EU	22 659
	TAC	27 300
Skagerrak:	Norge ²	127
	EU	3 773
	TAC	3 900

Tabell 2 viser fangstutviklingen i henhold til de to kvoteområdene pr. utgangen av april 2005.

Tabell 2: Fangstutvikling

FANGST – tonn		
	5. mai 2005	5. mai 2004
Nordsjøen:		
Konvensjonell	542	625
Trål	361	687
Totalt	903	1 312
Skagerrak:		
Konvensjonell	37 ³	21 ⁴
Trål	14 ⁵	16 ⁶
Totalt	51	37

I 2004 ble kvoten i Nordsjøen ikke oppfisket til tross for at det ble gitt fritt fiske for konvensjonelle fartøy med adgang i gruppe I og gruppe II på høsten. Den norske kvoten i Skagerrak ble marginalt overfisket i 2004.

Årets norske kvoter i de to havområdene er de samme som i 2003 og 2004. Sammenlignet med de to siste årene er takten i fisket mye roligere i Nordsjøen, og Fiskeridirektøren opphevet derfor maksimalkvotene for fartøy i gruppe I og gruppe II 18. april. I Skagerrak er fangstutviklingen omtrent som på tilsvarende tidspunkt i fjor. Fangstutviklingen i Nordsjøen er en urovekkende indikasjon på tilstanden i nordsjøtorskbestanden og på den krevende oppgaven det vil bli i årene som kommer å få på plass en bærekraftig totalforvaltning av denne bestanden.

¹ Av den norske kvoten er 527 tonn avsatt til tredjeland. Norsk nettokvote er dermed 4.114 tonn.

² Kvoten gjelder kun utenfor grunnlinjene.

³ I tillegg hadde konvensjonelle fartøy fisket 193 tonn torsk innenfor grunnlinjene i Skagerrak pr. 5. mai 2005.

⁴ I tillegg hadde konvensjonelle fartøy fisket 259 tonn torsk innenfor grunnlinjene i Skagerrak pr. 5. mai 2004.

⁵ I tillegg hadde trålerne fisket 99 tonn torsk innenfor grunnlinjene i Skagerrak pr. 5. mai 2005.

⁶ I tillegg hadde trålerne fisket 116 tonn torsk innenfor grunnlinjene i Skagerrak pr. 5. mai 2004.

Vi viser til de to vedlagte telefaksene fra Norges Fiskarlag av 29. april og fra Fiskeri- og kystdepartementet av 27. mai vedrørende blant annet bifangst av torsk for konvensjonelle fartøy over 28 meter uten deltakeradgang i torskefisket i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren minner om at ved utforming av reguleringsopplegget for nordsjøtorsk, så la en til grunn at en ønsket strenge bifangstregler for trålere og for konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang for å "spare" en liten og trolig minkende torskekvote til de konvensjonelle fartøyene som i utgangspunktet var "torskeavhengige". Når det gjelder bifangstreglene for konvensjonelle fartøy over 28 meter ble disse fastsatt på bakgrunn av en utredning i forbindelse med saksdokumentene til Reguleringsrådet i desember 2002. I Reguleringsrådets sak 28/02 het det:

"I garnfisket etter sei i Nordsjøen hadde fartøy over 28 meter en innblanding på ca. 6 % torsk i hovedområde 42 i 2002. Tilsvarende prosent for linefartøy over 28 meter var ca. 8 % i sitt fiske etter lange og brosme."

Bifangstregelen er utformet på en slik måte at en skal kunne drive andre direkte fiskerier på tradisjonelt vis, dvs. med uunngåelig bifangst. Den regelen vi har hatt om 10 % bifangst av torsk i garnfisket etter sei og i linefisket etter lange og brosme har etter det Fiskeridirektoratet erfarer fungert etter hensikten. En er ikke kjent med at fisket etter lange og brosme har vært hemmet på grunn av for høy innblanding, eller at det har foregått utkast av torsk i dette fisket.

I lys av gjeldende bestandssituasjon for nordsjøtorsk vil Fiskeridirektøren be Reguleringsrådet om synspunkter på ovennevnte.

.....

Peter Gullestad viste til at årets torskekvote i Nordsjøen er satt altfor høy i forhold til de biologiske anbefalingene. Her må derfor ytterligere innstramminger til. De bifangstbestemmelsene som gjelder er ment å gjøre det mulig å drive et hovedfiske.

Det foreligger flere ønsker om å få liberalisere disse bifangstbestemmelsene. Det foreligger imidlertid ingen dokumentasjon på at en økning er nødvendig for å kunne drive et hovedfiske. Videre har Fiskeridirektoratet erfaring med hensyn til kreativ bokføring med hensyn til hvor fiske har foregått.

Jan Birger Jørgensen mente det likevel var rom for å øke bifangstprosenten fra 10% til 25% innenfor den tildelte kvoten. Det måtte være et poeng å få opp de fremforhandlede kvoter.

Kirsti Henriksen viste til at vi skal ha opp vår andel, og at departementet derfor ikke var uenig med Norges Fiskarlag. Hun mente imidlertid at dette ikke nødvendigvis innebærer at vi i 2006 skal legge opp til et tilsvarende fiske, men for 2005 skal vi tilstrebe å ta opp fremforhandlet kvote. Selv om departementet var enig med Norges Fiskarlag, kan dette ikke oppfattes som en føring ovenfor Fiskeridirektøren med hensyn til å endre bifangstprosenten.

Inge Arne Eriksen uttrykte forundring over at en med dagens bestandsestimat legger opp til å ta opp et større kvantum. Han mente dette ikke kunne være i samsvar med den overordnede målsettingen om en forsvarlig bærekraftig forvaltning. Sametinget kunne derfor ikke støtte en regulering som førte til et økt uttak av torsk fra Nordsjøen.

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler Eilung Lorentsen, tlf. 73 54 58 711

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	Telefaks 333
Vår dato	28042005
	29. APR. 2005
SAKSNR.	DOK.NR.
2004/22609	8
L. nr. Dato	

Vår referanse
200400241/31-
532.1

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK SØR FOR 62° N - BIFANGST FOR FARTØY OVER 28 METER

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 28. april 2005 under utviklingen i fisket drøftet regulering av fisket etter torsk sør for 62° N og bifangst for fartøy over 28 meter og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til landsmøtevedtak 6/03 om fordeling av torsk sør for 62° N. Tilrådingen forutsatte at alle fartøygrupper skulle gis andel av torsk basert på historisk fangst i området.

Ved innføring av deltakeradgang i fisket etter torsk sør for 62° N ble det også presisert at adgangen måtte gis til alle fartøy som tidligere hadde deltatt i fisket i området. Det ble forutsatt at øvrig fiskeri i området ikke skulle bli hindret som følge av bl.a. lav tillatt innblanding av torsk ved fiske etter andre arter i området.

Norges Fiskarlag konstaterer at myndighetene så langt ikke har villet imøtekomme kravene om å fordele gruppekvoten av torsk sør for 62° N på de tilrådte lengdegruppene, slik Landsmøtet foreslo. Det konstateres også at myndighetene ikke er villig til å ta hensyn til at enkelte fartøy og fiskerier blir hemmet som følge av at de reguleringer som iverksettes.

Norges Fiskarlag har flere ganger tatt opp spørsmålet om en forhøyet tillatt innblanding av torsk for fartøy over 28 meter som ikke har adgang til å delta i fisket etter torsk sør for 62° N. Senest ble dette tatt opp i møte med Fiskeriministeren 16. desember 2004 og det ble da signalisert en positiv holdning til å imøtekomme en slik endring. Det vises også til telefaks av 18. april 2005 til Fiskeridirektoratet.

På denne bakgrunn er det overraskende å registrere at det 18. april 2005 blir åpnet for et fritt direkte fiske etter torsk for fartøy med deltakeradgang uten at det samtidig blir foretatt justeringer i tillatt innblanding av torsk for fartøy over 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper. Dette mer overraskende blir dette når det i 2004 ble stående til rest kvantum av den avsatte gruppekvote med et identisk reguleringsopplegg.

Norges Fiskarlag krever at det umiddelbart blir foretatt en økning av tillatt innblanding av torsk for fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper, slik at mulighetene til å drive et fiske etter andre arter i området blir gjort nullg. Ut fra

Telefaks

2 av 2

Vår dato
28042006

Vår referanse
200400241/31-532,1

foreliggende avsetning til gruppen som fisker torsk med konvensjonelle redskaper er det grunnlag for en slik justering.

Norges Fiskarlag krever at dette gjøres umiddelbart."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eiling Dørentsen

Kopi til: Medlemslaga
Fiskeri- og kystdepartementet
Vedlegg: 0

22249585

DET KONGELIGE
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENT

ARKIV

333

27. MAI 2005

SAKSNT.

DOK.NR.

2004/22609

12

10. 6

Fiskeridirektoratet
Postboks 2009 Nordnes
5817 BERGEN

Deres ref

Vår ref

200401180- /KD

Dato

27. MAI 2005

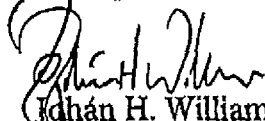
Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og i Skagerrak i 2005

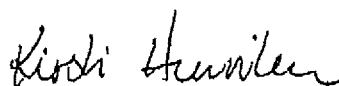
Det vises til henvendelser fra Norges Fiskarlag med anmodning om økning av tillatt bifangst av torsk i fisket etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak. Det vises videre til at det i følge ukestatistikken er fisket mindre torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 enn til samme tid i fjor.

Etter Fiskeri- og kystdepartementets vurdering er det nødvendig at reguleringsopplegget utformes slik at den norske torskekvoten i Nordsjøen og Skagerrak blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet bes med bakgrunn i dette om å følge utviklingen av torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak nøye og foreta nødvendige reguleringsmessige endringer, herunder å eventuelt endre tillatt bifangst av torsk i fisket etter andre arter, for å sikre at den norske torskekvoten i 2005 blir fisket.

Med hilsen

John H. Williams
ekspedisjonssjef

Kirsti Henriksen
avdelingsdirektør

Kopi: Norges Fiskarlag

UTVIKLINGEN I FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2005

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Forhandlingene med EU om en fiskeriavtale ga Norge en kvote på 75.400 tonn i Nordsjøen og Skagerrak hvorav det er avsatt 3.000 tonn for å dekke tredjeland sitt fiske. Den norske kvoten er dermed 72.400 tonn og er fordelt på redskapsgrupper som vist i tabell 1 nedenfor, som også viser fangst fordelt etter redskap pr. 15. mai 2005.

Tabell 1: Kvoter og norske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Gruppekvoter 2005	Fangst uke 19, 2005	Restkvote 2005
Not	5.500	2.683	2.817
Konvensjonelle	8.000	1.889	6.111
Trål	58.900	35.958	22.942
<i>Herav:</i>			
Torsketrålere	39.347	32.003	7.344
Seitrålere	10.241	3.703	6.538
Nordsjøtrålere	9.312	252	9.060
Sum alle	72.400	40.530	31.870

Notfisket foregår uten fangstbegrensninger på fartøynivå innenfor gruppekvoten på 5.500 tonn. Pr 15. mai er det landet 2.683 tonn. Fra Vest-Norges Fiskesalsslav får vi opplyst at det også er låssatt en del sei. Slik fisket har utviklet seg kan det se ut som om not vil kunne fiske opp sin gruppekvote før utgangen av året. Dersom det skulle skje vil det være naturlig å se not og konvensjonelle redskaper i sammenheng og eventuelt la not fiske utover sin gruppekvote. Restkvoten for konvensjonelle redskaper er såpass stor at vi anser det som ikke sannsynlig at konvensjonelle fartøy vil utnytte sin gruppekvote fullt ut i år.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med en maksimalkvote på 500 tonn. Seifisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten, for å sikre at fartøy under 28 meter kan fortsette seifisket i en periode etter stoppen. Det er fisket betydelig mindre sei med konvensjonelle redskaper i år sammenlignet med det tidligere år. Pr. 15. mai er det fisket 1.889 tonn mens det på samme tidspunkt i fjor var fisket 3.818. tonn og i 2003 6.201 tonn. Som følge av at restkvantumet for konvensjonelle fartøy er såpass stort vil det være naturlig å oppheve maksimalkvoten i denne gruppen. Dette vil bli gjort med det første.

Som i tidligere år er det av biologiske og markedsmessige årsaker fastsatt en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 27. juni til og med 7. august. Med så store gruppekvoter var det som i 2004 ikke behov for å periodisere trålernes gruppekvoter. Alle trålgruppene er regulert med maksimalkvoter. Tabellen nedenfor viser kvotestørrelser for de enkelte gruppene samt endringer som er foretatt etter nyttår.

SAK 2e/2005

UTVIKLINGEN I FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2005

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. FORHANDLINGSSITUASJONEN I 2005

Det ble ikke oppnådd enighet mellom kyststatene om fordelingen av norsk vårgytende sild for 2005 under de internasjonale sildeforhandlingene som ble gjennomført 5. og 6. november 2004 i London. Partene møttes på nytt i København 30. november og 1. desember, men kom heller ikke da til enighet om fordelingen.

I forbindelse med at norsk totalkvote ble fastsatt til 65 % av ACFMs anbefalte TAC på 890.000 tonn, møttes Norge og EU til bilaterale samtaler i mars 2005 og forhandlet frem et avtaleutkast. Imidlertid forkastet EU dette på et senere tidspunkt. Russland er dermed den eneste av de andre kyststatene Norge har avtale med om sildefisket i 2005.

2. NORSK TOTALKVOTE

27. februar 2005 besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at norsk totalkvote skal utgjøre 65 % av ACFMs anbefalte TAC på 890.000 tonn. I 2005 er norsk totalkvote dermed satt til 578.500 tonn.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å avsette 750 tonn norsk vårgytende sild til agn. Agnkvoten trekkes av den norske totalkvoten, og det står da igjen 577.750 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. I tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak er kvoten fordelt som vist i tabell 1.

Tabell 1: Fordeling av norsk kvote i 2005.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	301 301	52,2
Trålere	59 572	10,3
Kystfartøy ¹	216 877	37,5
Totalt	577 750	100,0

¹ Av gruppekvoten er 2.000 tonn avsatt til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av §7 i deltakerforskriften.

Per 27. mai 2005 var det fisket totalt 199.023 tonn norsk vårgytende sild.

3. RINGNOT- OG TRÅLGRUPPENS FISKE

Per 27. mai 2005 hadde ringnotgruppen fisket 79.173 tonn. Kvotefaktoren ble den 7. januar 2005 fastsatt til 4,75. Den ble økt til 6,80 den 27. februar 2005.

Trålerne hadde per 27. mai 2005 fisket 38.615 tonn. Kvotefaktoren ble den 7. januar 2005 fastsatt til 3,75. Den 27. februar 2005 ble kvotefaktoren økt til 5,05.

4. KYSTFARTØYGRUPPEN

4.1. GENERELT

Kvotteenheten ble fra årets begynnelse fastsatt til 22 tonn. Den 27. februar 2005 ble kvotteenheten økt til 37 tonn. Fartøygruppen er regulert med fartøykvoter. Med en kvotteenhet på 37 tonn og en gruppekvote for kystflåten på 214.877 tonn, er overreguleringen beregnet til 9,5 %. Overreguleringen er beregnet ut i fra 572,4 deltakeradganger i fisket etter norsk vårgytende sild per 31. mars 2005. Deltakeradganger som inngår i strukturvoteordningen er avkortet med 20 %.

Per 27. mai 2005 er 342 kystfartøy godkjent for å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, og 238 fartøy har faktisk deltatt i fisket.

Per 27. mai 2005 hadde kystfartøygruppen, inkludert fartøy som fisker med landnot fisket 81.235 tonn.

4.2. PERIODISERING

Kystgruppekvoten har tradisjonelt vært periodisert, og Fiskeridirektøren har de siste årene hatt hjemmel til å stoppe fisket når 41 % av kystgruppekvoten er oppfisket. I 2005 er kystfartøygruppen regulert med fartøykvoter. I en situasjon der kystfartøyene har fartøykvoter så en ikke behovet for en videreføring av periodiseringsregelen slik den har vært fastsatt de siste årene. Fiskeridirektøren hadde imidlertid likevel muligheten til å vurdere å stoppe fisket dersom oppfisket kvantum nærmet seg det som den tradisjonelle periodiseringen skulle tilsi. Den 27. februar 2005 ble norsk totalkvote fastsatt og regelen om periodisering ble tatt ut av forskriften.

I henhold til den tradisjonelle periodiseringsregelen ville 41 % av kystgruppekvoten være oppfisket ved 88.100 tonn. Per 27. mai 2005 har kystfartøygruppen fisket 81.235 tonn. Kystfartøygruppen har hittil i 2005 fisket en mindre andel av gruppekvoten enn det den tradisjonelt har gjort.

4.3. FISKE MED LANDNOT OG GARN

I tråd med anbefalingen fra Reguleringsrådet er det avsatt 2.000 tonn til fartøy som fisker kun med landnot eller garn i medhold av § 7 i deltakerforskriften, dvs. fartøy som ikke har deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fartøy som fisker med landnot har per 27. mai 2005 fisket 1.267 tonn sild. Totalt har 15 fartøy deltatt i fisket, hvorav 7 av disse fartøyene har aktiv deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild per 27. mai 2005. Fartøy som fisker kun med landnot eller garn i medhold av § 7 i deltakerforskriften har fisket 415 tonn norsk vårgytende sild.

I 2005 er det per 27. mai 2005 ikke rapportert inn noen sildefangster som er tatt med garn.

SAK 2f/2005

UTVIKLINGEN I FISKET ETTER MAKRELL I 2005

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. NORSK TOTALKVOTE

Norsk totalkvote i 2005 er 114.437 tonn. Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å avsette 750 tonn makrell til agn. Agnkvoten trekkes av den norske totalkvoten, og det står da igjen 113.687 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. I tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak er kvoten fordelt som vist i tabell 1.

Tabell 1: Fordeling av norsk makrellkvote i 2005.

Fartøygruppe	Fordeling mellom fartøygruppene	Gruppekvote (tonn)
Kystfartøy	25.000 tonn	25 000
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	3 638
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	Resten av totalkvoten	78 075
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	6 974
Totalt		113 687

2. KYSTFARTØYGRUPPEN

2.1. GENERELT

Tabell 2 gir en oversikt over hvordan kystfartøygruppens kvote er fordelt i 2005.

Tabell 2: Fordeling av kystfartøygruppens kvote i 2005.

Kystfartøygruppe	Prosent	Kvantum (tonn)
Avsetning Gruppe II		500
Garn / snøre	35 %	8 575
Not	65 %	15 925
Fordelt på:		
under 13 m	23 %	3 663
mellom 13 og 21,35 m	77 %	12 262
Totalt		15 925 25 000

Tabell 3 gir en oversikt antall deltakeradganger i kystfartøygruppen.

Tabell 3: Antall deltakeradganger i kystfartøygruppen.

Fartøygruppe	Antall
Garn/Snøre	283
Not:	
under 13 meter	181
13 - 21,35 meter	80

I henhold til Fartøy- og deltakerregisterert den 23. mai 2005 er det pr. 23. mai 2005 544 adganger til å delta i kystfartøygruppens fisket etter makrell. Videre disponerer disse fartøyene faktorer til 9 deltakeradganger som er tatt ut i forbindelse med driftskvoteordningen og faktorer til 14 deltakeradganger som er utgått i forbindelse med strukturkvoteordningen.

Tabell 4 gir en oversikt over maksimal- og fartøykvoter, hvor mye som kan fiskes før fisket åpner 15. august 2005 samt overreguleringsgrad i de ulike fartøygruppene. Kystnotfartøy under 13 meter og fartøy som har adgang til å delta med garn/snøre er regulert med maksimalkvoter, mens kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter er regulert med fartøykvoter.

Tabell 4: Maksimal- og fartøykvoter, kvantum før 15. august og overregulering i kystfartøygruppen i 2005.

	Maksimalkvote	Garantert kvantum	Fartøykvote	Kvantum før 15. aug.	Overregulering
Garn/Snøre					
under 10 m	26	5		15	45 %
10 - 14,99 m	46			15	
15 - 21,35 m	55			15	
Not					
under 10 m	34	5		34	95 %
10 - 12,99 m	43			43	
13 - 14,99 m			65	15	1 %
15 - 17,99 m			96	15	
18 - 21,35 m			155	15	

Per 23. mai 2005 hadde kystfartøygruppen fisket 80 tonn makrell.

2.2. SÆRSKILT REGULERING FØR 15. AUGUST 2005

Fra og med 1. januar til og med 14. august kan fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Fartøy under 13 meter som har adgang til å delta med not kan fra og med 1. januar fiske innenfor fartøyets maksimalkvote.

Norges Fiskarlag viser i brev av 20. april 2005 til at kystnotfartøy under 13 meter er unntatt fra den særskilte reguleringen før 15. august og kan fiske hele maksimalkvoten fra årets begynnelse, mens kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter er begrenset av en midlertidig kvote på 15 tonn til og med 14. august. Norges Fiskarlag ber om at den foreløpige kvotereguleringen på 15 tonn pr. fartøy også oppheves for notfartøy mellom 13-21,35 meter.

Fisket har vært regulert med en åpningsdato om høsten på bakgrunn av anbefalingene fra ACFM. For å beskytte nordsjøkomponenten anbefales det ikke å fiske makrell i Nordsjøen (ICES område IVa) i perioden 15. februar til 31. juli.

FHL industri og eksport fremholdt i Fiskeriforhandlingsrådet i 2004 at hvert individ vokser 30 prosent fra vår til høst. FHL viser videre i sitt innspill til Reguleringsrådet høsten 2004 til at de av kvalitetshensyn ikke ønsker at notfisket starter før 15. august.

Det ble i Reguleringsrådet høsten 2004 argumentert for at biologien ikke kunne begrunne åpningsdatoen til kystnotfartøygruppen under 13 meter fordi gruppeknoten utgjør en så liten

andel (3.663 tonn) av norsk totalkvote. Dette fiskeriet betjener ferskmarkedet på sommeren når makrellen er godt betalt. Disse kystnotfartøyene er små og væravhengig. Videre blir små fartøy ofte sist i køen ved levering, noe som tilsier at det er fornuftig at de kan strekke fangstperioden ut i tid. Tilbudet av makrell antas ikke å bli så stort at det vil påvirke den høye prisen makrellen har om sommeren.

Kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 meter er regulert med fartøykvoter. Med fartøykvoter kan fisker planlegge fisket ut i fra bla. tilgjengelighet og pris og en kan på bakgrunn av dette argumentere for at en ikke bør være bundet av en foreløpig kvoteregulering. Ut i fra et prinsipp om lik behandling av alle kystfartøygruppene bør en, dersom kystnotfartøyene unntas fra den særskilte reguleringen åpne fisket 1. januar for alle kystfartøy som har adgang til å delta i fisket etter makrell, også fartøy som fisker med garn/snøre.

De biologiske hensyn tilsier at en ikke bør fiske makrell i Nordsjøen før august. Dersom alle kystfartøy med adgang til å delta i makrellfisket kan fiske fra årets begynnelse, kan de potensielt fiske 25.000 tonn før august. Dette utgjør 22 prosent av den norske totalkvoten, og må kunne sies å være et betydelig kvantum. Kystfartøy som har adgang til å delta med garn/snøre er regulert med maksimalkvoter. Dersom fisket er åpent fra årets begynnelse kan den interne konkurransen i gruppen føre til et tidlig kappfiske i en periode det av biologiske hensyn ikke er tilrådd å fiske i.

2.3. KYSTNOTFARTØY I STØRRELSEN 13 TIL 21,35 METER OG KYSTFARTØY SOM FISKER MED GARN/SNØRE

Norges Fiskarlag viser i sitt brev av 20. april 2005 til at den foreløpige kvoten som gjelder for kystfartøy i år er satt spesielt lavt. Fartøy som har adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell før 15. august 2005. I 2004 kunne kystfartøy fiske og lande fiske inntil 36 tonn før 16. august 2004.

I henhold til tabell 3 er det 80 fartøy i størrelsen 13-21,35 meter som har adgang til å delta i fisket etter makrell med not og 283 fartøy under 21,35 meter som har adgang til å delta i fisket etter makrell med garn/snøre. Med utgangspunkt i disse fartøyene kan en se på potensiell fangst ved ulike foreløpige kvoter.

Tabell 5: Ulike kvantum i perioden 1. januar til og med 14. august 2005 og potensiell fangst når en legger til grunn 80 og 283 deltakeradganger.

Antall deltakeradganger	Kvote før 15.8.2005	Total fangst før 15.8.2005
80	15 tonn	1 200 tonn
80	20 tonn	1 600 tonn
80	25 tonn	2 000 tonn
80	30 tonn	2 400 tonn
80	36 tonn	2 880 tonn
80	40 tonn	3 200 tonn
80	65 tonn	5 200 tonn
283	15 tonn	4 245 tonn
283	20 tonn	5 660 tonn
283	25 tonn	7 075 tonn

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår e-bokbehandler Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 88:

Telefaks

Vår dato
20042005

333

Vår referanse

200400264/13-
532,5

2004/22601

7

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2005 - KVOTEREGULERINGEN FOR NOTFARTØY MELLOM 13-21,35 METER.

Norges Fiskarlag viser til at notfartøy under 13 meter er gitt adgang til å kunne fiske hele sin makrellkvote fra årets start (ikke omfattet av en foreløpig kvoteregulering). Denne løsningen kom som et resultat av den argumentasjon Fiskarlagets representanter framførte på møtet i Reguleringsrådet i november 2004, hvor det ble påpekt at notfartøy som driver med låssetting er spesielt "sårbar" overfor usikkerhet og variasjon i tilgjengelighet av makrell.

Notfartøy som utøver denne driftsformen er avhengig av å kunne fiske makrellen når den er tilgjengelig, da kvotefrigivelse i august ofte kan føre til at gruppen ikke settes i stand til å fiske sin tildelte gruppekvote. Norges Fiskarlag har mottatt reaksjoner på at ikke notfartøy over 13 meter er gitt samme fiskemulighet fra årets start, da det også finnes flere notfartøy i denne størrelsesgruppen som utøver et låssettingsfiske etter makrell, og således er like "sårbar" som notfartøy under 13 meter. Det vises til at den foreløpige kvoten (varer fram til 14. august) som gjelder for kystfartøy i år er satt spesielt lav (15 tonn). I 2004 kunne kystfartøy fiske inntil 36 tonn som en foreløpig kvote.

På grunnlag av foranstående momenter ber Norges Fiskarlag om at den midlertidige kvotereguleringen på 15 tonn pr. fartøy også oppheves for notfartøy mellom 13-21,35 meter, subsidiært at fartøy med hjemmelslengde noe over 13 meter gis en full kvoteadgang. Den teoretiske overreguleringen i notgruppen mellom 13-21,35 meter er i år beregnet til om lag 1%. Det bes om at spørsmålet eventuelt legges fram for behandling på møtet i Reguleringsrådet 8. juni d.å.

Fiskarlaget vil for øvrig vise til at organisasjonen i prinsippet har bedt om at alle fartøygrupper gis adgang til å kunne fiske fulle makrellkvoter fra årets start, og at den foreløpige kvotereguleringen i makrellfisket fjernes, jfr. landsstyrevedtak 95/04 av november 2004. Et moment som styrker en slik modell er at overreguleringen i samtlige kvotegrupper enten helt er fjernet eller betydelig redusert.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Fiskeri- og kystdepartementet

SAK 2g/2005

MAKRELL SOM BIFANGST

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Bakgrunn

Problemene med bifangst av makrell gjelder til en viss grad for notfisket, men særlig industritrålfisket og trålfisket som foregår etter dispensasjon til å fiske med flytetrål. Problemstillingen har de senere år særlig kommet opp i forbindelse med fisket etter hestmakrell. Problemet er imidlertid også kjent fra sildefisket i Nordsjøen. Norges Sildesalgslag tok mellom annet opp problemstillingen i en telefaks til Fiskeridirektoratet 5. november 2004.

I perioden 1995-2000 ble det avsatt et eget kvantum av makrell til dekning av eventuelle bifangster av makrell i hestmakrellfisket. Dette kvantumet varierte fra 3.000 tonn til 1.000 tonn. Avsetningen ble belastet ringnotgruppens gruppekvote og satt lik prognostisert bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Ubenyttet kvantum ble tilbakeført gruppens direktefiske. På grunn av noen år med liten innblanding av makrell i hestmakrellfisket ble det i 2000 bestemt å ikke videreføre ordningen. De to siste årene har en igjen hatt flere uheldige hendinger med for stor innblanding av makrell i hestmakrellfisket.

Reguleringsrådets drøfting 1. desember 2004

Saken ble drøftet under Reguleringsrådets møte 1. desember 2004. Det kan synes som om problemene har sammenheng med at makrellen har hatt så høy verdi (10-12 kr. pr. kg) at makrell er attraktiv som bifangst. I 2004 kunne det virke som om fartøy som var ferdig med sin makrellkvote søkte seg til områder hvor det var høy innblanding av makrell. Inspeksjonsrapporter viste at det var store kvanta makrell innblandet både i silde- og hestmakrellfangstene. Direktoratet ble mellom annet kontaktet av dansk fiskerinæring som kunne opplyse at prisene på sild i Danmark hadde gått opp med 65 øre per kilo i løpet av svært kort tid i den perioden.

Fiskeri- og kystdepartementet signaliserte i møtet at en så svært alvorlig på denne saken. Norge har i mange sammenhenger vært opptatt av behovet for å rydde opp i andre lands ulovlige fangster av makrell. Det som var framkommet kunne ødelegge for arbeidet som var nedlagt i denne saken fra myndighetenes side. Departementet uttrykte at en ville vurdere å trekke et estimert kvantum fra ringnotgruppens gruppekvote dersom problemet ikke kunne løses på annen måte.

Fiskeridirektøren opplyste at han ville invitere næringen til et møte for å se på ulike tiltak. Tiltakene kan være å finne langs flere akser; redskapstekniske, kvotemessige, utvidet adgang til stenging av felt for å sikre at dette ikke skjer igjen mv. Fiskeridirektøren påpekte at det var et ansvar og en utfordring for FHL og Norges Sildesalgslag å finne løsninger som begrenser det økonomiske insentivet i det ulovlige blandingsfisket.

Fiskeridirektørens møte med næringen 15. desember 2004.

Fiskeridirektoratet avholdt 15. desember et møte med næringen for å drøfte mulige tiltak for å begrense uttaket av makrell som bifangst i ringnot- og trålgruppens fiske etter nordsjøsild og hestmakrell i 2005. Følgende organisasjoner var representert på møtet; Norges Fiskarlag, Sør-Norges Trålerlag, Norges Sildesalgslag og Kystvakt-sør. FHL var invitert men møtte ikke. FHL gjorde i brev av 11. januar 2005 rede for sitt syn på saken.

Det ble innledningsvis vist til Fiskeri og kystdepartementets brev av 3. desember samme år hvor direktoratet ble bedt om å utrede hvor stort kvantum som burde avsettes for å dekke behovet for bifangst av makrell i disse fiskeriene i 2005. I tillegg til denne hovedproblemstillingen ble følgende temaer drøftet i møtet:

1. Tilbaketrekking av dispensasjoner som tillater ringnotfartøy å benytte redskapet trål
2. Motregne bifangst kvanta på neste års individuelle kvoter av makrell
3. Kreve at makrellen betales til minstepris
4. Inspektør om bord ved fiske etter hestmakrell (fartøyets kostnad)
5. Endre bifangstregelen slik at den beregnes på grunnlag av det enkelte hal
6. Stenge felt på grunnlag av for høy bifangst av makrell

Det vises til vedlagte (./.) kopier av referatet fra møtet, samt brev fra FHL av 11. januar 2005.

Fiskeridirektørens vurderinger

AVSETNING TIL BIFANGST ("BUFFERKVOTE" ELLER LIGNENDE)

Fiskeri- og kystdepartementets forespørsel om å tallfeste en eventuell avsetning til dekning av bifangst i 2005 er svært vanskelig å innfri. For forrige år kjennetegnes situasjonen av at kilden til kunnskap er de kontroller som er gjennomført. Disse gir et begrenset og tilfeldig bilde av situasjonen. Salgslagenes sluttsedler er ikke egnet til å gi et troverdig bilde av det kvantum makrell som gikk med som bifangst i hestmakrell- og sildefiske høsten 2004.

Fiskeridirektoratets prøvetakning av landinger av hestmakrell kan være en alternativ eller supplerende kilde til kunnskap om bifangst, forutsatt at prøvetakingsfrekvensen er tilstrekkelig.

På bakgrunn av at kildene som er tilgjengelige legger en til grunn at det minste kvantum som er gått med til bifangst i 2004 er i størrelsesorden 3000 tonn. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at det reelle tallet er vesentlig høyere. I forhold til en eventuell avsetning for 2005 er usikkerheten om mulig enda større. Årsaken til dette er at hvis de tiltakene som er beskrevet og hvor det tilsynelatende foreligger enighet gjennomføres, samtidig som økt fokus medfører større bevisstgjøring, er det rimelig å anta at problemet vil være betydelig redusert neste år. Dersom det viser seg at problemet ikke lar seg løse på andre måter er likevel dette et tiltak som må vurderes iverksatt. Skulle en velge å komme tilbake til dette i 2006 må eventuelt avsetningen ta høyde for at det reelle bifangstfisket kan være langt høyere enn de estimater som er gjort på bakgrunn av gjennomførte kontroller.

Vi viser ellers til at det i perioden fra 1995 til 2000 var avsatt et eget kvantum av makrell til dekning av bifangster av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen var den gang belastet

ringnotgruppen og varierte mellom 1.000 og 3.000 tonn. Ubenyttet kvantum ble tilbakeført ringnotgruppens direktefiske. På grunn av liten innblanding ble ordningen avvirket fra og med 2001.

TILBAKETREKKING AV DISPENSASJONER TIL Å BRUKE FLYTETRÅL

Fiskeridirektoratet kan etter søknad gi tillatelse til å benytte flytetrål (kolmuletrål) i fisket etter makrell, sild og hestmakrell for fartøy som har ringnottillatelse. Tidligere ble slik tillatelse gitt for ett år om gangen. De senere år er dispensasjonene blitt gitt med virkning inntil videre for å forenkle saksbehandlingen. Fiskeridirektoratet innser at denne praksis kan ha ført til at enkelte aktører har begynt å ta lettere på det særlige ansvaret som er knyttet til å få en slik dispensasjon. Dette gjelder særlig i forhold til bifangsproblematikken som vi vet er større når det fiskes med trål enn når det fiskes med not. Fiskeridirektoratet vil i 2005 stramme inn praksis slik at ordningen med årlig godkjenning gjeninnføres. En tar sikte på å etablere en enkel søknadsrutine hvor fartøy som Fiskeridirektoratet har tillit til blir gitt godkjenning for ett år om gangen. Det må i denne sammenheng understrekes at vilkårene for å få dispensasjon til å fiske deler av ringnotkvoten med trål bygger på et særskilt tillitsforhold mellom myndighetene og det enkelte rederi/skipper, og at dispensasjonen vil kunne inndras eller ikke bli fornyet ved dokumenterte tillitsbrudd.

Næringen er inneforstått med at hel eller delvis tilbaketrekking av dispensasjoner til å fiske med trål (kolmuletrål), er ett av flere mulige tiltak for å begrense bifangstproblemet. Et tiltak som dette vil rette seg mot ringnotgruppen. I forhold til industritrålgruppen må det eventuelt settes inn andre tiltak. Ringnotgruppens problemer med bifangst av makrell oppstår i særlig grad i trålfisket etter sild og hestmakrell etter at fartøyene har avsluttet sitt ordinære makrellfiske. Dette tidspunktet kan variere fra år til år, men inntreffer som regel i september. Før dette tidspunkt har flåten et visst behov for å kunne fiske makrell og nordsjøsild med trål. I denne perioden motregnes fangst av makrell fartøyets individuelle makrellkvote.

Fiskeridirektoratet har, på bakgrunn av det som er gjort rede for over, til hensikt å innskrenke perioden hvor det kan gis dispensasjon til å nytte trål i fisket etter pelagiske arter med ringnottillatelse til perioden 1. januar til 31. august hvert år.

MOTREGNING MOT NESTE ÅRS KVOTE

En ordning hvor overfiske av kvote det ene året belastets fartøyets kvote det påfølgende år kan gi en god effekt i forhold til tendensen til at fiskerne endrer adferd i det øyeblikk årets makrellkvote er oppfisket, fordi 10 % bifangst av makrell oppfattes som gratis og attraktiv tilleggsinntekt. Reguleringsforskriftene og kvotene gjelder for ett år om gangen. Det må spesielle regler til for å koble overfiske i ett reguleringsår med avkortning av individuell kvote i det påfølgende kvoteår. En slik ordning må eventuelt utredes nærmere, blant annet må det klargjøres hvordan dette eventuelt kan organiseres både juridisk og praktisk.

MINSTEPRIS

På bakgrunn av møtet som ble avholdt mellom Fiskeridirektøren og næringen 15 desember 2004 legger en til grunn at Norges Sildesalgslag og FHL har fulgt opp dette punktet og satt

Gunnar Domstein viste til drøftelsene i Reguleringsrådet i desember, og mente at FHL var lovet å bli orientert. FHL ble likevel av "tekniske årsaker" ikke invitert til det møtet som ble avholdt. Invitasjonen kom aldri frem. FHL har likevel ingen spesielle merknader til saksdokumentene, men vil bemerke at en med hensyn til sild ikke vil få en tilsvarende aktivitet denne høsten som i 2004. Sild er ikke interessant i oktober til desember, da den i denne perioden er for mager. FHL tror heller ikke på pris som et virkemiddel i denne saken.

Roald Oen viste til at NSS tett etter møte i Reguleringsrådet i desember 2004 tok kontakt med FHL, og det ble inngått en avtale om minstepris dersom kjøper nyttegjør seg bifangst til konsumformål.

Ola Olsen viste til at fisket i utgangspunktet hadde en grei avvikling, men at det plutselig oppstod forhold som gav en uønsket adferd. Han mente derfor at det viktigste var å få på plass rutiner som hurtig kunne ta hånd om og løse de spesielle utfordringene. Oppsummert de seneste årene mente han at vi hadde en positiv utvikling når det gjaldt uønsket innblanding av makrell. I 2003 var det noen uhell, mens situasjonen i 2004 var helt a-typisk. Han mente at bruken av aktsomhetsområder var fleksibelt og smidig. Han mente videre at det var mulig å stoppe trålfisket fra 1. eller 10. september, og viste til at det var lettere å slippe fangst i not. I trål ville fisken være død. Han var imidlertid skeptisk til forlaget som innebar at Fiskeridirektoratet skulle kunne vurdere om det forelå tillitsbrudd og at søker derfor ikke ville få dispensasjon (tribunal) til å nytte trål. Han mente videre at det var nødvendig for FHL og NSS å se nærmere på prisproblematikken, og at en meldte inn blandingsforholdet i fangstene. Dersom en ikke får på plass en ordning innen høsten 2005, mente han at vi måtte vurdere en bufferkvote til bruk for dette formålet. En bufferkvote ville være bedre enn en individualisert kvoteavregning, da dette var enkelttilfeller basert på uhell. En kollektivisering av risikoen (risikofordeling) var nødvendig, ellers kunne en risikere å ødelegge hestmakrellfisket.

Gunnar Domstein viste til at Fiskeridirektoratet ikke stolte på sluttседlene i dette fisket, og et faktum at makrellen var relativt mye bedre betalt enn sild og hestmakrell. Denne prisen gir et insitament til å melde feil, og han mente at minsteprisavtalen ikke var god nok. Når Olsen etterlyser en innmelding av blandingsforholdet, er det noe som fiskeren er pålagt å gjøre allerede etter dagens regelverk.

Roald Oen reagerte på ordlyden i dokumentet, hvor det nevnes at den reelle innblandingen var vesentlig høyere enn det som ble rapportert. Han minnet møte om at det i perioden var stor kontrollaktivitet med verifisering av sluttседlene.

Jakob M Jakobsen mente at dette så langt var gjort til en systemfeil. Dette er også et holdningsproblem, og derfor også nødvendig å ta den enkelte aktør. Dette gjorde det vanskelig å akseptere en felles bufferkvote.

Peter Gullestad la til grunn at det at Fiskeridirektoratet og Kystvakten skal måtte løpe etter fiskerne for å få riktig tall på sluttседlene må regnes for å være en systemfeil. Han ønsket å spille på lag med næringen, og ikke sette på de en tvangstrøye. NSS må imidlertid se på sine sluttседler – dersom disse ikke er korrekt utfylt er det brudd også på NSS sine regler. Han stilte spørsmål om NSS følger opp eventuelle brudd på seddelføringen, og mente at NSS burde se nærmere på sine rutiner på dette område. Videre ønsket han at NSS og FHL skulle se på mulighetene for en tidligere refordeling på sild, og det var viktig at bifangsten ble priset.

AVSETTING AV MAKRELL TIL DEKNING AV BIFANGST

Fiskeridirektoratet avholdt onsdag 15. desember et møte med næringen for å drøfte mulige tiltak for å begrense uttaket av makrell som bifangst i ringnot- og trålgruppens fiske etter nordsjøsild og hestmakrell i 2005. Departementet har i brev av 3. desember d.å. bedt direktoratet utrede ett konkret tiltak, nemlig hvor stort kvantum makrell som bør avsettes for å dekke bifangst behovet i disse fiskeriene i 2005.

På møtet ble i tillegg drøftet; følgende mulige tiltak som var foreslått av Fiskeridirektøren;

- Trekke tilbake dispensasjoner som tillater at ringnotfartøy benytter redskapet trål,
- Motregne bifangst kvanta på neste års individuelle kvoter av makrell,
- Kreve at makrellen betales med minstepris,
- Inspektør om bord ved fiske etter hestmakrell (fartøyets kostnad),
- Endre bifangstregelen slik at den beregnes på grunnlag av det enkelte hal,
- Stenge felt på grunnlag av for høy bifangst av makrell.

Følgende organisasjoner var representert på møtet; Norges Fiskarlag, Sør-Norges Trålerlag, Norges Sildesalgslag og Kystvakt-sør. FHL var invitert, men møtte ikke.

Diskusjonen tok utgangspunkt i at tiltross for at dialogen og samarbeidet mellom direktoratet og næringen generelt i forhold til avvikling av de pelagiske fiskeriene hadde vært svært positivt i 2004, hadde enkelte næringsutøvere utviklet et uheldig "foretningskonsept". I perioden 1995 til og med 2000 var det som kjent avsatt et kvantum varierende mellom 3000 og 1000 tonn av ringnotgruppens makrell kvote til dekning av bifangst ved fiske etter hestmakrell. Avsetningen ble avskaffet fra 2001 på grunnlag av bedre avvikling av fisket. Fra høsten 2003 oppstod det imidlertid på nytt en situasjon hvor fisket etter hestmakrell ble gjennomført med uakseptabel innblanding av makrell. Problemet ble håndtert med tilgjengelige virkemidler og i dialog med næringen. Det var forventet at næringen ville vise økt aktsomhet i forbindelse med avviklingen av fiske høsten 2004. Imidlertid har erfaringen i år vist at enkelte aktører i næringen, for å oppnå kortsiktig vinning, har vært villig til å utvikle bifangst av makrell som ett eget "foretningskonsept". I tillegg kommer at inneværende år opptrer makrell som et betydelig bifangst problem i forbindelse med fiske etter nordsjøsild om høsten. Beskrivelse av problemet som bifangst omfatter også en rekke fangster hvor "bifangsten" utgjør hoveddelen av fangsten og handlingen derved er ett ulovlig direkte fiske.

I forbindelse med diskusjonen i møtet om mulige tiltak, fremkom det fra næringen når det gjaldt dispensasjon som åpnet for at ringnotfartøy kunne fiske med trål, kunne en akseptere at denne ble tidsavgrenset ved at trålfiske ble forbudt i en periode om høsten. Representantene fra næringen var samstemt imot å motregne makrell på neste års individuelle kvoter. I forhold til spørsmålet om å fastsette en minstepris på makrell ved levering, var det enighet om at dette måtte etableres. Sildesalgslaget hadde allerede tatt initiativ overfor FHL og Fiskeridirektoratet vil følge opp dette punktet. Det var også forståelse for nødvendigheten av å endre bifangst regelen for å unngå at makrell som ble tatt i ulovlig direktefiske, kunne å bli "lovlig" bifangst i forhold til for eksempel hestmakrell som allerede var om bord i fartøyet. Når det gjaldt spørsmål om å forskriftsfeste stengning av felt var det enighet at erfaring hadde vist at kystvaktens etablering av aktsomhetsområde fungerte hensiktsmessig og med nødvendig fleksibilitet. Denne ordningen anses derfor tilstrekkelig og bør kunne utvikles og videreføres som godt alternativ. Muligheten for å plassere inspektør om bord i forbindelse med hestmakrellfiske ble presentert av

Fiskeridirektøren. Det ble imidlertid konkludert med at dette måtte utredes nærmere spesielt i forhold til økonomi.

Fiskeri og Kystdepartementets forespørsel om å tallfeste en eventuell avsetning til dekning av bifangst i 2005 er dette svært vanskelig å innfri. For inneværende år kjennetegnes situasjon av at kilden til kunnskap er de kontroller som er gjennomført. Disse gir et begrenset og relativt tilfeldig bilde av situasjonen. Salgslagenes sluttsedler er ikke egnet til å gi et troverdig bilde av det kvantum makrell som er med gått som bifangst i hestmakrell- og sildefiske i høst. På bakgrunn av de kildene som er tilgjengelig legger en til grunn at det minste kvantum som er gått med til bifangst inneværende år, er i størrelse 3000 tonn. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at det reelle tallet er vesentlig høyere. I forhold til en eventuell avsetning for 2005 er usikkerheten om mulig enda større. Årsaken til dette er at hvis de tiltakene som er beskrevet og hvor det tilsynelatende foreligger enighet gjennomføres, samtidig som økt fokus medfører større bevisstgjøring, er det rimelig å anta at problemet vil være betydelig redusert neste år.

På bakgrunn av det som er fremkommet og fordi den individuelle makrellkvoten ikke fordeles fullt ut ved årets begynnelse, finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å anbefale at spørsmålet om å ta høyde for bifangst av makrell, utsettes til etter neste møte i Reguleringsrådet i mai/juni. Hvis man likevel velger å avsette et kvantum fra årets begynnelse bør dette gjøres i form av en "bufferkvote". Denne bør i så fall være i størrelsesorden 1500 til 3000 tonn. Ut fra tilgjengelige data for inneværende år bør en slik buffer belastes med 1/3 fra trålerne og 2/3 fra konsesjonspliktige ringnotfartøy sin gruppekvote.

47 55554861

333

11. JAN. 2005

Makrel- og havbrukenæringens servicekontor

FHL - Bergen
Bontelabo 2, 5003 Bergen
Telefon 55 55 48 60 - Telefaks 55 55 48 61
www.fhl.no
Org.nr.: 984 155 492

Telefaks

2004/22424 2

Til / To: Fiskeridirektoratet
Att: Direktør Aksel Elkemo
Faks nr / no: 55 23 80 90
Dato / date: 11. januar 2005
Fra / From: Otto James-Olsen
Antall sider / Total pages: 1

Vedr. møte i Fiskeridirektoratet den 15. desember 2004 om Bifangst av makrell ved fiske etter hestmakrell og sild

Som tidligere opplyst har vi ikke kunnet se å ha blitt innkalt til ovennevnte møte. Den 7. januar fikk vi opplyst at direktoratet hadde sendt innkallingen til vårt Ålesundkontor, men der kunne man heller ikke se å ha mottatt angjeldende innkalling. 10. i ds mottok vi kopi av direktoratets møteinnkalling, telefaks datert 6. desember f.å. I telefaksen står adressatene oppført med fax-nummer, og vårt Ålesundkontor er oppført med kontorets telefon- og ikke telefaksnummer.

Det kan ikke gjøres opp igjen at vi grunnet en hendelig feil ikke fikk anledning til å delta i møtet som tok opp et viktig tema også for industrien. Vi tillater oss derfor i det følgende å komme med våre synspunkt på bifangst av makrell ved fiske etter sild og hestmakrell.

Vi vil først bemerke at angjeldende fiske har vært et høstproblem som har bevirket at norske fiskere har fortsatt makrellfisket etter at den norske kvoten var tatt. FHL anser dette som svært uheldig. Det er i høyeste grad egnet til å svekke Norges troverdighet i de internasjonale fora hvor makrell behandles og hvor man fra norsk side har tatt opp andre lands lettvinde holdning til overholdelse av tildelte makrellkvoter. Av hensyn til vår troverdighet i internasjonal sammenheng forutsetter FHL at man fra myndighetenes side iverksetter tiltak som forhindrer tilsvarende fiske og dermed et ukontrollert ressursuttak også i 2005.

Direktoratet opplyser at det i en rekke fangster var dokumentert bifangst av makrell langt over de lovlige 10%. Det var også eksempler på direkte makrellfiske hvor andelen av makrell i et enkelt tilfelle utgjorde mer enn 80% av fangsten. For industrien er et slikt bifangstfiske vi har sett på slutten av 2004 svært uheldig av mange grunner. Vi vil i det følgende nevne:

1)

Som kjent omsettes alle fangster på auksjon, men situasjonen har gjerne vært at bare enkelte kjøpere, etter å ha fått telefon fra båtene, har vært kjent med den faktiske mengde og kvalitet/størrelse på makrellen som ble tatt som bifangst eller sågar hovedfangst i forbindelse med spesielt sildefisket. I båtens innmelding har det kanskje bare vært anført noen få prosent innblanding av makrell. Auksjonene har således vært manipulerende siden bare en eller noen få kjøpere har hatt nok informasjon til å kunne danne seg et bilde av fangstens verdi og by tilsvarende i auksjonen. Det må tilføyes at

47 55554861

Fiskeri- og havbrukenæringsens servicekontor

FHS - Bergen
Bontelabo 2, 5003 Bergen
Telefon 55 55 48 60 - Telefaks 55 55 48 61
www.fhl.no
Org.nr.: 984 155 492

kvaliteten på den makrell som har vært tatt som bifangst har vært av svært variabel kvalitet.

2)

Den store innblandingen av makrell i sildfangstene medførte at silden som man bød på ble priset for høyt i det man tok høyde for at prisen på sild også skulle dekke verdien av makrellen. Denne form for omsetning og prising tar FHL avstand fra. Når fisk omsettes gjennom auksjon, må det være et minstekrav at de fiskeslag en last måtte bestå av reelt fremgår av båtens innmelding. Da først har kjøperne grunnlag for å vurdere hva de eventuelt vil by i en auksjon.

3)

Når prisen på sild inkluderte bifangst av makrell vil selvfølgelig prisstatistikken for sild være fell. Det anser vi som uheldig av mange grunner. Man vil bl.a. kunne "finne" at Norge eksporterer sild med tap til utlandet.

I Fiskeridirektoratets over nevnte møteinnkalling er det opplistet følgende mulige tiltak for å stoppe den praksis som har etablert seg på området:

- 1) Sette av et kvantum makrell av gruppekvoten ved årets begynnelse.
- 2) Trekke tilbake dispensasjoner som tillater ringnotfartøy å bruke trål.
- 3) Motregne kvanta mot neste års individuelle kvoter av makrell.
- 4) Krevde at makrellen betales med minstepris.
- 5) Endre bifangstregelen til det enkelte hal.
- 6) Stenge felt på grunn av innblanding av makrell.

FHL er ikke kjent med hva møtet anbefalte. Vi er heller ikke kjent med om tiltak under punkt 1) er iverksatt.

FHL antar kombinasjoner av tiltak kan være aktuelle, men det viktigste er at den enkelte båt blir kvotebelastet for den makrell som tas som bifangst. Man må derfor kunne krevde at båter som foretar et bifangstfiske av makrell avsetter deler av egen kvote til høsten som dekker antatt bifangst. Blir bifangsten større enn avsatt kvantum, må det avregnes på båtens kvote neste år.

Vi tror at nevnte tiltak vil virke og i tillegg medføre at båtene på et tidligere tidspunkt tar sine kvoter av Nordsjø-sild.

Tiltaket under punkt 4 antar vi vil virke mot sin hensikt.

Vennlig hilsen
FHL industri og eksport

SIGN
Christen A. Mordal
Direktør

Otto James Olsen
Otto James Olsen
Fagsjef pelagisk

CC: Det Kongelige Fiskeri og Kystdepartement

SAK 2h/2005

UTVIKLINGEN AV FISKET ETTER KOLMULE I 2005

Vi viser til vedlagte pressemelding fra Fiskeri- og kystdepartementet av 12. mai 2005.

Det vil også bli gitt en orientering fra departementet i møtet.

Kyrre Dale kunne opplyse at det fremdeles ikke var fangsreguleringer i NØS og i internasjonalt farvann. Vi har kvoter i EU farvann og Færøyane. Fisket i internasjonalt farvann og NØS nord for 62° N er imidlertid stoppet for "å unngå innblanding av undermåls kolmule. På ministermøte i uke 22/2005 påpekte Ludvigsen behovet for en avtale for 2006, samt at han orienterte om den norske stoppen. Han vil videre vurdere stoppen i lys av hva de øvrige partene setter i gang av tiltak.

Ola Olsen mente stoppen var grei, men hva skjer dersom det blir en åpning etter juni. Han påpekte at det var nødvendig å ha en beredskap slik at flåten kunne komme i gang med fisket umiddelbart etter 1. juli. Denne datoen var viktig dersom dette skulle ha noen effekt.

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTETNynorsk Sámegeiella Normalvisning
Lignende dokumenter**Pressemelding**

Nr.: 22/2005

Dato: 12.05.2005

Kontaktperson: Ekspedisjonssjef Johan H. Williams - mob. 90 02 44 46

Stopp i kolmulefisket

Det er innført stopp i fisket etter kolmule i norske farvann nord for 62°N og i internasjonalt farvann. - Med bakgrunn i resultatene fra vårens kolmuletokt har jeg funnet det nødvendig å stoppe kolmulefisket, sier fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen.

Den 30. – 31. mai møtes fiskeriministerne rundt nordøst-atlanteren til fiskeriministerkonferanse i Torshavn. Ludvigsen håper at ministerne fra de andre kyststatene er rede til å drøfte kolmule under møtet Torshavn, og at ministrene i felleskap kan finne en løsning for å få kolmulefisket under kontroll.

- Det samlede kolmulefisket er langt høyere enn forskernes anbefaling. Norge har et ansvar i forhold til kolmuleforvaltningen, men ansvaret skal ikke bæres av Norge alene. Forvaltningen av kolmulebestanden er et felles ansvar for alle kyststatene. Derfor må alle bidra for å få på plass en avtale, sier fiskeri- og kystministeren.

- Stoppen gjelder inntil videre. Jeg vil vurdere stoppen i fisket opp mot handlingene til de andre kyststatene. Ensidige permanente norske reguleringer som medfører at Norge alene skal bære hele ansvaret for å redusere kolmulefisket er ikke aktuelt. Jeg har også bedt om at kolmulereguleringen drøftes under møtet i Reguleringsrådet 8. juni, sier Ludvigsen.

- Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsens foredrag - Årsmøte Fiskarlaget Vest

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET®
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

Fiskeri og Kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	333
13. MAI 2005	
SAKSNR.	DOK.NR.
2004/20697	2
48.5	

Deres ref.:
Your ref.:

Vår ref.: 2005/623 / 2326/2005 Bergen, 11.05.2005
Our ref.:

DET NORSKE TOBISFISKET BØR STANSES UMIDDELBART

Det har lenge vært bekymring for tilstanden til tobisbestanden i Nordsjøen. Viser til vedlagte notat som baserer seg på fangststatistikk, danske fangst per enhet innsats beregninger og et norsk tokt med "Johan Hjort" i april i år. Resultatene fra alle disse undersøkelsene viser at det står meget dårlig til med bestanden, kanskje til og med verre enn fryktet. Havforskningsinstituttet anbefaler derfor at Norge stopper sitt tobis fiske umiddelbart.

De danske beregningene viser at 2004 årsklassen er så lav at dersom EUs forvaltningsregel skal følges, vil de måtte stoppe fisket sitt.

Tobis er en sentral art, ikke bare for fiskeriene, men også for økosystemet i Nordsjøen i og med at den er en viktig matkilde for andre viktige fiskebestander. Siden disse for tiden produserer dårlige årsklasser, er det viktig også ut fra et økologisk perspektiv at tobisbestanden ikke forringes ytterligere ved et videre fiske.

Med vennlig hilsen

Ole Arve Misund
forskningsdirektør

Kopi: Fiskeridirektoratet

1. Vedlegg

INDUSTRITRÅLFISKET I NORDSJØEN – SAMMEBRUDD I ET AV VERDENS STØRSTE FISKERIER

Tore Johannessen

Havforskningsinstituttet, Flødevigen 11. mai 2005

Innledning

Industrikrålfisket i Nordsjøen beskatter i det vesentlig tobis og øyepål. Beregninger foretatt av ICES i 2004 viste at forventet gytebestand av øyepål ved inngangen til 2005 ville ende på halve Blim (45.000 tonn, ved Blim anses bestanden å ha redusert reproduksjonsevne), og anbefalte derfor full stopp i fisket. EU og Norge sluttet seg til denne anbefalingen. Det er derfor ikke er direkte fiske etter øyepål i Nordsjøen i 2005.

ICES vurderte bestanden av tobis for å ha sviktende reproduksjonsevne (<Blim), og beregnet gytebestanden i 2004 til å være den laveste som er observert (325.000 tonn). Det ble derfor anbefalt at forvaltningen i 2005 bør sikte mot gjenoppbygging av gytebestanden i 2006 til et nivå der den har god reproduksjonsevne og som med stor sikkerhet er over Blim. ICES understreket at gytebestanden i 2006 i stor grad vil være avhengig av 2004-årgangen, som det på det tidspunktet ikke forelå pålitelige estimat for. På denne bakgrunn har Havforskningsinstituttet nøye overvåket tobisfisket siden det ble åpnet 1. april for å vurdere styrken på 2004-årgangen. Tilsvarende undersøkelser utføres av EU (Danmark), som ukentlig offentliggjør beregninger av styrken på 2004-årgangen på følgende internettadresse: www.dfu.min.dk/tobis/.

På grunn av den bekymringsfulle situasjonen gjennomførte Havforskningsinstituttet et tokt med F/F "Johan Hjort" 13-25 april for å utvikle metode for å kartlegge og mengdemåle tobis.

Dette notatet beskriver historisk utviklingen i tobisfisket, norsk og dansk overvåking av fisket i 2005 og resultater fra metodetoktet med F/F "Johan Hjort" som er relevante for vurdering av bestandssituasjonen.

Sammendrag og konklusjon

Tobisfisket til og med april 2005 har vært helt ubetydelig med kun 5000 tonn landet fra hele Nordsjøen. Både Havforskningsinstituttets og EUs beregninger viser at 2004-årgangen er meget svak. Toktet med F/F "Johan Hjort" understøtter også den meget svake bestandssituasjonen for tobis. Det kan derfor konkluderes at industrikrålfisket i Nordsjøen, som er et av verdens største fiskerier, har kollapse.

Tobis opptrer i tette stimer. Dette innebærer at det kan opprettholdes relativ høy fangsteffektivitet selve ved lave bestandsnivå, slik det skjedde ved sammenbruddet i bestanden av norsk vårgytende sild. På bakgrunn av det meget svake fiskeriet i 2005, er det grunn til å frykt kollaps i tobisbestanden. For ikke ytterligere å forverre en kritisk situasjon, anbefales det at fisket stoppes umiddelbart.

Nedgangen i gytebestanden av øyepål skyldes ikke overbeskatning, men rekrutteringssvikt. Også tobis har hatt sviktende rekruttering, noe som sammen med høyt fisketrykk har ført til den raske kollapsen i fiskeriet. Både øyepål og tobis er kortlevde arter, slik at rekrutteringssvikt raskt gir seg utslag i bestandsstørrelsen. En rekke arter i Nordsjøen som øyepål, tobis, sild, torsk, hyse og hvitting har hatt i store rekrutteringsproblemer. Dette skyldes trolig dårligere produksjonsforhold enn det som er normalt for Nordsjøen.

Industritrålfisket i Nordsjøen

Utviklingen i landingene av tobis og øyepål etter 1974 er presentert i Fig. 1. I perioden 1974-2002 har dette fiskeriet landet gjennomsnittlig en million tonn per år. Til tross for at det fiskes på få årsklasser (vesentlig 0 – 2-åringer), har fiskeriet vært meget stabilt. Sett på bakgrunn av høye, stabile landinger over en 30-årsperiode, framstår dette fiskeriet som et av de største på verdensbasis.

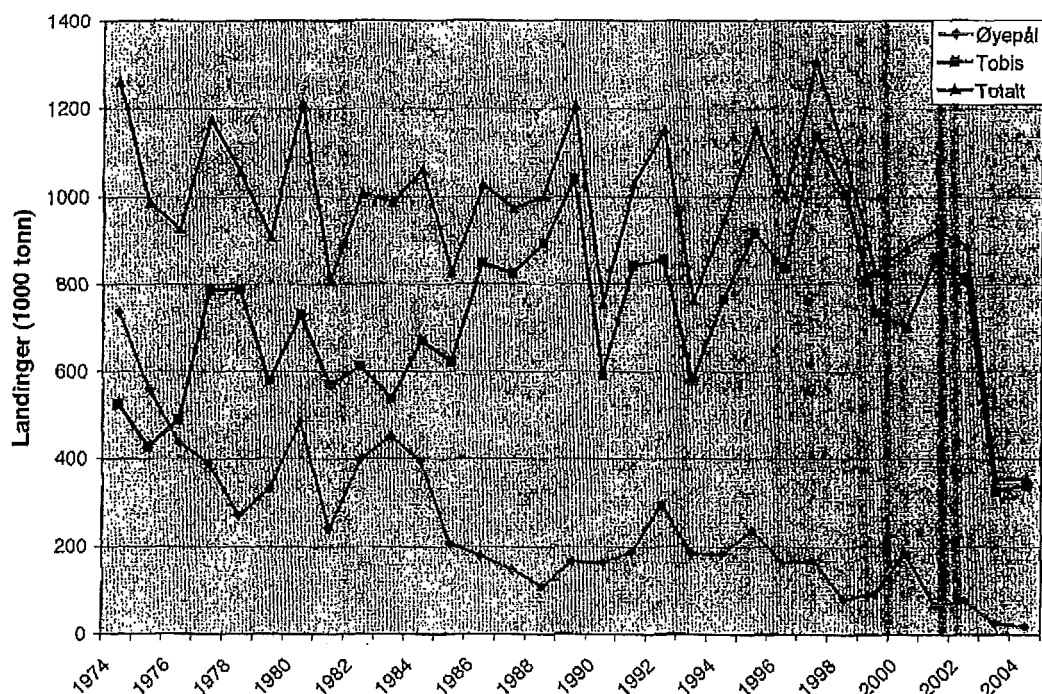

Fig. 1. Landinger i industritrålfisket i Nordsjøen, fordelt på tobis, øyepål og summen av tobis og øyepål.

Etter omfattende regulering av øyepålfisket på grunn av til dels betydelige bifangster av annen fisk, har tobis vært den dominerende arten med gjennomsnittlig årlige landinger på 825.000 tonn i perioden 1985-2002, mens det i samme periode er blitt landet gjennomsnittlig 160.000 tonn øyepål. Fangstene falt imidlertid betydelig i 2003 og 2004, med landinger på litt over 300.000 tonn tobis per år og henholdsvis 25.000 og 17.000 tonn øyepål. Nedgangen i landingene av øyepål skyldes hovedsakelig svikt i rekrutteringen med påfølgende redusert innsats i fiskeriet.

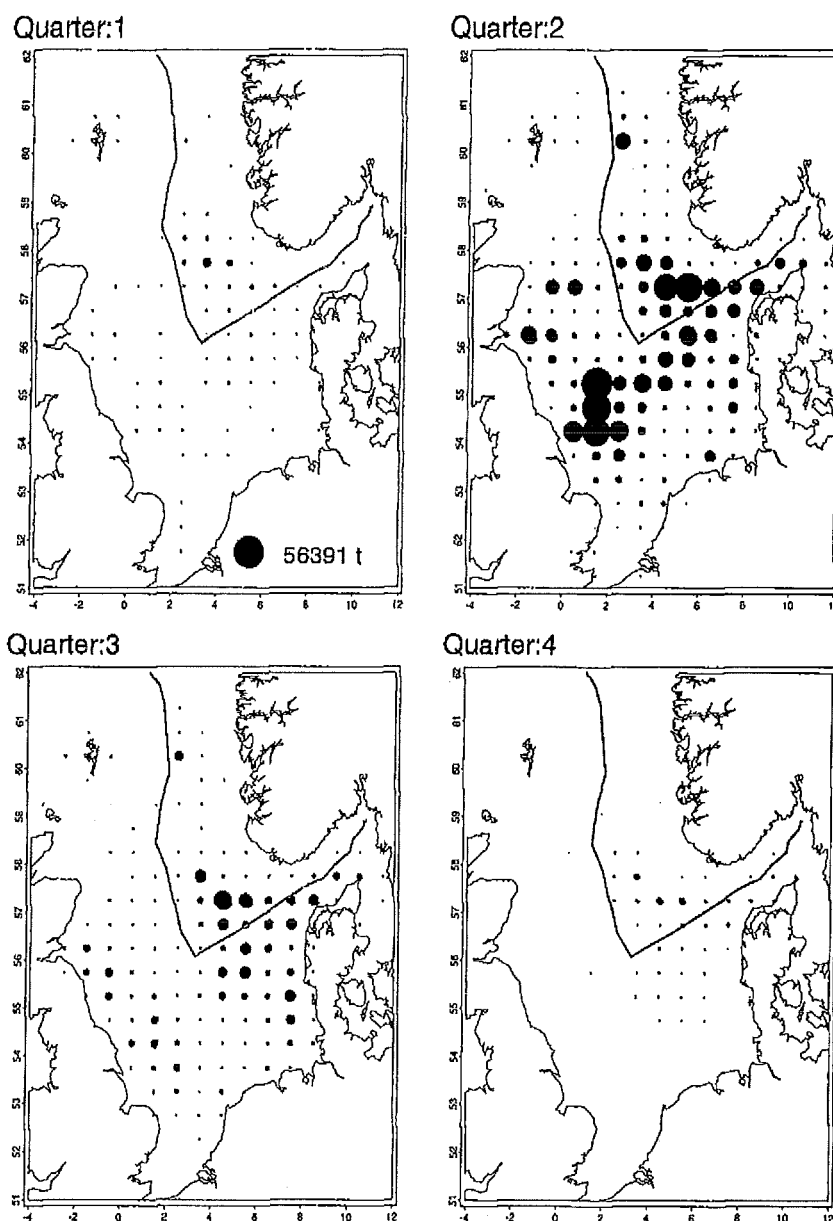

Fig. 2. Gjennomsnittslandinger per kvartal i ulike ruter i Nordsjøen i perioden 1994 til 2003.

Fig. 2 viser gjennomsnittlige landinger av tobis per kvartal i 10-årsperioden 1994-2003 fordelt på ulike statistiske ruter i Nordsjøen. Hovedfisket etter tobis foregår i andre kvartal med ett- og to-åringer som viktigste aldersgruppe. I tredje og fjerde kvartal beskattes hovedsakelig yngel (0-gruppe). Spesielt i NØS har det vært en betydelig økning i landingene av yngel i de seinere år. Største landinger i en enkelt rute er tatt i andre kvartal i norsk økonomisk sone (NØS, rute 41-75). De nærliggende rutene har også gitt gode fangster. I 2005 har det norske fisket foregått i dette området, og Havforskningsinstituttets metodiske undersøkelser med F/F "Johan Hjort" ble i hovedsak også utført her.

Fig. 3 viser utviklingen av tobisfisket i EU og NØS i perioden 1994-2004. I EUs sone var nedgangen i 2003 og 2004 på ca. 50%, mens den var ca 90% i NØS.

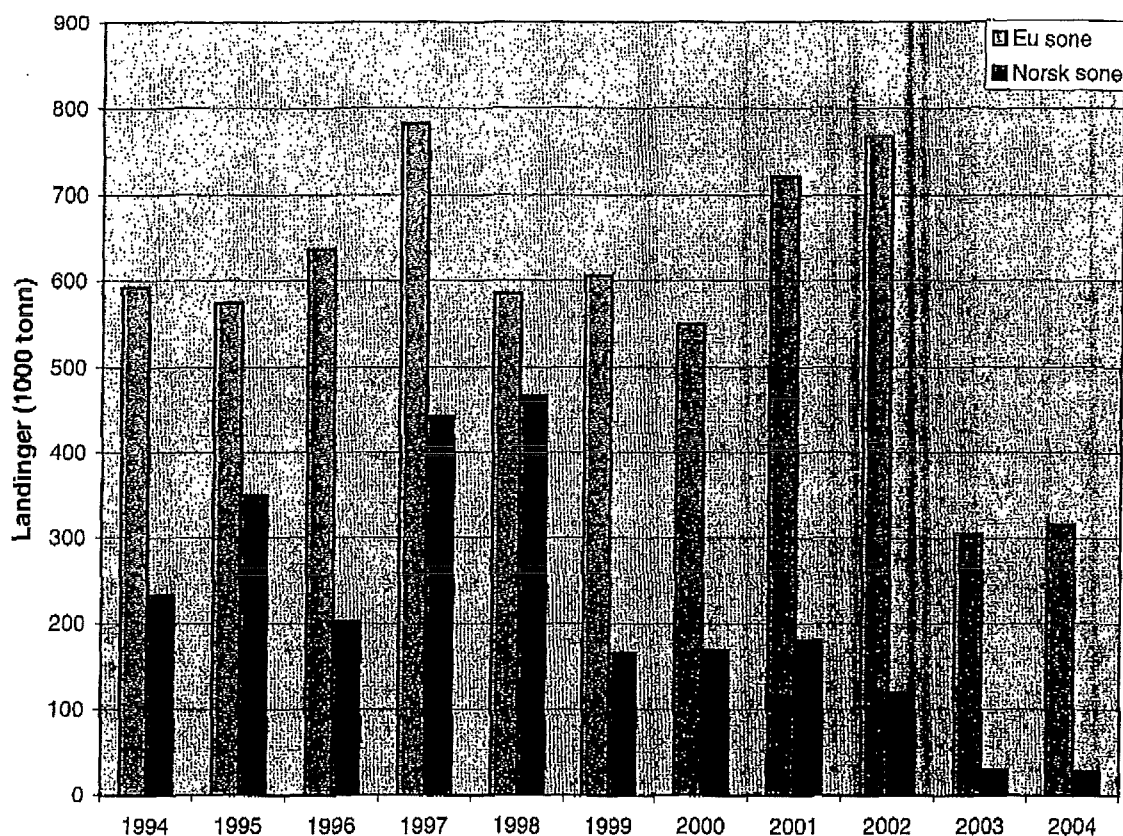

Fig. 3. Landinger av tobis i NØS og i EUs sone.

Tobisfisket i 2005 ble åpnet 1. april. Fram til og med april har det vært ubetydelig landinger, ca 5.000 tonn fra hele Nordsjøen. Til sammenligning ble det på samme tidspunkt landet 55.000 og 53.000 i 2003 og 2004 da fisket var historisk svakt, og 260.000 tonn i 2002 da det var et godt fiskeri.

Bestandssituasjonen for tobis

Fangst pr. enhet innsats i fiskeflåten benyttes til å beregne bestandsstørrelsen av tobis. Ved innstasberegningen justeres det for størrelse av fartøy og antall dager som fartøyene befinner seg på sjøen. I siste del av april anses det mulig å beregne bestandsstørrelsen, noe som blant annet EUs overvåkning er basert på (se www.dfu.min.dk/toib). På grunn av den ekstra store nedgangen i NØS i 2003 og 2004 (~90%), er det grunn til å følge nøye med i bestanden i dette området. I Tabell 1 er det gitt en oversikt over gjennomsnittlig fartøystørrelse (bruttotonnasje) og gjennomsnittstørrelsen på landingene i NØS i perioden 20. -- 30 april i 2002 - 2005. På grunn av begrenset tilgang til fangstbøker er det ikke tilstrekkelig med data over en så kort periode til å beregne antall dager fartøyene har vært på sjøen. Det er derfor heller ikke mulig å estimere innsatsen eksakt. Ved å sammenholde gjennomsnittslandinger og fartøystørrelse er det imidlertid mulig å få et godt innblikk i forskjeller i bestandsstørrelsen mellom år.

I 2002, da det var et godt fiske i NØS, var det således betydelig høyere gjennomsnittslandinger enn i 2003 og 2004, samtidig som gjennomsnittlig fartøystørrelse var lavere. Når bestanden er i god forfatning, tar det korte tid å ta fangsten. Forskjellen i fangst per enhet innsats og derved bestandsstørrelsen mellom 2002 og de andre åra vil derfor være

enda større enn det som framkommer av Tabell 1. I 2005 var gjennomsnittslandingene betydelig lavere enn i 2003 og 2004. Dette innebærer at den alvorlige svikten i fisket og bestanden i NØS som ble observert i 2003 og 2004, er blitt betydelig forverret.

Tabell 1. Gjennomsnittlig størrelse på fartøy (bruttotonnasje) og på landinger i perioden 20. – 30. april i NØS i 2002 – 2005 (norske fartøy).

År	BRT (tonn)	Landing (tonn)
2002	252	357
2003	301	190
2004	336	236
2005	316	121

Det er Danmark som står for det aller mest av EUs fiske av tobis (disse beskrivelsene er hentet fra www.dfu.min.dk/toib). Dansk fiske i 2005 har i sin helet foregått i EU-sona og fram til og med april ble det kun landet 4.000 tonn. Ved et godt fiske skulle det vært tatt omkring 10 ganger så mye tobis ved tilsvarende innsats. Fig. 3 viser beregnet styrke av 2004-årsklassen i ukene 14-17. Ved utgangen av april (uke 17) ble den beregnet til ca. 150 milliarder individer. De endelige beregningene skal foreligge seinest 15. mai. EU har allerede besluttet å iverksette følgende reguleringstiltak alt etter resultatet av disse beregningene:

Dersom 2004-årgangen er:

- under 300 milliarder skal fisket stoppes
- 300 -500 milliarder individer skal innsatsen ikke overstige innsatsen i 2004
- over 500 milliarder individer vil det være ubegrenset fiske resten av året

Det går derfor mot stopp i fisket etter tobis i EU-sona.

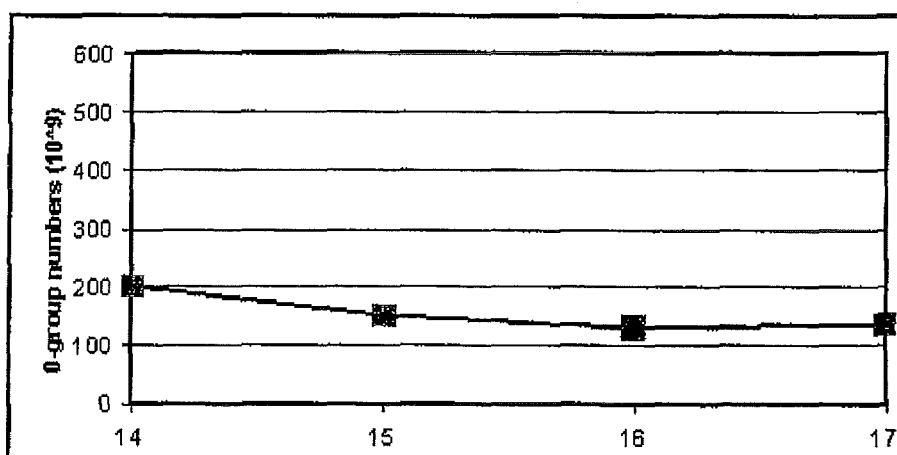

Fig. 4. EUs beregninger av årsklassestyrken av 2004-årgangen av tobis basert på landinger i uke 14 – 17 i 2005. Estimater i uke 17 er det mest presise (kilde: www.dfu.min.dk/toib).

Alderssammensetning

Alderssammensetningen av tobis kan benyttes til å få et relativt mål på styrken av 2004-årgangen. På grunn av svak bestand i 2004, spesielt i NØS, er det en forutsetning for at 2004-årgangen skal være sterk at andelen av ettåringer (2004-årgangen) i forhold til toåringer

og eldre tobis er vesentlig høyere enn det som normal observeres. I løpet av de siste 5 åra har andelen av ettåringer og eldre tobis utgjort henholdsvis 77% og 23% av antall landet tobis. Norske prøver fra NØS som ble samlet inn under toktet med F/F "Johan Hjort", viser at i 2005 utgjorde ettåringene 75%, mens til tilsvarende tallet fra EUs sone er 70%. Dette bidrar ytterligere til å styrke inntrykket av at 2004-årgangen er meget svak.

Tobis – en bunnlevende stimfisk

Når tobisen er nedgravd i sand, unngår den å bli beskattet av trål. Når den kommer ut av sanden for å beite om dagen, opptrer den i tette stimer. Eksempel på slike stimer kan sees i Fig. 5 der stimen står opp i vannsøyla (størrelsen på stimen er anslagsvis 100 tonn), og i Fig. 6 der tobisen står tett mot bunnen. I samsvar med det dårlig fiskeriet, hadde vi få slike registreringer under toktet med F/F "Johan Hjort". Ved beskatning er tobis å betrakte som en stimfisk, noe som innebærer at det kan oppnås relativt gode fangster selv ved lave bestandsnivå. For eksempel resulterte ca 15 minutters tråling på registrering i Fig. 6 i en fangst på 10-15 tonn.

Ved lave bestandsnivåer av stimfisk er fangst per enhet innsats en lite egnet metode til å beregne bestandsstørrelsen, da det er stor sannsynlighet for at bestanden vil bli overvurdert. Det er heller ikke justert for effektivitetssøkning i tobisflåten (bortsett fra økning i fartøysstørrelsen) ved beregning av bestandsstørrelsen. Begge disse forholdene gir grunn til å frykte for at tobisbestanden overvurderes, kanskje til dels betydelig. Når man i tillegg vet at en stimfisk kan beskattes effektivt selv om bestanden er på meget lavt nivå (jevnfør norsk vårgytende sild), er det grunn til alvorlig bekymring for tobisbestanden i Nordsjøen.

Derfor bør fisket av tobis stoppes umiddelbart.

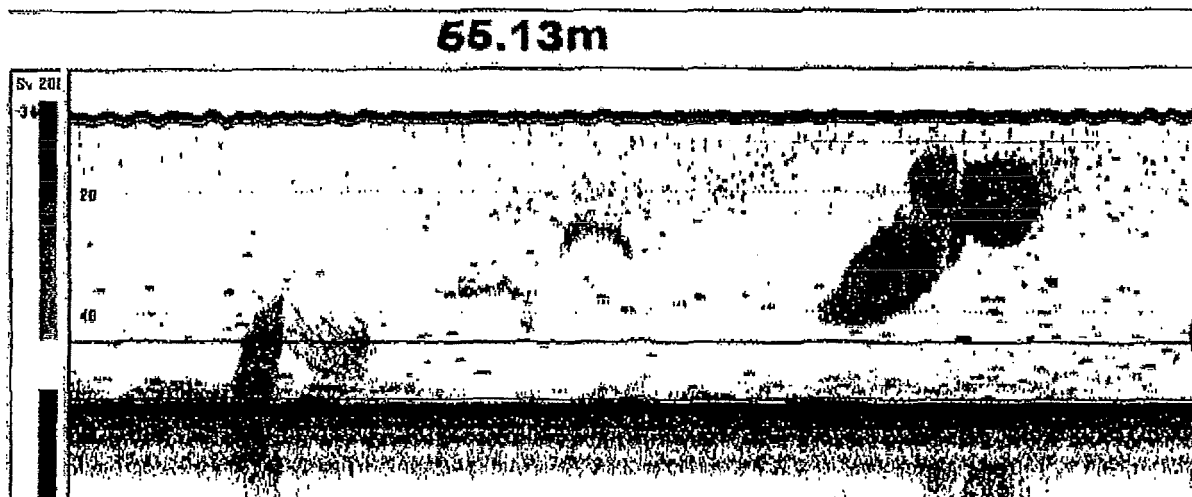

Fig. 5. Registrering av tobisstim på bunnen (til venstre) og opp i vannsøyla (til høyre), F/F "Johan Hjort" april 2005.

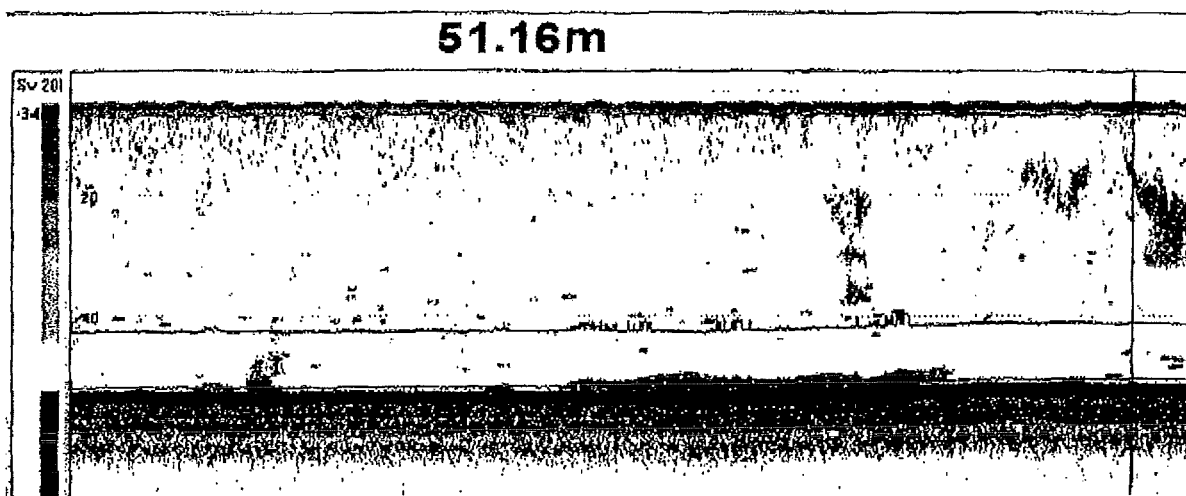

Fig. 6. Ekkoregistrering av tobis nær bunnen, F/F "Johan Hjort" april 2005.

TELEFAKS

FISKERIDIREKTORATET

Postadresse: Postboks 2009, Nordnes
5817 BERGEN
Kontoradresse: Strandgaten 229
Telefon: 55 23 80 00
Telefax: 55 23 80 90

THE DIRECTORATE OF FISHERIES

Postal address: P.O. Box 2009,
N-5817 BERGEN, NORWAY
Office address: Strandgaten 229
Telephone: + 47 55 23 80 00
Facsimile: + 47 55 23 80 90

Til/To
Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

Nr./No.:

0032 OSLO

Vår/Our ref.:
Paul Oma

04/20697
Tlf/Tel: 55 23 83 94

Dato/Date: 18.05.2005

Side/Page 1 av 2

Tekst/Text:

REGULERING AV TOBIS I 2005

Det vises til brev fra Havforskningsinstituttet til Fiskeri- og kystdepartementet, med kopi til Fiskeridirektoratet, av 11. mai 2005 vedrørende ovennevnte.

Basert på denne nye informasjonen fra Havforskningsinstituttet vil Fiskeridirektøren foreslå å endre reguleringsopplegget for tobis i 2005 med tanke på å få til en stopp i alt tobisfiske i Nordsjøen. Det er åpenbart at bestandssituasjonen er forverret i forhold til det en la til grunn da Norge fastsatte sine reguleringsiltak for 2005, og de tiltakene som en iverksatte da er ikke tilstrekkelige for å hindre en ytterligere forverring i bestandssituasjonen for tobis. Et endret fiskemønster og større fangstkapasitet hvor fartøy fisker på nye og mer marginale områder kan ha vært med på å forårsake denne bestandssituasjonen.

For å oppnå best mulig resultater bør en slik stopp i fiske ideelt sett koordineres med EU. Man vil da sannsynligvis også oppnå større forståelse hos næringsutøverne hvis Norge og EU opptrer samordnet her. Alvoret i saken vil være tydelig for alle.

Hvis forsøket på å få til et samordnet reguleringsopplegg med EU trekker ut i tid, vil Fiskeridirektøren likevel foreslå at Norge raskt innfører unilaterale tiltak. Dette bør omfatte stopp i alt norsk tobisfiske i Nordsjøen, samt at Eus tobisfiske i Norges økonomiske sone (NØS) stoppes. På grunn av tobisen sin biologi med hensyn til å være stedbunden vil en stopp i tobisfiske i NØS ha en positiv effekt på tobisbestanden i NØS. En viser her til

rapporten fra Havforskningsinstituttet i ovennevnte brev, hvor det påpekes at nedgangen i tobisbestanden er ekstra stor i NØS (- 90 %). I EU-sonen i Nordsjøen er nedgangen ca. 50 %.

Begge de ovennevnte forslagene innebærer konsekvenser for kvotebyttet mellom Norge og EU. EU har en kvote på 10.000 tonn i NØS og Norge har en kvote på 5.000 tonn i EU-sonen. En stopp i fisket må etter Fiskeridirektørens oppfatning også omfatte disse kvotene. Dette vil kunne medføre kompensasjonskrav fra EU, siden de ikke har utnyttet sin kvote fullt ut. Eventuelle kompensasjonskrav bør vi utsette til høstens forhandlinger med EU. Der kan man motregne Eus krav mot eventuelle norske krav etter at man har fått oversikten over de offisielle landingstall. Pr. 18. mai 2005 har EU fisket 1.108 tonn i NØS, mens Norge har fisket 430 tonn i EU-sonen.

Med hilsen

Peter Gullestad
Fiskeridirektøren

Aksel Eikemo
Direktør

KOPI TIL:

Aksel Eikemo
Einar Ellingsen
Peter Gullestad
Hans Cato Haddal
Havforskningsinstituttet
Liv Holmefjord
Robert Misund
Lisbeth Plassa
Thorbjørn Thorvik
Arne Wåge

SAK 2j/2005

INDUSTRITRÅLERNES FISKE ETTER NORDSJØSILD I 2005

Peter Gullestad viste til industri- og nordsjøtrålerne nå hadde adgang til å fiske inntil 6.000 tonn i et direktefiske. Beregnet bifangst hittil var ca. 500 tonn. Det burde derfor være mulig å doble kvotefaktoren allerede i juni (fra 0,5 til 1,0).

Sak 3/2005

Regulering av fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen
sesongen 2005/2006

SAK 3/05

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2005/2006

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. AVTALESITUASJONEN

1.1. TREPARTSAVTALEN

Grønland, Island og Norge inngikk en Trepartsavtale 8. juli 2003. Avtalen hadde gyldighet til og med 31. mai 2004 og inneholdt en bestemmelse om forlengelse med 1 år av gangen, med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2006.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11% til Grønland, 81% til Island og 8% til Norge.

Etter sesongstart 20. juni har Grønland og Norge i henhold til avtalen adgang til å fiske sine respektive andeler av den forventede TAC. Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen (jf. Trepartsavtalen art. 4 punkt 1) anledning til å fiske inntil 12% av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8% av den forventede TAC.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35% av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fisket, som tidligere år, avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i Grønlands fiskerisone nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden, dvs. fra 20. juni til 1. desember, kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen, dvs. fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

1.2. SMUTTHULLAVTALEN

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (Smutthullavtalen), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, slik at loddelementet er uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning (i forhold til den tidligere trepartavtale) fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 i vintersesongen) som kan fiske i

IØS samtidig. I henhold til brevveksling mellom Fiskeridepartementet og Fiskeriministeriet på Island, vil overføringen for sesongen 2005/2006 være på 16.681 tonn lodde til Norge.

1.3. NORGE/EU

Til og med 2004 har et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU vært en overføring av lodde i grønlandsk sone til Norge. Kvoten fra EU måtte fiskes innenfor kalenderåret, og var i 2004 fastsatt til 15.000 tonn. Dette loddekvantumet har referanse til Grønland sin andel i trepartsavtalen. På grunn av den spesielle biologiske situasjonen i 2004, hvor en hadde problemer med å estimere bestanden og at TAC på denne bakgrunn ble satt til 335.000 tonn lodde, var det ikke overensstemmelse med Grønland sin loddekvote på 36.850 tonn og det kvantumet som ble overført til EU. EU hadde dermed ikke stor nok loddekvote til å oppfylle sine forpliktelser overfor Norge. Dette førte til at Norge og EU ble enig om en løsning hvor overføringen av lodde i grønlands sone ble redusert til 7.035 tonn i 2004.

Når kvoteavtalen mellom Norge og EU inngås, har en ingen informasjon om hva TAC vil bli i kommende sesong. I kvoteavtalen for 2005 er derfor lodde i grønlands sone holdt utenfor. Dersom TAC i 2005/2006 sesongen gir rom for det, vil Norge bli kompensert for de resterende 7.965 tonnene som kvoten ble redusert med i 2004.

2. LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN

2.1 KORT HISTORIKK

Fangstene av lodde i perioden fra 1978 til 2001 har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 2.043.000 tonn i 1997/1998 sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket vel 80 %, og norske fartøy omlag 11 % . Det resterende kvantum har hovedsakelig vært fisket av EU, Færøyene og Grønland.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisone ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i IØS og GS. Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 2005.

2.2 LODDESESONGEN 2004/2005

I henhold til anbefalingen fra ACFM var det ikke funnet de mengdene av aktuelle årsklasser som tilsier at man kan høste av bestanden. ACFM anbefalte derfor at det ikke fiskes lodde før ny informasjon om gytebestanden foreligger. Island hadde i juni igangsatt nye letetokt, og på grunn av problemer med å estimere størrelsen på bestanden ble fisket ikke åpnet 20. juni slik Trepartsavtalen forutsetter. I telefaks av 5. juli 2004 foreslo Island å åpne fisket med en foreløpig kvote på 335.000 tonn lodde. I lys av den uvanlige situasjonen foreslo Island også at loddeavtalens bestemmelser om fastsettelse av TAC, hvor den foreløpige TAC som regel utgjør 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen, blir satt til side. Norge og Grønland aksepterte dette, og fisket etter lodde i 2004 for norske fartøy i farvannene ved Jan Mayen, Grønland og Island ble derfor åpnet 9. juli.

Ved sesongstart var Norges kvote på 51.047 tonn, og kvoten var sammensatt av tre elementer. Det første elementet bestod av Norges andel på 8 % av forventet TAC på 335.000 tonn. Dette ga en norsk kvote på 26.800 tonn. Det andre kvoteelementet var en kvote på 7.035 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 2004. Kvoten fra EU måtte fiskes i løpet av kalenderåret 2004. I tillegg fikk Norge overført 17.212 tonn lodde fra Island som et resultat av Smutthullavtalen. I henhold til denne avtalen kunne hele overføringen på 17.212 tonn lodde fiskes i IØS.

Av den totale norske kvoten på 51.047 tonn kunne inntil 26.800 tonn fiskes i Jan Mayen sonen, inntil 33.835 tonn kunne fiskes i Grønlands sone og inntil 26.592 tonn kunne fiskes i IØS. Kvoten i IØS ble beregnet ved at man tok 35 prosent av Norges andel av forventet TAC på 9.380 tonn og la til kvoten på 17.212 tonn fra Smutthullavtalen. Kvoten i Grønlands sone ble beregnet ved at å summere Norges andel av forventet TAC på 26.800 tonn og kvoten på 7.035 fra kvoteavtalen mellom Norge og EU.

Fisket var regulert med maksimalkvoter, og med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble ved sesongens begynnelse satt til 1,5 hvorav det maksimalt kunne fiskes et kvantum som tilsvarte en faktor på 0,43 i IØS. På grunn av problemene med å estimere bestandsstørrelsen og at en av denne grunn fikk en sen oppstart ble fiskemønsteret et annet enn hva som har vært det normale i årene før 2003. Fisket starter vanligvis i IØS og følger lodden til Grønlands sone. I 2004 var imidlertid lodden vandret ut av IØS da fisket ble åpnet, og norske fartøy startet derfor fisket i GS. I perioden 21.-24. juli ble det landet 5 fangster som var tatt i IØS. Loddefisket ved Grønland ebbet ut av seg selv og det var derfor ikke nødvendig å stoppe fisket i 2004. Den siste innmeldingen var 26. juli 2004. Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk viser at 33.995 tonn lodde ble fisket i 2004. Av dette ble 33.113 tonn fisket i GS og 882 tonn i IØS. Det gjenstod da et kvantum på 17.052 tonn, hvorav 16.330 tonn som måtte fiskes i IØS og 722 tonn som kunne fiskes i IØS eller GS. Eventuelt kunne hele det gjenstående kvantum fiskes i JMS. I 2004 deltok 26 fartøy i loddefisket.

Tabell 1: Faktoren i fisket etter lodde i 2004.

Dato	Totalfaktor	Faktor i IØS
9. juli 2004	1,5	0,4
14. juli 2004	2,1	0,4
16. juli 2004	3,0	0,6
20. juli 2004	4,0	0,8

I telefaks av 12. januar 2005 foreslo Island å øke endelig TAC for sesongen 2004/2005 til 985.000 tonn. Forslaget var basert på at det islandske Havforskningsinstituttet nylig hadde avsluttet et tokt hvor det ble målt 1.275.000 tonn kjønnsmoden lodde. Forslaget innebærer at norsk kvote øker med 52.000 tonn sammenlignet med foreløpig TAC. I henhold til Trepartsavtalen blir dermed den norske loddekvoten 78.800 tonn (8 % av TAC). Norge aksepterte dette, og norsk totalkvote for sesongen 2004/2005 ble dermed 103.047 tonn inkludert alle kvoteelementene. I forhold til foreløpig TAC ble norsk kvote i Islandsk økonomiske sone (IØS) økt med 18.200 tonn (35% av 52.000 tonn) fra 26.592 tonn til 44.792 tonn. Kvoten i IØS inkluderer 17.212 tonn som følge av Smutthullavtalen.

I telefaks av 17. januar bekrefter Island at norske fartøy kan få fiske hele den norske andel av tilleggskvoten i Islands økonomiske sone. Norge aksepterte dette og fra 18. januar 2005 kunne norske fartøy fiske inntil 78.592 tonn i IØS. Norge var imidlertid begrenset av totalkvoten, hvor det gjensto en restkvote på 69.052 tonn.

Siste frist for påmelding til loddefisket var torsdag 8. juli kl. 14.00. 77 fartøy var på dette tidspunkt påmeldte til loddefisket. Når det gjelder påmeldingsfristen i dette fisket er den satt for bedre å kunne komme frem til riktig kvotefaktor. Skal Fiskeridirektøren kunne dispensere fra påmeldingsfristen må det foreligge særlige grunner. Uten en slik begrensning vil påmeldingsordningen være uten betydning og faktoren kan bli fastsatt på feilt grunnlag. Utviklingen i fisket i 2004/2005 sesongen har ikke fulgt et ordinært mønster blant annet fordi størrelsen på endelig TAC førte til en stor og uforutsigbar økning i TAC i 2005. Etter en helhetsvurdering valgte en i januar å dispensere fra påmeldingsfristen. 3 fartøy fikk etter søknad innvilget dispensasjon fra påmeldingsfristen for å delta i fisket etter lodde. Totalt var det 80 fartøy som var påmeldt ved utgangen av 2004/2005 sesongen. 73 fartøy meldte utseiling til Norges Sildesalgslag i 2005.

Tabell 2: Faktoren i fisket etter lodde i 2005.

Dato	Totalfaktor	Faktor i IØS
14. januar 2005	4,0	1,4
18. januar 2005	4,0	2,0
20. januar 2005	5,4	2,0
8. februar 2005	8,1	4,0

14. februar var det fremdeles noen fartøy i IØS som lette etter lodde. Det oppsto spørsmål om fisket måtte avsluttes ved midnatt 14. februar, eller om en kunne fortsette 15. februar. Det islandske fiskeriministeriet bestemte 14. februar at fisket kunne fortsette til og med 15. februar.

Norske fartøy fisket totalt 99.918 tonn lodde sesongen 2005/2006. Av dette ble 33.114 tonn tatt i GS, mens resten ble fisket i IØS. Pr. 2. mai 2005 er 63.980 tonn lodde i IØS sluttседdelført, mens 2.824 tonn er innmeldt, men ikke sluttседdelført (selvproduksjon). Hvor mye som er fisket i IØS kan derfor fortsatt endre seg noe. Likevel er årets vinterfiske det største for Norge noensinne. Dette medførte at det gjensto 3.129 tonn av den norske kvoten totalt, mens det gjenstod 11.788 tonn av kvoten i IØS.

Vinterens loddefiske i IØS var et lønnsomt fiske, hvor en stor andel av fangsten ble levert til samfengt konsum. I henhold til Sluttседdelsstatistikken var gjennomsnittlig pris pr. kilo kr. 1,28. Tilsvarende tall for 2004 var kr. 1,12.

Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av loddeseongen var 3.401 tonn. Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy var 1.315 tonn (jf. Sluttседdelregisteret).

3. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2005/2006

Anbefalingene fra ICES er ennå ikke tilgjengelige, og kvoten for sesongen 2005/2006 er således ikke fastsatt. En foreløpig TAC-anbefaling for sesongen 2005/2006 vil ventelig foreligge 6. juni 2005.

Loddebestanden overvåkes ved bruk av akustiske målinger som gjennomføres i august, oktober-november og i januar hvert år. Det betyr at man ved starten av fiskesesongen (juni/juli) ikke har et komplett bilde av bestandssituasjonen. Det blir derfor benyttet en metode for fremskriving av bestanden, og det blir anbefalt en foreløpig kvote som er 2/3 av forventet endelig kvote. Denne kvoten blir så justert når resultatene fra undersøkelsene om høsten og vinteren er tilgjengelige. I 2001 medførte denne justeringen at kvotene ble satt opp. I 2002 ble kvotene justert noe ned i forhold til de den foreløpige TAC. I 2003 og 2004 ble foreløpig TAC justert opp med henholdsvis 42.500 tonn og 650.000 tonn. På grunn av den spesielle biologiske situasjonen i 2004/2005 sesongen ble det i 2004 sett bort i fra anbefalingen om at foreløpige kvote skal være 2/3 av den endelige kvoten for hele sesongen.

Reguleringen av denne bestanden tar vanligvis sikte på at minimum 400.000 tonn lodde skal være igjen for å gyte etter at fisket er slutt.

4. KVOTESITUASJONEN 2005/2006

I sesongen 2005/2006 vil det ikke være satt av en loddekvote til Norge i den bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 2005. Norge vil imidlertid dersom bestandssituasjonen, og om EUs kvote gir rom for det, få en kompensasjon på 7.965 tonn. Dette som følge av at Norges kvote av lodde fra EU i grønlands sone ble redusert fra 15.000 tonn til 7.035 tonn i 2004. Dette kvantum vil kunne fiskes i Grønlands sone i kalenderåret 2005. Videre vil Norge, som følge av Smutthullavtalen, få en kvote på 16.681 tonn som kan fiskes i IØS.

I tråd med Trepartsavtalen kan Norge kreve kompensasjon for utestående kvote ved forhandlingene om forvaltning av loddebestanden i 2005/2006 sesongen. Sesongen for Islands fiske er ferdig 30. april. I henhold til hjemmesiden til Fiskistofa har Island en restkvote på 164.000 tonn lodde, og Norge har derfor ikke krav på kompensasjon fra Island i 2005/2006 sesongen.

5. DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, og at konserveringsbestemmelsene kan være til hinder for at enkelte fartøy deltar, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Med unntak av i 1995/96 - da kun 34 fartøy deltok - har deltakelsen de ti foregående sesongene variert mellom 53 og 80 fartøy. I sesongen 2004/2005 deltok 76 fartøy. 80 fartøy var påmeldt.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2005/2006.

6. ÅPNINGSDATO

I følge Trepartsavtalen kan fisket begynne 20. juni, jf. Avtalens art. 2.

I årene før 1997 har fisket blitt åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. En senere åpning av fisket enn det Trepartsavtalen gir adgang til, har blant annet vært begrunnet med hensynet til loddas sterke individuelle vekst i juli måned og ønsket om å tilrettelegge for at en størst mulig andel av den norske loddekvoten skulle kunne fiskes i Jan Mayen sonen.

Tilrettelegging av fiske i Fiskerisonen ved Jan Mayen var basert på at lodda i flere år var observert på vandring nordover fra IØS til FJM i perioden 15. - 25. juli. I de siste sesongene synes det imidlertid som om lodda har opptrådt noe annerledes. Siden sommeren 1996 har det ikke vært fisket lodde i FJM.

I perioden 1999 - 2002 har fisket vært åpnet 20. juni. I 2003 ble fisket etter lodde for norske fartøy i farvannene ved Jan Mayen, Grønland og Island åpnet 8. juli på grunn av at det ikke forelå noen Trepartsavtale før denne datoen. I 2004 hadde en problemer med å estimere bestandsstørrelsen, og fisket etter lodde ble åpnet 9. juli.

Fiskeridirektøren viser til at noen hensyn peker i retning av en tidlig åpningsdato, mens andre hensyn peker i retning av en senere åpningsdato. Erfaringene fra i fjor med en sen åpning vil være at lodden har forlatt IØS, noe som viser at en eventuelt må ha et endret reguleringsopplegg med ulike faktorer i de ulike fiskerisonene ved en sen åpningsdato. Dersom fisket åpnes 20. juni kan det være muligheter for at fisket starter i IØS.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpner 20. juni.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag senest 4 dager før dato for åpning av fisket.

7. FARTØYKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

7.1. FORVENTET DELTAKELSE OG OVERREGULERING

Fiskeridirektøren går inn for at den norske kvoten, som tidligere år, fordeles etter universalnøkkelen. Det forutsettes at det fastsettes en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen faktor for fisket i islandsk økonomisk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter universalnøkkelen.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det som i tidligere år kan være hensiktsmessig å overregulere kvotene med 15% - 25%, men at fisket i IØS reguleres med en svært begrenset overregulering. Dersom fisket ikke åpnes 20. juni slik at man risikerer at det kun blir et fiske i Grønlands sone, må overreguleringen for fisket i alle områder reduseres. Overregulering vil imidlertid kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i Islands sone, og at Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.2. ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONER

Fiskeridirektøren ser behov for å etablere en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i Smutthullavtalen og Trepartsavtalen. For øvrig er adgangen til IØS selvsagt et forhold som håndheves av islandske myndigheter.

Det kan tenkes flere løsninger, blant annet en utseilings-/innseilingsordning administrert av Norges Sildesalgslag og/eller av Norsk Kystvakt eller at Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette bestemmelser for kontroll med innseilingen før fisket tar til. Kystvakten har i tidligere år administrert en innseilingsordning i forbindelse med at de likevel har vært i området som hjelpefartøy.

Norges Sildesalgslag har administrert en innseilingsordning i dette fisket de siste årene, og har også i andre sammenhenger administrert utseilings-/innseilingsordninger for norske fartøy. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt. Ettersom Kystvakten ikke vil være tilstede på feltet, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag også i år administrerer en innseilings-/utseilingsordning med hensyn til fartøysbegrensningen i IØS.

Ettersom Kystvakten ikke vil være tilstede med eget fartøy i området, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å fastsette hvilke tidsrom det enkelte fartøy kan drive fiske etter lodde i Islands sone.

7.3. STENGNING AV FELT VED INNBLANDING AV SMÅLODDE.

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde, og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Fiskeridirektøren foreslår at han gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

7.4. DELEGASJON

Fiskeridirektøren foreslår videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2005. KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR ¹	JAN MAYEN SONEN	ØMTVISTET OMRÅDE ²	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE	TOTALT VINTER- LODDE (IØS)	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			122		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	42
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50	120	5	125
2003				68	1	69		69
2004				33	1	34	15	49
2005							66	66
SUM	540	598	130	665	508	2 314	461	2 775

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 miles sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

FISKERI-OG
KYSTDEPARTEMENTET

18.05.2005

SAKSNR. 2004/556-33
ARKIV 223.4

SJAVARUTVEGSRÁÐUNEYTIÐ

Fiskeriministeriet

Skúlagötu 4 IS-150 Reykjavík Ísland
Tel.: (354) 543 8300 Fnx: (354) 562 1853
e-mail: sjavar@hsto.is
homepage: http://www.stjofn.is*Telefax*

Modtager:	Det Kongelige Fiskeridepartementet v/ KYRRE DALE	Afsender:	Jón B. Jónasson
Fax:	00 47 22 24 26 67	Ref:	SJR2005050042/
Dato:	12. maj 2005	Antal sider:	7
Emne:	Loddefiske ved Island, Jan Mayen og Grønland		

Fiskeriministeriet i Reykjavik vil gjøre oppmerksom på den situasjonen hvor det ikke eksisterer noen informasjon som kan gi grunnlag for beslutning om prelimenær TAC i kommende sesong. I følgende "Paper for Northwestern Working Group I.C.E.S." kommer frem at et ekstra tokt vil starte den 20. juni men så lenge nødvendig informasjon ikke foreligger kan loddefisket ikke åpnes. Fra Islands side vil loddeundersøkelser bli prioritert høyt og som vanlig vil Fiskeriministeriet vil informere de andre partene om resultatene når de er blitt samlet og bearbeidet.

Med hilsen

I.C.E.S.
Northwestern Working Group.
Capelin in the Icelandic-East Greenland-
Jan Mayen Area.

Fiskeri- og kystdepartementet

Vedlegg 1 1 EV 1

11 CAPELIN IN THE ICELAND-EAST GREENLAND-JAN MAYEN AREA**11.1 The fishery****11.1.1 Regulation of the fishery**

The fishery is based on maturing capelin, i.e. that part of each year class which spawns at age 3 as well as those fish at age 4, that did not mature and spawn at age 3. The abundance of the immature component is difficult to assess before their recruitment to the adult stock at ages 2 and 3. This is especially true of the age 3 immatures.

The fishery of the Icelandic capelin has, therefore, been regulated by preliminary catch quotas set prior to each fishing season (July-March). Predictions of TACs have been computed from autumn survey data the year before on the abundance of 1 and 2 year old capelin. The process includes historical relationships between such data and the back-calculated abundance of the same year classes, growth rate and stock in numbers, natural mortality and the provision of a remaining spawning stock biomass of 400 000 t. Final catch quotas for each season have then been set according to the results of acoustic surveys of the maturing, fishable stock, carried out in autumn (October-November) and/or winter (January/February) in that fishing season. For a more detailed description of the method and its past performance see e.g. Gudmundsdottir and Vilhjalmsson 2002; ICES 2004. A summary of the results of this catch regulation procedure is given in Table 11.1.1.

Over the years the fishery has been closed during April - late June and the season has started in July/August or later, depending on the state of the stock. Due to very low stock abundance there was a fishing ban lasting from December 1981 to November 1983. In addition, areas with high abundances of juvenile age 1 and 2 capelin (in the shelf region off NW-, N- and NE-Iceland) have usually been closed to the summer and autumn fishery.

11.1.2 The fishery in the 2004/05 season

In November 2003, an attempt to locate juvenile age 1 and 2 capelin (year classes 2002 and 2001 respectively) failed completely, as did a survey carried out in April 2005. Consequently the WGNPBW had no data at its 2004 spring meeting with which to predict fishable/spawning stock abundance in the 2004/05 season. Therefore, the Working Group recommended that the fishery should not be opened until further surveys had shown large enough numbers of maturing capelin to enable a fishery leaving at least 400 000 t to spawn in spring 2005. ACFM concurred with this advice which was accepted by all parties concerned.

Yet another survey was carried out in mid-May, but recorded very small numbers of capelin of ages 2 and 3. In fact it was not until during a survey during late June/early July that enough capelin were located and measured to start a summer fishery in 2004. Details of these and later surveys in 2004 and 2005 are given in Section 11.3 and Tables 11.3.2.1-4.

The fishery began in late June and in early July capelin schools were being fished in deep waters north of the Vestfirðir peninsula. The fishing grounds then shifted to the north and northwest and in the latter half of July most of the catch was taken in the Greenlandic EEZ. Catch rates were high in the beginning but began to drop off around 20 July and the summer fishery ended in late July. At that time the total international catch amounted to about 85 000 t.

In the last week of November a small fishery started off Vestfirðir and from then until about 20 December a few Icelandic vessels took about 7 000 t at the shelf edge north of the Vestfirðir peninsula. Most of this catch was frozen onboard and sold for human consumption.

The total international catch in the 2004 summer and autumn season was about 92 000 t (Table 11.2.1).

In the first days of January 2005, nine scouting vessels searched the area from west and northwest of Vestfirðir, north of Iceland to 68°20'N and off the northern east coast to 9°W. This operation took no more than 3 days and located dense capelin schools near and some way off the shelf edge off the eastern north coast of Iceland. The scouting vessels found no capelin elsewhere. The winter fishery in 2005 started in early January in this area where there were large, dense schools of capelin and high catch rates.

In the first 2-3 weeks of January, the capelin migrated quickly east and southeast along the Icelandic shelf edge and were followed by the fishing fleet. On arriving in the area near the cold-warm boundary area off the southern east coast of Iceland in late January, the southward migration stopped and the schools tended to disperse and

reassemble in tune but out of phase with the fishing intensity.

The first spawning migration did not enter the warm Atlantic waters off the southeast coast until mid-February, which is unusually late in view of their relatively early arrival in the area east of Iceland. From there, the capelin migrated slowly westward in near-shore waters. As usual, catch rates were high in the shallow water area throughout February, but from consultations with the fishing skippers it seems obvious that the abundance of capelin migrating west along the coast was nowhere nearly as large as expected from what had been recorded by a research vessel and later observed by the fishing fleet northeast and east of Iceland. Furthermore, maturing was rapid and none of the capelin arriving from the east seemed to round the Reykjanes promontory to spawn off the west coast.

In early March, schools of mature capelin were found migrating south off the Vestfirðir peninsula. Since capelin, that had entered the south coast spawning grounds from the east were already spawning, the fishery shifted to the western area. Good catches were taken in this area for about two weeks. Furthermore, a few loads were taken in Isaffjardur, the northernmost fjord system on the Vestfirðir peninsula, as well as in the outer reaches of Eyjafjörður on the central north coast. Such occurrences are highly unusual but not previously unknown.

The total international catch during the 2005 winter season was 692 000 t (Table 11.2.1). Due to the abrupt end of the fishery around mid-March, all of the TAC set for the 2003/04 season was not taken.

11.2 Catch Statistics

The total annual catch of capelin in the Iceland-East Greenland-Jan Mayen area since 1964 is given by weight, season, and fleet in Table 11.2.1.

The total catch in numbers during the summer/autumn 1982–2004 and winter 1983–2005 seasons is given by age and years in Tables 11.2.2 and 11.2.3.

The distribution of the catch during the summer-autumn 2004 and winter 2005 seasons is given by length groups at age in Tables 11.2.4 and 11.2.11.

11.3 Surveys of Stock Abundance

11.3.1 0-group surveys

The distribution and abundance of 0-group capelin in the Iceland-East Greenland-Jan Mayen area has been recorded during surveys carried out in August since 1970. The survey methods and computations of abundance indices were described by Vilhjálmsson and Fridgeirsson (1976). These surveys have been discontinued, the last being conducted in 2003. The abundance indices of 0-group capelin until 2003, divided according to areas, are given in Table 11.3.1.1.

It is of interest that since 2000 0-group capelin have been distributed progressively further west and in 2003 there were practically no 0-group capelin in Icelandic waters except far to the north off the Vestfirðir peninsula.

Acoustic estimates of the abundance of 1-group capelin have also been obtained during the August 0-group surveys (e.g. Vilhjálmsson 1994). However, due to the large variability of this time series, the August abundance indices have not been used for stock projections for more than a decade. Directed collection of data on juvenile age 1 and 2 capelin in August has been discontinued. The abundance of 1-group capelin by number, mean length and weight for 1983–2003 is given in Table 11.3.1.2.

11.3.2 Stock abundance in summer/autumn 2004 and winter 2005

11.3.2.1 The adult fishable stock

As described earlier, the autumn 2003 survey located but very small numbers of capelin of the 2001 and 2002 year classes. For that reason, ICBS advised that the summer 2004 fishery not be opened until later surveys had located these capelin and assessed them in high enough numbers to justify a fishery with traditional conditions of a remaining spawning stock of 400 000 t.

Attempts were made to establish the whereabouts and assess the abundance of capelin of the above year classes, first during 13-20 April and, second, during 16-22 May 2005. There were severe limitations on area coverage due to drift ice, especially in April, and both of these surveys were dismal failures.

During 25 June - 6 July the area from 31°W to the east of Iceland was thoroughly searched by 6 scouting vessels. No capelin were found east of 20°W and the research vessel could therefore concentrate its effort on the region west of that. Capelin were distributed over a wide area between 20°W and 31°W and it was believed that the survey had not covered all of the possible distribution area. The details of the June/July survey results are given in Table 11.3.2.1.1.

Despite assistance of 6 scouting vessels, the autumn 2004 acoustic assessment survey recorded very few adult capelin of the 2002 and 2001 year classes (Table 11.3.2.1.2). According to this result the remainder of the preliminary TAC should have been revoked. However, this was not done since there was no ongoing fishery and drift ice precluded surveying parts of the E-Greenland shelf where adult capelin have occasionally been found at this time of year. Due to difficult weather and limited ship time an area east and northeast of Scoresby Sound, often rich in capelin in previous years, was not surveyed.

Due to the unusually large uncertainty associated with the prediction of the fishable stock size in the 2004/05 season, nine fishing vessels were recruited to carry out a coordinated pilot survey off NW- N- and E-Iceland in the beginning of January 2005. Although capelin were only recorded in a fairly restricted areas off the eastern north coast and northeast of Iceland, densities were extremely high in places. On the basis of the findings by the scouting vessels, a research vessel completed an acoustic survey of these areas during 6-10 January. The total adult stock biomass came to 1 270 000 t. Details of this assessment are given in Table 11.3.2.1.3.

Due to the high variability inherent in surveys where there are large variations of density within relatively small areas, it would have been preferable to repeat the assessment. This was not done since the capelin were beginning to migrate east and south at high but variable speed and another estimate would therefore have had to wait for at least 2 weeks, i.e. until all of the capelin had assembled north of the warm water front east of Iceland. However, the January assessment survey was run against the direction of migration and it was not attempted to correct for this possible negative bias.

As mentioned earlier, a capelin migration was found heading southward off the Vestfirðir peninsula in the beginning of March. The abundance of these capelin was assessed in early March at about 165 000 t. These proved to be mature capelin with a somewhat higher proportion of the older year class (2001) than observed among the eastern migration.

Thus, the total biomass of adult capelin, assessed northeast and later west of Iceland in January and March 2005 amounted to a total of 1 435 000 t, assuming that the western migration had not been part of the January assessment.

However, the possibility that part of the westernmost capelin recorded north of Iceland in January at about 16°-17°W cannot be excluded. Such a case was observed in winter 1980 when the main migration, having reached longitude 19°W off central N-Iceland, did an about turn and finally arrived on the spawning grounds off the Icelandic west coast in February/March (Vilhjálmsón 1994). In this connection it may also be noted that during the warm years in the late 1920s and early 1930s it was noted that capelin ceased to spawn south of Iceland, but spawned instead in the lagoon of Hornafjörður (SE-Iceland as well as off the north coast (Sæmundsson, 1934)

Details of the January and March 2005 acoustic estimates of adult capelin are given in Tables 11.3.2.1.3 - 11.3.2.1.4.

11.3.2.1 Estimates of immature capelin

As stated earlier the acoustic survey, carried out in November 2004, only recorded very few capelin, both adults and juveniles. These capelin were extremely scattered and the total estimate was only $16 \cdot 10^9$ fish representing a biomass of 192 thousand t. The winter (January-March) 2005 assessment surveys of the mature fishable stock hardly recorded any immature capelin at all. A survey of the Denmark Strait and the Greenland plateau west of there had been planned to take place after the assessment of the adult fishable/spawning stock in January. This plan had to be abandoned because of stormy weather and drift ice.

At present (late April 2005) ice covers the Greenland half of the Denmark Strait. Although the ice cover appears to be diminishing, experience shows that such ice will take several weeks to recede sufficiently for effectively surveying that area for capelin. A survey, aimed at locating and assessing the fishable stock for 2005/06 (year classes 2002 and 2003), is scheduled by the MRI to begin on 20 June. A participation of 4-6 scouting vessels will be arranged.

While the autumn 2004 survey results may correctly reflect an extremely low abundance of the 2003 year class, there may be environmental factors at play, affecting i.e. the geographic distribution of the juvenile stock (see Section 11.7) and therefore its availability to the survey as it was run.

11.3.2.2 Stock prognosis and assessment for the 2005/2006 season

As described in section 11.3.2.1., all attempts to locate and assess immature age 1 and 2 capelin (age 2 and 3 in 2005) were unsuccessful. In fact, only trace amounts were measured where surveys located any of these capelin at all. Therefore, there are no data available to the Working Group for predicting likely fishable/spawning stock size in the 2005/2006 season.

Under these circumstances, the Working Group recommends that a fishery is not opened, unless further surveys in 2005 and/or 2006 reveal large enough numbers and biomass of capelin of the 2002 and 2003 year classes to sustain a fishery and to meet the prerequisite of a remaining spawning stock of 400 000 t in spring 2006.

11.4 Historical Stock Abundance

The historical estimates of stock abundance are based on the "best" acoustic estimates of the abundance of maturing capelin in autumn and/or winter surveys, the "best" in each case being defined as that estimate on which the final decision of TAC was based. Taking account of the catch in number and a monthly natural mortality rate of $M = 0.035$ (ICHS 1991/Assess:17; Gudmundsdottir and Vilhjálmsson 2002), abundance estimates of each age group are then projected to the appropriate point in time. Since natural mortality rates of juvenile capelin are not known, their abundance by number has been projected using the same natural mortality rate.

The annual abundance by number and weight at age for mature and immature capelin in the Iceland-East Greenland-Jan Mayen area has been calculated with reference to 1 August and 1 January of the following year for the 1978/79-2004/05 seasons. The results are given in Tables 11.4.1 and 11.4.2 (1 August and 1 January, respectively). Table 11.4.2 also gives the remaining spawning stock by number and biomass in March/April 1979-2005.

The observed annual mean weight at age, obtained from catch and survey data from January, was used to calculate the stock biomass on 1 January. The observed average weight at age of adult capelin in autumn (Table 11.5.1.2) is used to calculate stock biomass of the maturing components in summer. Because there is a small weight increase among mature capelin in February and March, the remaining spawning stock biomass is underestimated.

11.5.6 Management of capelin in the Iceland-East Greenland-Jan Mayen area

The fishable stock consists of 2 age groups (2 and 3 year olds, spawning at ages 3 and 4). The fishing season usually begins in June/July and ends in March of the following year when the remainder of the fishable stock spawns and dies. The fishable stock, which is also the maturing stock, is thus renewed annually and its exploitation must of necessity be cautious. Due to the short life span and high spawning mortality, stock abundance can only be assessed by acoustic surveys.

Since 1992, the key elements in the management of capelin in the Iceland-East Greenland-Jan Mayen area have been as follows:

Acoustic survey estimates of juvenile capelin abundance have been used to predict fishable stock abundance in the following year (fishing season) using the historical comparisons shown in Figure 11.5.2.1. Historical average mean weight at age (in later years the relationship between numerical stock abundance and growth shown in Fig. 11.5.2.2), growth rates and natural mortality have been used for calculations and projections of maturing and fishable stock biomass.

12. MAY. 2005 15:07

SJAVARUTVEGRADUN. 354 562 1853

Based on the data described above, a TAC is predicted in the spring of the year in which the season begins, allowing for 400 000 t to spawn at the end of the season. For precautionary purposes, a preliminary TAC, corresponding to 2/3 of the predicted total TAC for the season, has then been allocated to the period July-December. With regard to a precautionary approach, the Working Group stresses the importance of the continued setting of a preliminary TAC for the first half of the season.

The final decision on a TAC for each fishing season has been based on the results of acoustic stock abundance surveys in late autumn or in January/February of the following year, in both cases during the ongoing fishing season.

The procedure just described has worked well in the past for 'normal' ranges of stock abundance. However, it is clear that extra care should be taken when dealing with stock abundance below or above the norm, corresponding to TACs lower than 500 000 t or greater than 1 600 000 t.

11.6 Precautionary Approach to Fisheries Management

Due to the short life span of capelin and their high spawning mortality, the main management objective is to maintain enough spawners for the propagation of the stock. Since 1979 the targeted remaining spawning stock for capelin in the Iceland-East Greenland Jan Mayen area has been 400 000 t. Although there have been large fluctuations in stock abundance during this period, these appear to be environmentally induced and not due to excessive fishing. Therefore, the criterion of maintaining a remaining spawning stock may be defined as B_{lim} , i.e. stock abundance below which no fishery should be permitted.

The definition of other precautionary reference points is more problematic. However, due to uncertainties inherent in predicting the abundance of short-lived species and the importance of capelin as forage fish for predators such as cod, saithe, Greenland halibut, baleen whales and sea birds, extra precaution should be taken when stock biomass projections indicate TACs lower than 500 000 t and greater than 1 600 000 t. In the former case, the fishery should not be opened until after the completion of a stock assessment survey in autumn/winter in that season. The latter simply represents a scenario where projected stock abundance is beyond the highest historical abundance on record. In such cases the preliminary TAC should not exceed 1 100 000 t.

11.7 Special Comments

The autumn surveys of 2002 and 2003 failed to locate age 1 and 2 immature capelin, i.e. the age groups on which the fishery in the 2003/04 and 2004/05 seasons would be based.

A survey, lasting for one week, was conducted in the area west off Vestfirðir, between 66°N and 68°N and reaching west to 30-31°W during 12-18 April 2003. Considerable and, in places, very dense capelin concentrations were recorded during this survey, mostly on either side of the deep Iceland-Greenland Channel, around 66°N where practically no capelin were seen about two weeks earlier. West of there, the capelin were much more scattered and in places difficult to separate from echoes of other life forms in the area. These recordings consisted exclusively of age groups 2 and 3 and translated into a total of $61.5 \cdot 10^9$ individuals. This estimate was then projected with an $M = 0.035$ /month back in time to November 2002 and then used to predict adult fishable/spawning stock abundance in the 2003/04 season. This gave a preliminary TAC of 835 000 t for the 2003/004 season corresponding to a precautionary TAC of 555 000 t, which subsequently was set.

Like in November 2002, the autumn survey of 2003 also failed to locate immature age 1 and 2 capelin, except in very small numbers. Attempts in April and May 2004 to search for and assess these age groups of the 2004/05 season were unsuccessful, i.e. because of drift ice in the Denmark Strait and westward over the E-Greenland shelf. During 25 June -6 July 2004, these capelin were located and assessed in the area from north of the Vestfirðir peninsula of Iceland (about 20°W) westward to about 31°W. Following this abundance estimate, a small precautionary quota of 335 000 t was set for the period June-November 2004. However, the final quota could not be determined until early January 2005 and amounted to just under 900 000 t.

From this, and the unusual westerly distribution of the 2001 and 2002 year classes at the 0-group stage, it seems clear that the warming of Icelandic water, observed in the last few years and possibly associated with changes in surface ocean currents, has displaced the drift routes of 0-group capelin westward. From this it has followed naturally that the young capelin have not grown in the waters north of Iceland as they did for the most part in the 1980s and 1990s, but instead on the Greenland plateau much farther west. Naturally, this means that a 'normal'

autumn survey coverage was inadequate for detecting and assessing juvenile capelin of ages 1 and 2. Fortunately, growth conditions must have been good in these new juvenile areas. This statement is supported, both by the fact that the 2001 and 2002 year classes appear to be of a good average size, and the relatively high mean weight of these fish as adults.

Furthermore, the adult spawning stock has arrived later in autumn/winter than usual, has also tended to keep to deeper waters while migrating towards the spawning grounds in the coastal areas off S- and W-Iceland. Adult capelin have thus also been less available to fish predators such as cod probably explaining, at least in part, the observed reduced mean weight at age in the Icelandic cod in recent years. Whether this situation will prevail for any length of time cannot be predicted, but if it does it will negatively affect bioproduction of Icelandic waters at the higher trophic levels.

Finally, unless the juvenile 1- and 2-group capelin can be located and assessed in late autumn on a regular basis, the established model of predicting the abundance of mature capelin will obviously become obsolete.

An overview of stock developments during 1978-2004 is given in Table 11.7.1.

11.8 Sampling

Investigation	No. of samples	Length meas. individuals	Aged individuals
Fishery 2004	15	1500	1575
Survey 2004	23	2300	2270
Fishery 2005	28	2800	2785
Survey 2005	15	1500	1485

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 66:

Telefaks		PRIMEKONTORATET	
VAREREF.	VAREREF.	VAREREF.	VAREREF.
10052005	330	200200288/5-	532.6
11. MAI 2005			
SAKSNR.	2005/5009 8	DOK.NR.	
Deres dato	2005/0509	Deres referanse	
U.D. 9			

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED JAN MAYEN, ISLAND OG GRØNLAND - SESONGEN 2005-2006.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 27. april d.å. og fattet slikt vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at ACFM avholder sitt møte i perioden 26. mai – 2. juni 2005, og at kvoteanbefalingen for loddebestanden ved Island, Jan Mayen og Grønland ikke vil være kjent før dette møtet er avsluttet. Landsstyret ber derfor om at arbeidsutvalget behandler denne saken mer utfyllende når den biologiske rådgivningen foreligger, slik at organisasjonens syn om reguleringen av dette loddefisket for sesongen 2005-2006 gjøres kjent før møtet i Reguleringsrådet 8. juni 2005

Fiskarlaget vil likevel allerede nå angi følgende retningslinjer for dette fisket;

Deltakelse i loddefisket ved Jan Mayen, Island og Grønland forbeholdes den konsesjonsbelagte ringnotflåten, jfr. landsmøtevedtak 7/01.

Flåten bør lisensieres for fiske i henholdsvis grønlandsk økonomisk sone (GØS) og i islandsk økonomisk sone (IØS) i god tid før fiskestart. Påmeldingen bør gjelde for hele sesonglengden, inklusive vintersesongen 2006. Fisket i GØS bør reguleres i lys av at sesongen er kort, og at kvoten må tas i sommersesongen. Bruk av overregulering av fartøyskvotene bør anvendes ut fra målet om å få fisket totalkvoten for området. Fisket i IØS kan foregå både i sommer- og vintersesongen. Mulighetene for levering til samfengt konsumanvendelse i vintersesongen tar høyde for at kvoten som kan fiske i IØS ikke bør overreguleres. Fartøy som deltar kan da velge fritt om de vil fiske den islandske kvotekomponenten i sommersesongen eller i vintersesongen."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærve
Jan Skjærve

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Kopi til: medlemslagene
Havforskningsinstituttet

Sak 4/2005

Regulering av fisket etter kongekrabbe i
2005

SAK 4/2005

REGULERING AV FISKET ETTER KONGEKRABBE I 2005.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2005.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres med fartøykvoter til de deltagende fartøy etter samme opplegg som i 2004, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

På bakgrunn av markedsmessige hensyn, samt hensynet til dobbeltskallproblematikken ved fangst i desember måned, foreslår Fiskeridirektøren som en prøveordning at fangsten etter kongekrabbe kan starte 19. september 2005.

Det foreslås videre at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en utseilingsfrist og eventuell dato for refordeling.

For å fjerne behovet for en midlertidig forskrift fra årets begynnelse til reguleringsopplegget er klart etter Reguleringsrådets møte i juni, foreslår Fiskeridirektøren at reguleringsforskriften gjelder til og med 31. juli 2006.

2. INNLEDNING.

Fangst av kongekrabbe ble som kjent til og med 2001 regulert som en forskningsfangst med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 2.

Fra 2002 har fangst av kongekrabbe vært regulert som kommersiell fangst med hjemmel i saltvannsfiskeoven og deltakerloven, og det ble fastsatt deltakerreguleringer i 2002, 2003 og 2004. Deltakerreguleringen for 2004 er nærmere beskrevet i pkt. 3.1 nedenfor.

Deltakerforskriften for 2005 er ikke fastsatt. Fiskeridirektoratet sendte imidlertid den 17. februar d.å. på høring et forslag til regulering av deltakelsen i fangst av kongekrabbe i 2005-2006 med høringsfrist 31. mars. Fiskeridirektørens forslag til forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26°Ø i 2005-2006 ble sendt til Fiskeridepartementet 27. april 2005. Dette dokumentet er vedlagt.

En legger til grunn at Fiskeri- og Kystdepartementet vil kunne redegjøre for status angående deltakerforskriften på møtet i Reguleringsrådet.

I november 2003 ble norske og russiske myndigheter som kjent enige om en vestlig grense for forvaltningen av kongekrabben som fellesbestand i Barentshavet ved 26° Ø. Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble under forhandlingene i Ålesund enige om å videreføre denne grensen i 2005. Vest for grensen står Norge fritt til å vedta de tiltak som en finner nødvendige og hensiktsmessige for å begrense den videre utbredelse av kongekrabben. Regulering av fisket vest for grensen ble fastsatt i forskrift om fangst av kongekrabbe vest for 26°Ø av 6. august 2004.

Den foreslåtte reguleringen av det kommersielle fisket gjelder derfor øst for 26° Ø.

3. FANGSTEN I 2004.

3.1. Deltakelse.

Deltakerforskriften for 2004 videreførte etableringen av to deltakergrupper; en hovedgruppe (gruppe I), bestående av de garn- og linefiskerne som var mest berørt av bifangstproblemene, og en bigruppe (gruppe II), som omfatter garn- og linefiskere som er mindre plaget med kongekrabbe som bifangst. På grunn av at norsk totalkvote økte fra 200.000 krabber i 2003 til 280.000 krabber i 2004 ble det i 2004 bestemt å slippe flere fartøy inn i fisket. Dette ble gjort ved at den øvre lengdegrensen ble endret fra 15 til 21 meter. I tillegg ble den nedre lengdegrense i gruppe II senket fra 7 til 6 meter.

For deltakelse i fangst av kongekrabbe i 2004 gjaldt følgende vilkår:

Gruppe I:

- fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være mellom 7 og 21 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen måtte være ført på blad B i fiskermanntallet
- fartøyet måtte ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 2003, eller
- eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line i området fra 26°Ø og østover til den russiske grense men minimum 5 tonn torsk i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003, eller minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Gruppe II:

- fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være mellom 6 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen måtte være ført i fiskermanntallet
- fartøyet måtte ha hatt adgang til å delta i gruppe II i 2003, eller
- eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003, eller minst 800 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

263 fartøy ble gitt adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2004. Av disse fartøyene ble 224 gitt adgang til å delta gruppe I, mens 39 fartøy ble gitt deltakeradgang i gruppe II.

3.2. Kvoter og reguleringer.

Fangsten var regulert innenfor en totalkvote på 280.000 individer hannkongekrabber. Av denne kvoten var 8.000 krabber avsatt til forskningsformål og 2.000 krabber til turistfiske, slik at 270.000 hannkongekrabber individer var til disposisjon for fartøy som deltok i den kommersielle fangsten.

Fangstsesongen var fra 27. september til 31. desember.

Fangsten var regulert med fartøykvoter til de deltakende fartøy. Det var ikke fastsatt egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men det enkelte fartøy i gruppe II ble tildelt en kvote på 50% av fartøykvoten for fartøy i gruppe I. Fartøy i gruppe I fikk en kvote på 1.140 krabber, og fartøy i gruppe II fikk en fartøykvote på 570 krabber.

Siste startdato for deltakelse i fangsten ble satt til 15. november.

3.3. Utviklingen i fangsten.

Da utviklingen i fangsten pr. 15. november viste at ikke alle fartøy ville delta, bestemte Fiskeridirektøren den 19. november å refordele 5.130 krabber. Fartøy som ønsket å delta i fangsten på refordelingskvantumet måtte melde fra telefonisk til Fiskeridirektoratet region Finnmark innen 23. november. De påmeldte fartøyene fikk en tilleggskvote på 80 krabber i gruppe I og 40 krabber i gruppe II.

Den 7. desember ble kvotene igjen økt til 1.390 kongekrabber i gruppe I og 695 kongekrabber i gruppe II.

Fangsten av kongekrabbe øst for 26°Ø ble stoppet mandag 13. desember klokken 24.00. Uavhengig av stoppen kunne fartøy både i gruppe I og gruppe II fortsette inntil de opprinnelige kvotene på hhv. 1.140 og 570 kongekrabber var utnyttet.

Til sammen ble det fisket 291.884 krabber av 255 fartøy.

Tabell 1 nedenfor viser fangsten i årene 2003 og 2004. Fangsten var størst i ukene 40 til 43, da ca. halvparten av kvoten ble tatt. I de påfølgende ukene i 2003 avtok deltakelsen og fangsten ettersom fartøyene ble ferdige med sin kvote. I 2004 ble kvotene refordelt i uke 47 og 50 og innmeldt fangst økte derfor noe igjen.

Tabell 1: Fangst i 2003 og 2004

Uke nr.	Fangst antall 2003	Fangst antall 2004
40	19.074	37.152
41	43.598	51.280
42	32.266	27.536
43	22.108	42.116
44	17.784	28.231
45	16.669	15.964
46	16.087	11.920
47	10.426	10.250
48	7.010	7.093
49	2.917	11.257
50	1.630	21.190
51	829	19.963
52 +.1	229	5.074
Sum ordn. fangst	190.627	289.026
Forsøk/forskning	6.613 ¹	2.858 ²
Sum totalfangst	197.240	291.884

¹ Tallene fra forskningsfangsten omfatter også 193 krabber tatt under "turistfisket".

²Tallene fra forskningsfangsten omfatter også 3 krabber tatt under "turistfisket".

I alt 190 fartøy deltok i fisket etter kongekrabbe i 2003. Det ble fisket totalt 190.627 krabber. I tillegg ble 10.000 krabber avsatt til forskningsfangst, hvorav 1.000 krabber var forbeholdt et turistfiske. Av forskningskvoten ble det tatt 6.613 krabber.

I 2004 deltok 255 fartøy, og det ble fisket 289.026 krabber. Også i 2004 ble det avsatt 10.000 krabber til forskningsfangst og turistfiske, herav 2.000 krabber til turistfiske. Av forskningskvoten er det i den foreløpige sluttstatistikken registrert fanget 2.858 krabber.

4. REGULERINGSFORSLAG FOR 2005-2006.

Den årlige deltaker- og reguleringsforskriften for kongekrabbefisket har tradisjonelt blitt fastsatt på sommeren, med varighet til 31. desember. Reguleringsopplegget det påfølgende året har imidlertid ikke vært klart før etter Reguleringsrådets møte i juni, noe som har skapt et behov for en midlertidig forskrift. For å fjerne dette behovet foreslår Fiskeridirektøren å fastsette en forskrift som vil gjelde et stykke ut i 2006. Forskriften bør ha en viss varighet utover tidspunktet for Reguleringsrådets tradisjonelle møte i juni og det foreslås således å la forskriften gjelde til 31. juli 2006. Selv om forskriften gis varighet inn i 2006 vil fastsetting av totalkvote, turistkvote og fartøykvoter fremdeles skje med virkning for det enkelte kalenderår.

Som i fjor er den norske kvoten satt til 280.000 individer. Av dette er det nødvendig å avsette et kvantum til forskningsformål. I 2004 ble 10.000 krabber avsatt til forskning, herav 2.000 krabber til turistfiske. Dersom en forutsetter en tilsvarende forskningskvote for 2005, vil 270.000 krabber være til disposisjon for fartøy som deltar i det kommersielle fisket.

Når det gjelder fordelingen av totalkvoten mellom gruppe I og gruppe II foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen fra 2004. Dette innebærer at det ikke fastsettes egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II.

Det har fra næringen ved flere anledninger kommet ønske om en differensiert kvotestige for fisket etter kongekrabbe. Dersom en ønsker å differensiere kvoten i forhold til fartøystørrelsen vil de minste fartøyene få sine kvoter redusert.

På bakgrunn av at totalkvoten i 2005 ikke øker samt at en forventer at deltakelsen ikke blir lavere enn i 2004, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå å differensiere kvotene etter fartøylengde for innværende år.

På bakgrunn av ovennevnte foreslår Fiskeridirektøren at det enkelte fartøy i gruppe II tildeles en kvote på 50% av kvoten for fartøy i gruppe I.

For å unngå et kappfiske bør en etter Fiskeridirektørens oppfatning regulere fisket etter kongekrabbe med fartøykvoter til de deltakende fartøy. Dette vil gi fiskerne anledning til å planlegge fisket, samtidig som de vil være sikret en viss inntekt. En fartøykvoteregulering vil også bidra til å sikre en best mulig kvalitet, og vil derved gi en større grad av verdiskapning samlet sett.

Fartøykvotens størrelse vil være avhengig av hvor mange fartøy som får delta i fisket. Antall deltakende fartøy er foreløpig ikke kjent.

plaget av kongekrabben i utøvelsen av sitt virke skulle miste retten til å fiske kongekrabbe. Det antas at dette vil bli ett tema i arbeidsgruppen. Sametinget finner videre at forvaltnings-, fiske- og omsetningsbitene er aktuelle temaer i den nevnte arbeidsgruppen.

Jan Birger Jørgensen viste til at Norges Fiskarlag ønsker et aktivitetskrav i fisket etter kongekrabbe. Norges Fiskarlag sitt forslag til aktivitetskrav i 2005 førte til at over 100 fartøy falt ut. En ønsker likevel at det i fremtiden blir et krav til aktivitet for å kunne delta i kongekrabbefisket.

Christen Mordal viste til at aktivitetskravet er viktig for FHL.

Peter Gullestad viste til at i år som i fjor og året før der beholder de som var inne i fisket året før sin deltakeradgang. En har kun hatt et aktivitetskrav det første året fartøyet kvalifiserte seg til deltakelse. I år har det ikke vært en økning i totalkvoten og Fiskeri- og Kystdepartementet har økt deltakelsen noe. Dette fører til at alle får en lavere kvote i år sammenlignet med i fjor.

Kirsti Henriksen viste til at dette er årlige deltakeradganger som blir sendt ut på høring hvert år, også deltakerforskriften til neste år. Alle får da en ny mulighet til å komme med innspill.

Peter Gullestad tok deretter opp spørsmålet om kvotemodellen fra tidligere år, med en kvote for gruppe I og en kvote for gruppe II, skulle videreføres i 2005.

Inge Arne Eriksen viste til at Sametinget hadde et alternativt forslag, men på bakgrunn av arbeidsgruppen som skal nedsettes støtter en Fiskeridirektørens forslag.

Arne Helge Kristoffersen foreslo at alle fartøy med tilhørighet øst for en grense skulle få 20 krabber mer enn de andre fartøyene. Subsidiert støtter Norges Kystfiskarlag Fiskeridirektørens forslag.

Jan Birger Jørgensen viste til at Norges Fiskarlag foreslår differensierte kvoter med følgende stige; 1 (under 10 meter), 1,33 (10-14,99 meter), 1,67 (15-21 meter) og 0,5 (gruppe II).

Kirsti Henriksen viste til at det er de minste fartøyene som er minst mobile og at kvotestigen derfor burde vært omvendt proporsjonal.

Inge Arne Eriksen er enig med Kirsti Henriksen, og viser til at dette bør være et tema i arbeidsgruppen.

Peter Gullestad konstaterte at der forelå 2 forslag

- 1) like kvoter i gruppe I og ½ kvoter i gruppe II
- 2) differensierte kvoter:

under 10 meter	1
10-14,99 meter	1,33
15-21 meter	1,67
gruppe II	0,5

Norges Fiskarlag og Sjømannsforbundet stemte for differensierte kvoter (6 stemmer), mens de øvrige medlemmene stemte for Fiskeridirektørens forslag (6 stemmer).

Jan Birger Jørgensen viste til dybdekravet som er nedfelt i protokollen med Russland. Norges Fiskarlag kan ikke se biologiske forhold som tilsier et dybdekrav og ønsker at dette tas opp i forhandlingene med Russland.

Han viste videre til at rapporteringsplikten representerer merarbeid for fiskeren og at Norges Fiskarlag ikke ønsker et så rigid rapporteringssystem. Det foreslås at en lemper på kravet til rapporteringsplikt slik at det blir mer likt fangstdagbok.

Peter Gullestad viste til at det er ønskelig med forenkling. Spørsmålet om rapporteringsplikten kan tas inn i arbeidsgruppen.

Dersom noen har merknader til kvoteavtalen med Russland bes det om at dette tilkjennegis skriftlig til Fiskeri- og Kystdepartementet, slik at det kan tas med i de neste forhandlingene med Russland.

Fartøykvoter i Kongekrabbefisket 2005

Kvotene i kongekrabbefisket i 2004 var hhv. 1.140 i gruppe I og 570 i gruppe II.

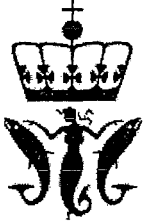
Fiskeridirektøren gikk i sitt høringsnotat inn for å videreføre deltakerkriteriene, slik at antall fartøy og kvote ville bli det samme i 2005 som i 2004.

Den 3. juni 2005 bestemte Fiskeri- og Kystdepartementet å åpne for fartøy under 7 meter i gruppe I og 6 meter i gruppe II i tillegg til de som allerede hadde adgang. Dette innebærer at der vil komme inn en del nye fartøy i begge grupper, noe som vil medføre en reduksjon av kvotene i 2005 i forhold til 2004.

Fartøyene må selv søke om deltakeradgang. Dette kan medføre at ikke alle som etter Fiskeridirektoratets register oppfyller vilkårene, søker om deltakeradgang. I tillegg vil enkelte kunne legge ved ytterligere dokumentasjon enn det som finnes i registrene. Videre er der også åpning for dispensasjon. Det endelige deltakerantallet er derfor ikke klart før etter at saksbehandlingen er ferdig.

I forhold til dataene i sluttseddelregisteret vil de nye kvotene i 2005, med de forbehold som nevnt over, kunne bli som vist i tabell under:

År	Gruppe I (Ant. fartøy/kvoter)	Gruppe II (Ant. fartøy/kvoter)
2004	224/ 1.140	39/ 570
2005	231/ 1.000	80/ 500

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Pb. 2009, Nordnes, 5817 Bergen
Faks 55 23 80 90* Tlf. 55 23 80 00

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN

J-117-2005

(J-24-2005 UTGÅR)

Bergen, 8.6.2005

MK/EW

Forskrift om endring av forskrift om regulering av adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2005-2006

Fiskeri- og kystdepartementet har den 8. juni 2005 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr.40 om saltvannsfiske mv. § 4, § 5, § 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12, tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

I forskrift av 3. juni 2005 om regulering av adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe i 2005-2006, gjøres følgende endringer:

§ 5 andre ledd bokstav a (endret) skal lyde:

§ 5 Vilkår for å delta i gruppe II.

For å kunne delta i gruppe II må følgende vilkår være oppfylt:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe, og være mellom 6 og 15 meter
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet, og
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe II i 2004.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det for fartøy under 6 meter gis deltakeradgang dersom:

- a) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 3 tonn forsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2002, 2003 eller 2004, eller der

§ 2 Generelt forbud

Det er forbudt å fange, oppbevare om bord og lande kongekrabbe med norske fartøy øst for 26°Ø.

§ 3 Kvote m.v.

Uten hinder av forbudet i § 2 kan norske fartøy drive fangst av 270.000 hannkongekrabber i området fra 26°Ø og østover til den russiske grense i perioden fra og med 19. september til og med 31. desember 2005.

Uten hinder av forbudet i § 2 kan det i 2005 tas 2000 hannkongekrabber i turistfisket i området fra 26°Ø og østover til den russiske grense.

Det er likevel ikke tillatt å drive fangst etter kongekrabbe i følgende område ("Gråsonen"):

1. 70°40'N – 32°04,6'Ø
2. 71°30'N – 30°00'Ø
3. 74°00'N – 30°00'Ø
4. 74°00'N – 33°30'Ø
5. 73°18'N – 33°30'Ø
6. 72°50'N – 36°30'Ø
7. 75°50'N – 36°30'Ø

§ 4 Vilkår for å delta i gruppe I

For å kunne delta i gruppe I må følgende vilkår være oppfylt:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe, og være mellom 7 og 21 meter,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 2004.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det for fartøy under 7 meter gis deltakeradgang dersom:

- a) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense, men minimum 5 tonn torsk i minst to av årene 2002, 2003 eller 2004, eller

- b) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 1.600 liter rognkjeks i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2002, 2003 eller 2004.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i annet ledd er oppfylt.

Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 1. juli 2005.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av denne forskrift.

§ 5 Vilkår for å delta i gruppe II

For å kunne delta i gruppe II må følgende vilkår være oppfylt:

- Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe, og være mellom 6 og 15 meter,
- eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet, og
- fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe II i 2004.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det for fartøy under 6 meter gis deltakeradgang dersom:

- eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2002, 2003 eller 2004, eller der eier har deltatt med fartøyet i torsk/ og eller rognkjeksfiske og kan legitimere sammenhengende driftstid i nevnte fiskeri i 10 uker i nevnte område, to av årene 2002, 2003 eller 2004 eller
- eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 800 liter rognkjeks i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2002, 2003 eller 2004.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i annet ledd er oppfylt.

Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 1. juli 2005.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av denne

forskrift.

§ 6 Dispensasjon

Fiskeridirektoratet region Finnmark kan etter søknad dispensere fra aktivitetskravet i §§ 4 annet ledd og 5 annet ledd dersom eier av fartøyet har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller politiske verv, og vervet har medført at eier ikke har adgang til å delta.

Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter torsk med garn eller line eller rognkjeks i området nevnt i § 3.

Søknad om dispensasjon må være Fiskeridirektoratets regionkontor i hende innen 1. september 2005.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7 Utskifting av fartøy

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i fangsten, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i samme gruppe med erstatningsfartøy.

For å gi tillatelse til deltakelse i gruppe I må vilkårene i § 4 første ledd bokstav a og b være oppfylt. For å gi tillatelse til deltakelse i gruppe II må vilkårene i § 5 første ledd bokstav a og b være oppfylt.

Adgangen til å delta med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8 Salg av fartøy

Ved salg av fartøy som har adgang til å delta, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i samme gruppe når følgende vilkår er oppfylt:

- a) Kjøper er ført på blad B i fiskermanntallet for deltakelse i gruppe I, og på blad A eller B for deltakelse i gruppe II,
- b) både kjøper og selger har vært ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12

måneder før kjøp av fartøy, og

- c) kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b og c når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.

Adgang for ny eier til å delta medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9 Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fangsten.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan gis adgang til å delta i samme gruppe dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan også selge fartøyet med adgang for ny eier til å delta i samme gruppe dersom vilkårene for å delta og salg for fortsatt drift er oppfylt.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 10 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fangsten.

Det kan settes nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder begrensninger på fartøyets lengde, samt at høvedsmann og hele eller deler av mannskapet skal delta i fangsten med leiefartøyet.

For fartøy i gruppe I kan det ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 21 meter eller mer. For fartøy i gruppe II kan det ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 15 meter eller mer.

Søknad sendes Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 11 Begrensning i deltakelsen

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe I. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe I med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe I. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe I med andre som høvedsmenn.

§ 12 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifning av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 13 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 14 Rapporteringsplikt

Fangstdata skal registreres fortløpende etter hver lenke på skjema fastsatt som vedlegg til denne forskrift. Rapporteringsskjema skal oppbevares om bord og forevises ved kontroll. Utfylt skjema sendes Fiskeridirektoratet region Finnmark senest når fangsten er avsluttet.

Fartøy som bruker samleteiner for mellomlagring av fangst før levering, skal rapportere til Fiskeridirektoratet Region Finnmark når slike teiner tas i bruk. Det skal samtidig gis opplysninger om hvor mange samleteiner som er benyttet og posisjon for disse.

§ 15 Siste startdato

Siste startdato for fangst av kongekrabbe er 1. november 2005. Fartøy som ikke har startet fangst innen nevnte dato har ikke adgang til å delta.

§ 16 Fritids- og turistfiske

Personer som ikke er registrert i fiskermanntallet kan ikke drive fangst etter kongekrabbe.

Fiskeridirektoratet region Finnmark kan etter søknad gi tillatelse til fangst av kongekrabbe i turistfisket. Det er forbudt å omsette fangsten.

Fiskeridirektoratet region Finnmark fastsetter nærmere retningslinjer for turistfisket.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet fastsetter kvoter for de deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser om krav til egnethet, bemanning, utstyr og om fremstilling

for kontroll.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 18 Fangstdyp

Det er forbudt å fange kongekrabbe på grunnere vann enn 100 meter.

§ 19 Minstemål

Det er forbudt å fange kongekrabbe mindre enn 137 med mer skjoldlengde.

§ 20 Redskapsbegrensning

Det er kun tillatt å bruke teiner i fangst av kongekrabbe.

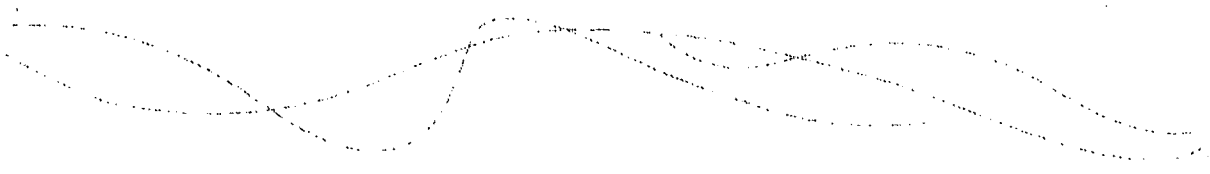
Hvert fartøy kan ha inntil 30 teiner.

§ 21 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 22 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. juli 2006.

Rapporteringsskjema - fangst av kongekrabbe 2005

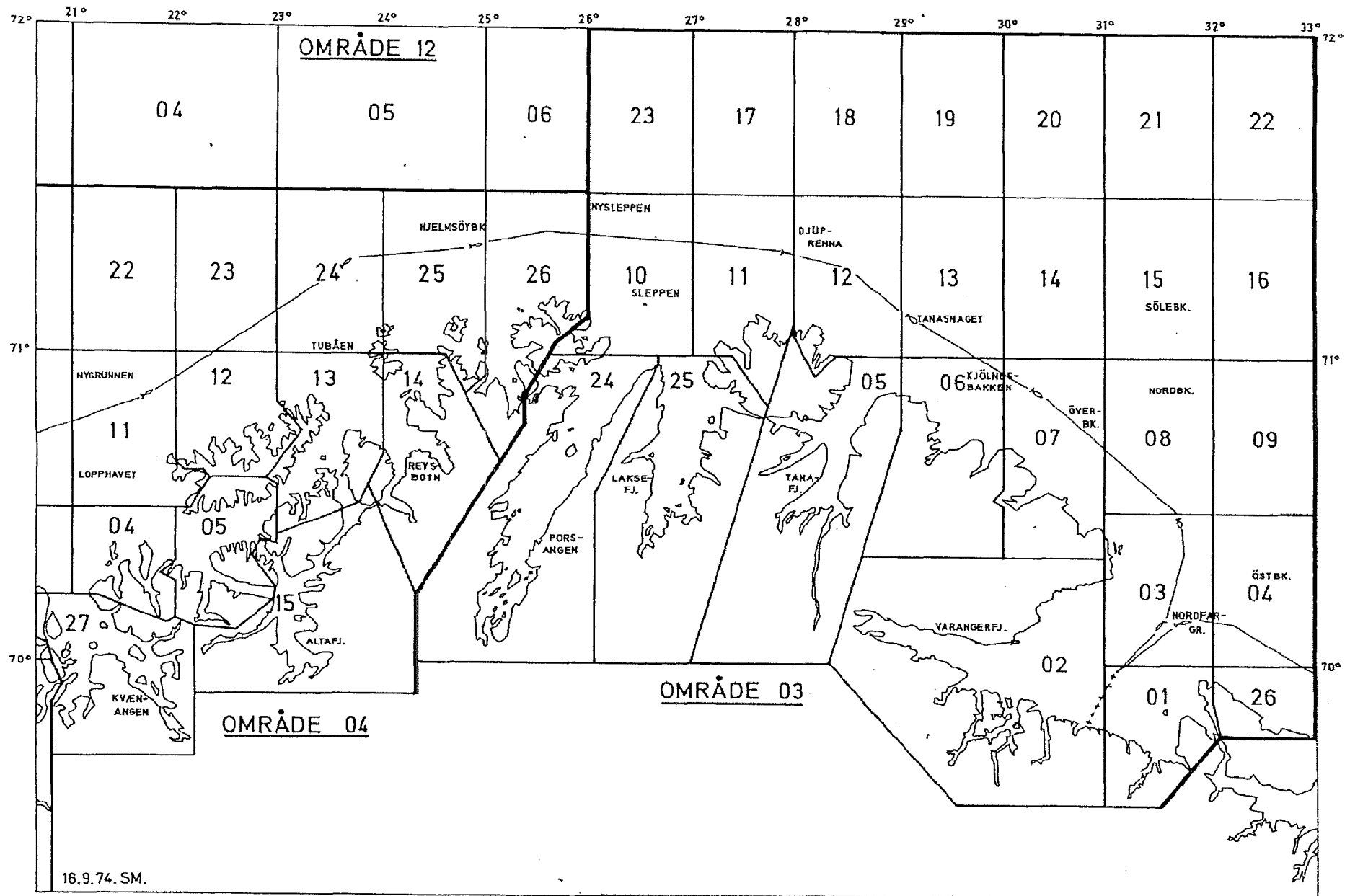
1. Fartøynavn :		2. Fartøyeier			Tlf.:		3. Tur nr.			
Reg. nr.:		Kallesignal:		Navn:						
4. Fangstopplysninger per lenke (se veiledning for utfylling av rapporteringsskjema)										
Statistikkområde (se vedlagt kart)		Antall teiner i lenka	Fiskedyp (m)	Dato halt	Ståtid i timer	Totalt antall hunnkrabber	Totalt antall hannkrabber	Antall hannkrabber til landing	Antall hannkrabber i samleiteine	Ved evt gjenfangst Merkenr noteres.
Område	Lokasjon									
03										
03										
03										
03										
03										
03										
03										
03										
					Sum antall hannkrabber til landing:					
5. Ved levering										
Antall krabber levert til kjøper:						Annet:				
Sluttseddel nr										
Dato og underskrift inspektør:						Dato og underskrift høvedsmann:				

Fangstskjema for fisket etter kongekrabbe 2005 er utarbeidet i et samarbeid mellom Fiskeridirektoratet Vadsø, KV Barentshav og Havforskningsinstituttet Tromsø

Veiledning til utfylling av rapporterings skjema

Tekst i skjema	Forklaring	Tekst i skjema	Forklaring	Tekst i skjema	Forklaring
1. Fartøynavn	Navn på fartøy	4.Fangstopplysninger		Forst. pkt 4	
2. Fartøys eier	Fartøyeiers fulle navn	Dato halt	Dato for haling av lenke	Antall hannkrabber til landing	Antall krabber som ilandføres, før kvalitetssortering og gjenutsetting
Mobiltf.	Mobiltelefon nr til båten og høvedsmann på land	Statistikkområde: Område og Lokasjon	Bruk vedlagt kart som viser nummerering av områdene.	Antall hannkrabber i samleiteine	Når hannkrabber fra en lenke oppbevares i en samleiteine før levering noteres antallet individ her
Reg. nr	Fartøyets registreringsnummer	Antall teiner i lenka	Antall teiner per lenke som vatnes i samme dyp	Ved evt gjenfangst Merkenr noteres	Ved gjenfangst av merket krabbe skal kjønn og skallengde (om mulig) noteres
Kallesignal	Fartøyets internasjonale radiokallesignal	Fiskedyp (m)	Dybde det fiskes i meter	5. Levering	
3. Tur nr	Tur nummer på havet under fisket	Ståtid i timer	Antall hele timer lenken står i sjøen.	Antall krabber levert til kjøper:	Antall krabber som er omsatt / ført på sluttseddel
		Totalt antall hunnkrabber per lenke	Totalt antall hunnkrabber telles opp og føres opp i skjemaet	Sluttseddel nr.	
		Totalt antall hannkrabber	Totalt antall hannkrabber som fanges i per lenke telles opp.	Underskrift inspektør	
				Underskrift høvedsmann	

Fangstskjema for fisket etter kongekrabbe 2005 er utarbeidet i et samarbeid mellom Fiskeridirektoratet Vadsø, KV Barentshav og Havforskningsinstituttet Tromsø

Fangstskjema for fisket etter kongekrabbe 2005 er utarbeidet i et samarbeid mellom Fiskeridirektoratet Vadsø, KV Barentshav og Havforskningsinstituttet Tromsø

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler: Eilling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71:

Telefaks

Vår dato
31/03/2005

333

Vår referanse

200400288/13-
533,4

31.MAR.2005

2005/830

15

Deres dato

Deres referanse

VII
Fiskeridirektoratet

HØRINGSNOTAT OM REGULERING AV DELTAKELSE I FANGST AV KONGEKRABBE ØST FOR 26° Ø I 2005 - 2006

Innledning

Norges Fiskarlag viser til tilsendt høringsnotat om regulering av og deltakelse i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2005 – 2006.

Det legges til grunn i notatet fra Fiskeridirektoratet at det kvotenivå vi har i dag på kongekrabbe, kan forventes å være med i flere år framover. De foreslåtte vilkår for regulering og deltakelse tar derfor utgangspunkt i dette.

Norges Fiskarlag vil i denne forbindelse vise til at det for 2005 i forhandlingene mellom Russland og Norge om en kvoteavtale for 2005 ble vedtatt en økning i det russiske uttaket av kongekrabbe med ca. 900.000 krabber eller en tredobling av norsk kvote fra det ene året til det neste.

Kunnskapen om utbredelse, mengde mv. av kongekrabbe er fortsatt begrenset og det bør vises varsomhet med å legge for strenge restriksjoner på hvem som skal kunne delta og hvem som ikke skal kunne delta.

Det har vært og er fortsatt et krav fra fiskerne at det er de som i størst grad er berørt av kongekrabben som også må gis mulighet til å høste. Med andre ord er det aktive fartøy i andre bunnfiskerier som må gis mulighet og ikke etableres en gruppe med fartøy som i hovedsak fisker krabber og bare i mindre grad fisker andre arter. Det har vært forslag om at de som deltar i fisket etter kongekrabbe også etter at de har kvalifisert seg, må utvise aktivitet i andre fiskerier som krav for å opprettholde rett til deltakelse i fisket etter kongekrabbe.

Norges Fiskarlag er noe forundret over at Fiskeridirektoratet konkluderer med at de fartøy som deltok i 2004 skal være de som gis anledning til å delta i 2005-2006. Samtidig vises det i notatet til at en økning i antall fartøy vil medføre reduserte kvoter til deltakende fartøyer i forhold til 2004. Det fremgår av notatet at kvoteutslagene kan bli helt marginale dersom man velger å se på aktive fartøyer. Den største økningen oppstår dersom det åpnes for at fartøy under 7 meter skal delta og eller eierskapsbegrensningen oppheves.

Legger en imidlertid til grunn at det innføres et aktivitetskrav til deltakende fartøy, vil dette kunne frigjøre kvoter som totalt fører til at ingen får noen større nedgang. Det er også grunn til å stille spørsmål ved om det ikke er riktig å innføre differensiering av kvotene til deltakende fartøyer og ikke som i dag at det gis en kvote uavhengig av fartøyets størrelse.

TelefaksVår dato
31032005Vår referanse
200400288/13-533.4

2 av 3

Til de enkelte paragrafene.§ 4 – vilkår for deltakelse.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det tas inn krav om aktivitet i andre fiskeri som fortsatt grunnlag for deltakelse i kongekrabbefisket. For fartøy som har fisket minst 50% av total fangst av torsk med line/garn øst for 26° Ø eller som har fisket 75% av maksimalkvoten av rognkjeksrogn øst for 26° Ø gis det anledning for fortsatt deltakelse eller rett til ny deltakelse i fisket etter kongekrabbe.

Videre tilrås det at fartøy som fisker med snurrevad og som har fisket og levert minst 10 tonn rødspette i 2 av de 3 siste år gis anledning til å delta i fisket etter kongekrabbe.

§ 5. Vilkår for å delta i gruppe II.

Norges Fiskarlag registrerer at det foreslås å gi fartøy mellom 6 meter og 15 meter rett til deltakelse i gruppe II.

Det forutsettes at Fiskeridirektoratet har vurdert de sikkerhetsmessige aspekter ved å gå ned til 6 meter som nedre grense. De teinene som benyttes er vanligvis av en dimensjon som kan gjøre det uforsvarlig å tillate små fartøyer å drive et fiske etter kongekrabbe.

§ 12 Rapporteringsplikt.

Norges Fiskarlag viser til at fartøyene som deltar i fisket etter kongekrabbe øst for 26° Ø er pålagt å registrere fortløpende etter hver lenke på oppsatt skjerna fangstdata.

På mindre båter kan dette være svært problematisk da bekvemmelighetene ikke alltid er som på større fartøyer. Spesielt vil dette være problematisk på fartøy under 7 meter da disse i hovedsak er åpne fartøyer.

Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at fartøyene pålegges å rapportere område, lokasjon, dato halt, antall krabber for leveranse og antall krabber i samleteine.

Data utover dette bør det avtales spesielt med den enkelte fiskere og ytes en rimelig kompensasjon for.

Andre forhold.Kvotestige.

Norges Fiskarlag viser til at det tidligere har vært krevd at det utarbeides en differensiert kvotestige for fisket etter kongekrabbe. Så langt har ikke Fiskeridirektoratet imøtøkkomet dette. Som nevnt ovenfor er det urimelig at det skal være samme antall krabber til disposisjon for et fartøy på 7 meter som et på 15 meter eller 21 meter.

Norges Fiskarlag krever at det for sesongen 2005-2006 blir satt differensierte kvoter og at inndelingen diskuteres på Reguleringsrådets møte i mai/juni 2005.

Tillatt dybde.

Det er i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen satt et dybdeforbud ved fiske etter kongekrabbe der det ikke er anledning til å fiske etter kongekrabbe med teiner som er satt på grunnere vann enn 100 meter.

Norges Fiskarlag kan ikke se at det er noe biologisk som tilsier at en slik dybdegrense skal være gjeldende all den tid det gis anledning for mindre fartøyer å delta i fisket etter kongekrabbe. Denne bør derfor oppheves snarest.

TelefaksVår dato
31032005Vår referanse
200400288/13-533.4

3 av 3

Krabber med lyter.

Det vises til at det er blitt et økende innslag i fangstene av krabber med lyter som ikke lar seg selge gjennom de kanaler som i dag mottar kongekrabbe.

For fiskerne oppleves dette som et økende problem og Finnmark Fiskarlag har fått igangsatt et arbeid gjennom Norges Råfisklag for bl. a. å se på omsetning av krabbe med lyter og hvordan slik krabbe best kan avregnes på kvoten.

Dette bør tas opp til positiv vurdering så snart dette arbeidet er ferdig.

Avslutning.

Norges Fiskarlag er inneforstått med at det er mange interesser med hensyn til deltakelse i fisket etter kongekrabbe og at dette kan gjøre det vanskelig å finne fram til best mulige kriterier for deltakelse. Likevel er det uttalt at det er de fartøyene som er mest berørt av kongekrabben som skal tilgodesees. Dette er årsaken til at det foreslås å ta inn fartøy som fisker med snurrevad på lik linje med andre fartøy.

De fartøyene som bør gis rett til deltakelse bør være fartøy som driver på helårsbasis og der kongekrabbe er en del av driftsopplegget. De fartøy som ikke har særlig annen aktivitet enn kongekrabbe bør vurderes gitt anledning til deltakelse når det blir grunnlag for et større uttak og en friere tilpassing i fisket.

Norges Fiskarlag er mot at det for 2005-2006 sesongen skal "lukkes" for nye fartøyer da dette også kan føre til at det ved en senere økning i kvotegrunnlaget kommer krav om at flere må gis anledning til å kunne delta. For mange fartøyer som har drevet et fiske på Finnmarka er det nå vanskelig å få til en regningsavvarende drift som følge av kongekrabbeforekomstene. Så langt er disse utelukket fra muligheter til å kunne delta, noe som tilsier at det bør holdes åpent for ytterligere tilførsel av deltakende fartøyer når det er kvotegrunnlag for dette.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Jan Skjærva
Elling LorentsenKopi til: Medlemslag
Vedlegg: 0

78474090

SÁMEDIGGI SAMETINGET

Det kongelige fiskeri- og kystdepartement
Postboks 8118 Dep

0032 OSLO

Kultur- ja oaidáhusosodát

Kultur- og næringsevdellinge

Ávjuvárgoelddnu 50

N-9730 KARASJØK

Telefovdna +47 78 47 40 00

Telefákka +47 78 47 40 90

samediggi@samediggi.no

www.samediggi.no

NO 974 780 947

ÁSSÈMEANNUDEADDII/SAKSBEHANDLER	DIN ČUJ./DERES REF.	MIN ČUJ./VÅR REF.	BÈAIVI/DATO
Inge Arne Eriksen, +47 78 47 41 44 inge.arne.eriksen@samediggi.no		04/247 - 32	20.05.2005

Sametingets forslag til regulering av deltagelse i fangst av kongekrabbe i 2005-2006.

Sametinget viser til konstruktivt møte med politisk rådgiver Jorhild Andreassen, og representanter for embetsverket i Fiskeri- og kystdepartementet, den 10. mai d.å, til dokumenter som ble lagt frem på møtet, og til en rekke tidligere skriftlige henvendelser og møter om saken. Som lovt på møtet, kommer vi nå tilbake med nærmere vurderinger og forslag.

Bakgrunnen for Sametingets engasjement er at situasjonen for de minste båtene, særlig i fjordene i Øst-Finnmark - noen av de mest typiske sjøsamiske områdene i landet - nå er meget alvorlig. Det tradisjonelle garn- og linefiske er omtrent umuliggjort i disse fjordstrøkene på grunn av krabben. Det vil si at de minste båtene med liten aksjonsradius og mobilitet, ikke lenger er i stand til å fiske opp sine tildelte fiskokvoter. Dette fører igjen til at de ikke makter å oppfylle Fiskeridirektoratets kvalifiseringskrav for å fange krabbe.

Det vil si at de minste båtene i dette området er de fiskerne i landet som er aller mest plaget av krabben. Samtidig er det laget et regelverk som nekter dem retten til å fange krabbe. Livsgrunnlaget deres står dermed i fare. Det som har skjedd med krabbereguleringene er ikke i overensstemmelse med det som har vært det grunnleggende prinsippet i fordelingen av krabberessursen - at de mest plagete skal ha førsterett til å fange arten.

Vårt syn er at de lokale fiskerne/kombinasjonsnæringsutøverne, i de områdene hvor krabben er mest utbredt, også ut fra forannevnte prinsipp, har en ubetinget førsterett til å utnytte denne ressursen. For å bote på disse problemene vil Sametinget foreslå en sterk lemping av deltakelseskravene for folk som bor og er skattepliktig i de områdene som er verst plaget med krabben, slik at folk ikke mister muligheten til å livberge seg av sine lokale marine ressurser som følge av rigide kvalifiseringssystemer som ikke makter å ivareta interessene til fiskerne i krabbeområdene på en tilfredsstillende måte. Etter Sametingets mening

78474090

kan man med hjemmel i både deltakerloven og saltvannsfiskeoven, finne fram til en ordning som på en legal måte kan komme frem til smidige ordninger for de distriktene som er verst plaget med kongekrabbe.

Rettsgrunnlaget

Slik vi fremholdt i brev til statsråd Ludvigsen av 1.4.04, har krabbe- og fiskerireguleringene i samiske områder også en urfolksrettslig dimensjon, som myndighetene plikter å ta hensyn til. Prinsippet om at urfolkstetten skal vurderes, når samiske interesser er involvert, er klart slått fast av Sivilombudsmannen, og er tiltrådt av Regjeringen i stortingsmelding nr. 41 (1996-97). Stortingskomiteens flertall hadde heller ikke avvikende oppfatninger. (Jf. Innst. S. 145 (1997-98)).

Sametinget forutsetter derfor, slik vi også fremholdt på møtet den 10.05.05, at Fiskeridepartementet gjør en slik urfolksrettslig vurdering i denne saken, i tråd med det som er trukket opp fra de forannevnte organene. Vi finner det i den forbindelse naturlig at man der tar utgangspunkt i de vurderingene og anbefalingene som professor, tidligere høyesterettsjustitiarius Carsten Smith, kom med i sin sakkyndige rapport til Fiskeridepartementet den 9. juli 1990, om myndighetenes rettslige forpliktelser når det gjelder å sikre fisket som et materielt grunnlag i samiske områder. Han understreket for øvrig allerte da at sjøsamene befant seg i en "fem på tolv-situasjon", og at dette forpliktet norske myndigheter til å føre en fiskeripolitikk for å sikre det materielle grunnlaget for denne kulturen. Det er verd å merke seg at Carstens Smiths "fem på tolv" beskrivelse ble gjort lenge før krabben invaderte de sjøsamiske områdene. Med invasjonen av kongekrabben, er situasjonen betraktelig forverret.

Smiths utredning ble fulgt opp av Regjeringen, som i stortingsmelding nr. 58 (1991-92), slo fast:

"De retningslinjene som utredningen gir med hensyn til den samiske befolkningens rettsstilling i forbindelse med fiskerireguleringer, må tas hensyn til ved framtidige reguleringer som vil berøre denne folkegruppens næringsgrunnlag." (Jf. St. meld. nr. 58 (1991-92), s. 107.). I Stortinget fikk Regjeringen for øvrig full oppslutning om stortingsmeldingens prinsipper om de samiske fiskerispørsmålene. (Jf. Innst. S. nr. 50 (1992-93)).

Når det gjelder det rettslige grunnlaget, viser vi videre til at det i 1995 ble lagt frem en rapport, "Samiske fiskerier mot år 2000", i regi av et prosjekt under Sametinget, som arbeidet med en handlingsplan for gjennomføring av en samisk fiskerisone. Rapporten er et viktig dokument i forbindelse med å utvikle erkjennelsen av sjøfisket som en sentral samisk næringsaktivitet og kulturbærer.

I 1997 kom det hele tre utredninger som gir viktige inntak til forståelsen av urfolksretten i forhold til utnyttelsen av marine ressurser. De to første er Samerettsutvalgets innstilling om Finnmark - NOU 1997:4, *Naturgrunnlaget for samisk kultur*, og NOU 1997:5, *Urfolkes landrettigheter etter folkerett og utlandsk rett*. Disse to omhandler i det vesentlige rettigheter knyttet til fastlandet, men har også viktige kapitler og analyser om urfolks-/samisk rett til sjøfiske som et materielt grunnlag for sin kultur. I Samerettsutvalgets innstilling, NOU 1997:4, fremmes det også konkrete anbefalinger og forslag til lovendringer om hvordan disse bestemmelsene bør følges opp i praksis. Nærmere om fiskerispørsmål og marine ressurser i NOU 1997:4, finner man på sidene 304-318, 423, 425, 432-435, 455, 529-30, 567, 570-71.

78474090

Den tredje utredningen som kom i 1997, var innstillingen fra Samisk Fiskeritutvalg.¹ Dette utvalget som var nedsatt av Fiskeridepartementet var bredt sammensatt, og er den mest omfattende spesialutredningen når det gjelder samiske fiskerirettigheter. Utvalget gjorde grundig rede både for rettsgrunnlaget for fisket i sjøsamiske områder, og kom i henhold til sitt mandat, med vesentlige forslag for å trygge retten til å drive fiske i samiske områder.

Konklusjonen i alle disse utredningene er at sjøfisket i samiske områder er en del av det materielle grunnlaget som er en forutsetning for samisk kultur, og at myndighetene er forpliktet til å føre en forvaltningspolitikk som tar hensyn til dette, helt i tråd med det professor Smith fremholdt i sin utredning i 1990.

Vi vil også nevne vår egen fiskerimelding - "Sametingets melding om fiske som næring og kultur i samiske områder", fra 2004, hvor vi både går inn på rettsgrunnlaget, gir en kort historikk over samisk fiske, og fremmer en rekke konkrete forslag for å styrke fisket som næring i kyst- og fjordområdene i nord.

Stortinget - det materielle grunnlaget for sjøsamisk kultur må sikres

Stortinget har ved en rekke anledninger uttalt seg om sjøfisket og kombinasjonsnæringenes viktighet for samisk kultur, særlig i fjordstrøkene. Allerede i 1992 åpnet et flertall på Stortinget muligheten for at områderettighets-/forvaltningsordninger, kan brukes for å sikre sjøfisket som fortsatt materielt grunnlag for samisk kultur. (Jf. Innst. S. nr. 50, 1992-93, s. 21-22) Oss bekjent er det ikke gjort noen senere vedtak som endrer dette.

Meget interessant er også at et stortingsflertall noen år senere, definerte kombinasjoner og småskalafiske som et kulturelt kjennetegn ved sjøsamene (Jf. Innst. S. nr. 145, (1997-98) s. 22):

"Fjordfiske og småskaladrift er imidlertid den driftsstrategi som helst velges av den sjøsamiske befolkningen, og derfor kan denne driftstilpasningen sies å være et kulturelt kjennetegn ved denne gruppen."

Dette forsterkes og understrekes av et flertall i Stortingets næringskomité 19. mai d.å., i innstillingen om stortingsmelding nr. 19 (2004-2005), *Marin Næringsutvikling - Den blå åker*. (Jf. kap. 12, *Urbefolknings spørsmål, Samepolitikk*). Sametinget er glad for at komiteen er så konsis i sin beskrivelse av fiskerinæringens viktighet når det gjelder både bosetting, nærings- og kulturutvikling i samiske områder:

"... det tradisjonelle fjordfisket i kombinasjon med andre næringer, er en viktig bærer av den samiske kulturen og en av forutsetningene for bosetting på mange av de minste stedene."

Når det gjelder kongekrabben, vil vi henlede departementets oppmerksomhet både på komiteens beskrivelse av den vanskelige situasjonen, og henstillingen til Regjeringen om å kompensere dette gjennom kvote også til de minste båtene:

¹ Nedsatt 21.7.1993. Avgitt 10. april 1997.

78474090

"Komiteen konstaterer at mengden av kongekrabbe, særlig innerst i fjordene i Øst-Finnmark, er så stor at det tradisjonelle fisket med lene og garn er meget sterkt hemmet. For de minste båtens vedkommende er fisket til dels umuligjort. Komiteen finner det derfor ikke urimelig at dette kompenseres, og ber om at det vurderes å gi kvote på kongekrabbe til båter under 7 meter."

Vi er også helt enige i intensjonen til et mindretall i Næringskomiteen, som:

"... ber Regjeringen vurdere å oppheve lengdebegrensningene for deltakelse i fisket etter kongekrabbe som særlig foregår i de samiske områdene."

Sametinget er for øvrig også glad for at en samlet næringskomité foreslår at Regjeringen tar initiativ for å få økt totalkvoten for kongekrabbe vesentlig, og at et flertall også foreslår at fangst på hunnkrabber blir tillatt, samt at utkastpåbudet blir opphevet og erstattet med et utkastforbud.

Utenom det er vi også tilfreds med komitéflertallets påpeking av at utredningen om sjøfiskerettigheter i Finnmark, som foreslås i Justiskomiteens innstilling om Finnmarksloven, må bli forelagt Stortinget så snart som mulig.

Vi finner likevel grunn til å understreke at en slik utredning ikke må føre til noen utsettelse når det gjelder å finne en umiddelbar løsning i 2005 for den prekære situasjonen de minste fjordbåtene er kommet opp i på grunn av krabben.

Drøftelser av Fiskeridirektoratet forslag til vilkårene for deltagelse i kongekrabbefiske 2005-2006

På møtet 10.5. ble det enighet om at vi skulle få ut datakjøringer som underlag for vårt arbeid med deltakelseskriterier. Vi forstår Fiskeridirektoratet slik at de ikke har tilgjengelig underlag til å gjennomføre datakjøringene slik Sametinget ønsker. Likeledes så er det oversendte datamaterialet fremstilt for oss på en slik måte - sladdet og i faksformat - at vi vanskelig kan nyttiggjøre oss disse opplysningen innenfor den knappe tiden vi har hatt til disposisjon.

Sametinget anser fiskerne i sjøsamiske områder fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense, for å ha en ubestridt rettighet til å fiske kongekrabbe i sine områder uavhengig av om båten er liten. Sametinget vil derfor foreslå at fiske etter kongekrabbe likestilles med fiske etter andre fiskearter, hvor det ikke er noen nedre lengdebegrensning på båten som nyttes for å ha rettigheter i fisket. Sametinget ønsker derfor at fiskerne med båter under 6 meter i Gr. II og 7 meter i Gr. I, får like fiskerettigheter etter kongekrabbe som de som har større båter. Jf. rognkjeks fisket hvor alle tildeles en bestemt kvote, uavhengig av om båten er stor eller liten, eller om fiskeren står på blad A eller B i fiskerimantallet.

For å ivareta fiskernes sikkerheten i fiske etter kongekrabbe går Sametinget inn for at de fiskerne som har båter under nevnte meter i nevnte gruppe, kan få mulighet til å fiske sine krabbekvoter med eller sammen med noen som har båter som er over 6 og 7 meter. Jf. flere mulige sikkerhetstiltak nedenfor.

78474090

Sametinget støtter ikke Fiskeridirektoratets forslag om å stenge fiske etter kongekrabbe for nye deltagere. Sametinget vil nok en gang minne om at det er bred enighet om at grunnlaget for forvaltning av kongekrabbe er at de som er plaget av kongekrabbe som bifangst eller krabben hindrer utøvelse av fiske etter andre arter, skal få mulighet til å beskatte krabben.

Fiskeridirektoratets forslag om å lukke fisket vil bryte med dette. Forslaget innebærer at de som tidligere har opparbeidet seg rettigheter - for eksempel båter fra helt andre deler av landet - kan fortsette sitt kongekrabbefiske uten å være plaget av kongekrabbe i sitt daglige fiske. I tilfelle forslaget til Fiskeridirektoratets om lukking av kongekrabbefangsten blir stående, vil det stenge for å slippe nye fiskere (aktører) inn i kongekrabbefisket. Dette vil ha store følger for fiskerne i de områdene som krabben sprer seg til, eks. Laksefjorden og Porsanger. Fiskeridirektoratets forslag til lukkingen av fisket kan også føre til en ordning med kjøp og salg av kvoter, slik det er innenfor en rekke andre fiskerier. Da er man iallfall helt borte fra prinsippet om at de som har uløpene, også skal ha førsteretten til å utnytte krabben som ressurs.

Konkrete løsningsforslag i videre konsultasjoner

Sametinget ser frem til at den videre kontakt om dette temaet skjer etter de retningsgivende prosedyrer for konsultasjoner mellom statlige myndigheter og Sametinget, som ble undertegnet av kommunalministeren og sametingspresidenten 11. mai d.å.. I den forbindelse finner vi pkt. 6, første kulepunkt, som særlig interessant, nemlig at konsultasjonene "... skal foregå i god tro og med målsetting om å oppnå enighet om foreslåtte tiltak."

Som grunnlag for å komme til en slik enighet, antyder vi her ulike innfallsvinkler som kan danne basisen for avsluttende konsultasjoner om deltakelseskriteriene:

- Også de minste båtene med torske- og rognkjeksadgang i gruppe I eller II, kombinert med fiskerimantall og merkeregistrering, hjemmehørende i de verste krabbcområdene i Øst-Finnmark, tildeles krabbekvote i 2005.
- Sametinget gis anledning til å fordele et kvantum på 15 000 krabber etter et områdeprinsipp, for å fange opp dem som på en urettferdig måte er i ferd med å miste muligheten til å skaffe seg et utkomme i sine tradisjonelle lokalfarvann. Samisk utviklingsfonds virkeområde kan være en slik områdeavgrensning.
- Båter, hjemmehørende i de verste krabbcområdene, som har oppfylt kvalifiseringskravene til å få krabbekvote etter at kommersielt fiske ble innført i 2002, men som likevel ikke har fått kvote på grunn av lengdebegrensningen, skal tildeles ordinære kvoter i 2005.
- Det vil også si at fiskere/kombinasjonsnæringsutøvere hjemmehørende i disse områdene, som fra og med 2002 har oppfylt kvalifiseringskravene med en mindre båt, men har skiftet til en større, også skal få kvote i riktig kategori.
- For å ivareta sikkerhetsaspektet for fiskerne for de minste båtene, kan det settes begrensninger for teinstørrelse, antall teiner som kan brukes eller at kvoten kan tas opp med en annen båt hjemmehørende i området.. En annen mulighet kan være å sette en aksjonsradius fra nærteste mottak, e.l.

78474090

Vi ser også frem til Fiskeri- og kystdepartementets vurdering av krabbeproblematikken i disse sjøsamiske områdene, i forhold til Norges utfolksrettslige forpliktelser.

Likeledes ser Sametinget frem til at departementet gjennomfører en bredere evaluering av forvaltningen, fangsten og omsetningen av kongekrabbe, og gjennom dette kan synliggjøre om forvaltningen er i tråd med de opprinnelige siktemålene, og også hvordan den utfolksrettslige dimensjonen er behandlet i krabbeforvaltningen.

Sametinget vil ut fra forannevnte foreslå følgende forandringer i Fiskeridirektoratets forslag til forskrifter om regulering og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2005:

FORSKRIFTER OM REGULERING AV ADGANGEN TIL Å DELTA I FANGST AV KONGEKRABBE ØST FOR 26 °Ø | 2005 - 2006.

§ 3 Kvote m.v.

Uten hinder av forbudet i § 2 kan norske fartøy drive fangst av 270.00 han- og hunnkrabbe i området fra 26 ° Ø og østover til den russiske grense i perioden fra og med 1. oktober til og med 31. desember.

Resten av § 3 (annet ledd) som forslaget.

§ 4 Vilkår for deltagelse I

For å kunne delta i gruppe I må følgende vilkår være oppfylt.

- Fartøyet må være registrert i merker registret og være under 21 meter.
- Eier av fartøyet og høvsmann må være i fiskerimantallet
- Eier må ha deltatt med fartøy og fisket og levert minst 40 % av torskeandelen i samlekvoten eller enbetskvoten med garn eller line i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2003, 2004 eller 2005.
- Eier har deltatt med fartøy og fisket og levert mer enn 40 % av rognkjekskvoten i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst et av årene 2003, 2004 eller 2005..
- Eier av fartøy under 7 meter som ikke kan dokumentere fangst i b.b.t. pkt. c eller d. men som har deltatt med fartøyet i torske- og/ eller rognkjeksfiske og kan legitimere en sammenhengende driftstid i torske- og/ eller rognkjeksfiskeriene i minst ti uker to av årene 2003, 2004 eller 2005, og kan dokumenter at krabben er årsak til at det ikke har vært mulig, innenfor en akseptabel og rasjonell arbeidsinnsats, å levere den mengde fisk som ber

78474090

kreves. Eier skal ha oppjent sin driftstid i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grens og være bofast og skattepliktig innenfor områdene²:

1. I Sør-Varanger kommune; stemmekretsene Bugøynes, Bugøyfjord, Neiden, Jakobsnes, Jarfjord, Svanvik og Skogfoss.
2. Nesseby kommune.
3. Tana kommune.
4. I Gamvik kommune; Hopsfjorden og Langfjorden og stemmekretsen Gamvik tettsted.
5. I Lebesby kommune; skolekretsen Dyfjord, Indre Laksefjord fra Veidnes til Bekkearfjord og innover fjorden i kommunen.
6. I Nordkapp kommune; bygdene Norddøgen og Sarnes, stemmekretsene Gjesvær, Skarstidg Kamøyvær samt fasilandsiden av kommunen.
7. Porsanger kommune.

§ 5 Villkår for deltagelse II

For å kunne delta i gruppe II må følgende villkår være oppfylt.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregistret og være under 15 meter.
- b) Eier av fartøyet og havsmann må være i fiskerimantallet
- c) Eier må ha deltatt med angitt fartøy og fisket og levert minst 20 % av torskeandelen i samlekvoten eller enhetskvoten med garn eller line i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2003, 2004 eller 2005.
- d) Eier har deltatt med angitt fartøy og fisket og levert mer enn 20 % av toppkjekskvoten i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2003, 2004 eller 2005.
- e) Eier av fartøy under 6 meter som ikke kan dokumentere fangst i h.b.t. pkt. c eller d, men som har deltatt med fartøyet i torske- og/ eller menkjeksfiske og kan legitimere en sammenhengende driftstid i torske- og/ eller menkjeksfiskertene i minst ti uker, to av årene 2003, 2004 eller 2005, og kan dokumenter at krabben er årsak til at det ikke har vært mulig, innenfor en akseptabel og rasjonell arbeidsinnsats, å levere den mengde fiske som ber kreves. Eier skal ha oppjent sin driftstid i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grens og være bofast og skattepliktig innenfor områdene³:

1. I Sør-Varanger kommune; stemmekretsene Bugøynes, Bugøyfjord, Neiden, Jakobsnes, Jarfjord, Svanvik og Skogfoss.
2. Nesseby kommune.
3. Tana kommune.
4. I Gamvik kommune; Hopsfjorden og Langfjorden og stemmekretsen Gamvik tettsted.
5. I Lebesby kommune; skolekretsen Dyfjord, Indre Laksefjord fra Veidnes til Bekkearfjord og innover

² Virkeområdet for Samisk utviklingsfond øst for 26 grader Ø.

³ Virkeområdet for Samisk utviklingsfond øst for 26 grader Ø.

78474090

fjorden i kommunen.

6. I Nordkapp kommune; bygdene Nordvågen og Sarnes, stemmekretsene Gjesvær, Skarsvåg, Karnøyvær samt fastlandssiden av kommunen.

7. Porsanger kommune.

§ 8 Salg av fartøy

Salg av fartøy som har adgang til å delta, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i samme gruppe når følgende vilkår er oppfylt:

- Ny eier av fartøyet, kan søke om deltagelse i fangst av kongekrabbe når eier tilfredsstiller gjeldende vilkårene for deltagelse i fangst av kongekrabbe.
- både kjøper og selger må være ført i fiskerimantallet i minst 12 måneder før kjøp av fartøyet, og
- kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan (Sametinget støtter resten av forslaget)

§ 10 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Sametinget støtter Fiskeridirektoratets forslag, under den forutsetning at to nye avsnitt blir tatt med i forskriften:

Nytt 4. avsnitt

Eier av fartøy som har kongekrabbekvote og er under 7 meter i gruppe I kan etter søknad få tillatelse til å fiske sin krabbekvote med leiefartøy som har en større lengde på under 21 meter eller eier kan, etter søknad, få tillatelse til å fiske sin krabbekvote sammen med en annen båt som har kongekrabbekvote under den forutsetning at eier av fartøy som har kongekrabbekvote og er under 7 meter i gruppe I, deltar i fangsten.

Nytt 5. avsnitt

Eier av fartøy som har kongekrabbekvote og er under 6 meter i gruppe II kan etter søknad få tillatelse til å fiske sin krabbekvote med leiefartøy som har en større lengde på under 15 meter eller eier kan, etter søknad, få tillatelse til å fiske sin krabbekvote sammen med en annen båt som har kongekrabbekvote under den forutsetning at eier av fartøy som har kongekrabbekvote og er under 6 meter i gruppe II, deltar i fangsten.

Søknaden sendes Fiskeridirektoratets regionkontor i Vadsø som avgjør saken.

Fiskeridirektoratet er klageinstans

§ 12 Rapporteringsplikt

(Nytt punkt)

Fartøy og redskap som skal benyttes til fangst av kongekrabbe, skal fremstilles for Fiskeridirektoratet for kontroll, før fangsten tar til og fisket settes i gang.

78474090

Resten av § 12, som Fiskeridirektoratets forslag

§ 14 Fritidsfiske- og turistfiske

Nytt avsnitt (settes inn mellom avsnitt 1 *Personer som* og 2 *Fiskeridirektoratets region i Finnmark*)

Hver enkelt husstand, som har bodd sammenhengende i området fra og med 26° Ø og østover til den russiske grens i årene 2003, 2004 og 2005 og skattet til norsk området øst for 26° Ø, kan drive kultur tilpasset bosting av inntil 20 kongekrabber per år, til eget bruk.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Jon Meløy
ossodatdirektør/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

Kopilja / Kopi til:
Fiskeridirektoratet Region Finnmark 9811 VADSØ
Sivilombudsmannen Postboks 3 Sentrum 0101 OSLO

Sak 5/2005

Kvoteavregning for rognkjeks

SAK 5/05

KVOTEAVREGNING FOR ROGNKJEKS

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. BAKGRUNN

Norges Fiskarlag ba Fiskeridirektøren i brev av 1. mars 1988 om å iverksette regulering av fisket etter rognkjeks i Finnmark fylke. Statistikken viste en kraftig økning i leverte fangster av rognkjeksrogn, samt en økning i antall deltakende fartøy fra 1986 til 1987. Den kraftige økningen i rognkjeksfisket ble forklart med et dårlig vårtorskefiske i 1987, samt en økt interesse for rognkjeksfisket som følge av sterk økning i pris på rognkjeksrogn. Det var grunn til å anta at disse forhold ville bevirke en ytterligere intensivering av fisket i 1988, samtidig som det forelå signaler om at flere større fartøy planla å ta del i rognkjeksfisket.

Fiskeridirektøren anså det som nødvendig å iverksette reguleringstiltak for å hindre en overbeskatning av bestanden. Deltakelsen ble regulert ved krav om at høvedsmann måtte være tatt opp i fiskermanntallet og at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret. I 1988 fikk fartøyene som oppfylte vilkårene til deltakelse en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn.

Maksimalkvoten har siden 1988 vært angitt i liter rognkjeksrogn. Dette skiller reguleringen av rognkjeksrogn fra de andre regulerte fiskeriene, hvor kvotene oppgis i kilo rund vekt. Fiskeridirektøren ønsker i forbindelse med Reguleringsrådet i juni 2005 en vurdering av om reguleringen av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark også bør angis kilo fra og med reguleringen for 2006.

2. LANDINGSFORSKRIFTEN – VEIINGSPLIKT

I henhold til landingsforskriftens (J-156-2003) § 7 skal all fisk veies fortløpende ved landing. Med fisk menes i denne forskriften fisk, skalldyr, bløtdyr, pigghuder, småhval samt produkter herav. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene om veiing av fisk og sette vilkår for dispensasjon.

Det er viktig å presisere at en fortsatt kvoteangivelse i liter i realiteten vil være et brudd på veiingsplikten i landingsforskriften. Dersom en ikke gjør noen endringer i reguleringsforskriften, bør det gis dispensasjon fra kravet til veiing i forskriften ved landing av rognkjeksrogn.

3. VURDERINGER VEDRØRENDE BRUK AV VEKT OG VOLUM SOM MÅLEENHET

3.1. Næringens vurdering

Dagens regulering med kvote oppgitt i liter er godt innarbeidet i næringen. Dette har vært en hensiktsmessig målemetode for denne råvaren og både fisker- og kjøpersiden har innrettet seg etter bruk av volum som angivelse av kvantum levert rå rognkjeksrogn. Næringen gir

imidlertid samtidig uttrykk for at en overgang fra liter til kilo ikke vil være særlig problematisk.

3.2. Norges Råfisklags vurdering

Råfisklaget har heller ingen særlige innvendinger mot å fastsette maksimalkvoten i kilo. Råfisklaget har imidlertid pekt på ulike problemstillinger som kan oppstå i forbindelse med en slik endring. Disse problemstillingene er behandlet i det følgende.

3.3. Ressursuttaket

Etter dagens ordning måler de fleste mottaksanleggene rårogn i liter med levermål. Et veiingspåbud vil gi en mer nøyaktig fastsetting av levert kvantum enn gjennom måling med levermål. Å velge den fremgangsmåten som gir det mest nøyaktige kvantum rognkjeksrogn er viktig for at en skal til enhver tid ha det mest korrekte bildet av ressursuttaket.

I reguleringsforskriften skal det ved levering av selvtilvirket rogn benyttes en omregningsfaktor slik at en tønne med rominnhold på 105 liter saltmoden rogn avregnes med 130 liter fersk rogn på kvoten. Spørsmålet som har vært stilt er om en endring av kvoten fra liter til kilo forutsetter en ny fastsettelse av forholdet mellom tilvirket og utilvirket (rå) rognkjeksrogn. Et notat av 21. juni 1989 fra Fiskeridirektoratet Region Troms (tidligere distriktskontoret i Tromsø) som gir et forholdstall mellom rårogn og selvtilvirket rogn på 130/105, viser imidlertid at forholdstallet kan benyttes ved kvoteavregning uavhengig av om kvoten er i liter eller kilo.

En annen nevnt problemstilling er at plasttønnene som i dag brukes ved levering ikke har en standardvekt og at riktig fratreck for tønnene ved veiing vil kunne variere. I henhold til landingsforskriften skal både brutto og nettovekt angis med utfylling av sluttseddel/landingseddel. Fiskeridirektoratet har imidlertid fått opplyst at flere kjøpere pr. i dag opererer med et standardfratrekk på ca 7 kilo (inkludert lokk og bånd). Det er videre opplyst at det er kjøper/mottaksanlegg som utstyrer fiskere med tønner (ved enkelte anlegg anvendes strisekker). Det må derfor kunne forutsettes at aktørene skal kunne gjøre seg kjent med den reelle tønnevekt (taravekt) i det enkelte tilfelle.

3.4. Avsiling av rognkjeksrogn

Ved levering av utilvirket rognkjeksrogn vil det følge med en del vann. Vannmengden sies å påvirke volumet i liten grad, slik at vann har mindre innvirkning på resultatet ved måling i liter. Når rognen skal veies vil derimot mengden vann som er innblandet i rognen klart ha betydning for antall kilo. Kvoteangivelse i kilo kan derfor utløse krav fra kjøpersiden om trekk for vann.

Kjøperen på sin side kan ved overgang til veiing ha insentiv til å bruke lang tid på avsiling før rognen veies, slik at mest mulig vann er silt av og gjør det leverte kvantum lettest mulig. Dersom rognen blir avsilt for lenge, kan rognen bli for tørr og forringes i kvalitet.

Det er allerede fastsatt en praksis for håndtering av dette. I Norges Råfisklags prisliste finnes følgende bestemmelse med hensyn til avsiling av rognen:

”Pris på rognkjeksrogn gjelder for rogn hvor vann er frasilt. Fisker som sløyer på sjøen, må sørge for at rognen legges for forsvarlig avsiling av vann i minimum 20 minutter før levering. Når sløyning foregår på land, bestemmes rognvolumet etter avsiling av vann i 20 minutter.”

I følge næringen foreligger noe varierende praksis når det gjelder avsiling, med hensyn til den tid som blir brukt.

Forholdet mellom kjøper og fisker er etter det Fiskeridirektoratet har fått opplyst fra næringen, forholdsvis stabilt og basert på et tillitsforhold. Dette vil være med å redusere sannsynligheten for at selger vil levere rogn med for høyt vanninnhold eller at kjøper vil bruke unødig tid til tørking.

Ved innføring av vekt i reguleringsforskriften kan tidspunktet for når rognen skal veies bli et tema i næringen. Det burde imidlertid være mulig å videreføre foreliggende praksis med faste rutiner for avsiling av rognen. Det bør vurderes å fastsette retningslinjer for dette forbindelse med en eventuell endring av reguleringen, slik at praksis blir ensartet.

3.5. Forholdet mellom liter og kilo rognkjeksrogn

Næringen har siden starten av reguleringen av fiske etter rognkjeks rogn i 1988 antatt at forholdet mellom kilo og liter er en til en.

Dersom maksimumkvoten skal angis i kilo er det blitt anført at det vil oppstå et krav fra næringen om undersøkelser for å fastslå det eksakte forholdet mellom liter og kilo, til tross for at en i dag har antatt et tilnærmet en til en forhold.

Eksempelvis for en fisker som alltid har levert en tønne på 120 liter, vil tønne nå bli veid. Dersom tønne veier mindre enn 120 kilo, vil fiskeren som i fjor fikk betalt for 120 liter, nå få betalt for et kvantum som er lavere enn 120 kilo.

Etter at maksimumkvoten er fastsatt i Reguleringsrådet vil imidlertid dette i all hovedsak være et prisfastsettingsspørsmål i Råfisklagets forhandlinger med næringen. I disse forhandlingene fastsettes pris pr. liter utvirket rogn og pr. tønne tilvirket rogn og nødvendige justeringer kan foretas der.

I følge næringen leveres all selvtilvirket rogn pr i dag i tønner som veies ved mottaksanleggene. En overgang fra liter til kilo vil derfor ikke ha betydning for fiskere som selv salter rognen.

I Norges Råfisklags prisliste finnes følgende bestemmelser for selvtilvirket rognkjeksrogn:

”Minsteprisen gjelder for tønner som inneholder 105 kg netto rognvekt. For tønner med eventuelt lavere rognvekt kan prisen reduseres forholdsmessig.”

3.6. Konklusjon

På bakgrunn av det ovennevnte finner Fiskeridirektoratet å kunne foreslå at maksimumkvoten i reguleringen av fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark fra og med 2006 skal angis i kilo.

4. KVOTEAVREGNING I KILO – RUND VEKT ELLER PRODUKTVEKT

Ved en endring i reguleringsforskriften der maksimalkvoten fastsettes i kilo blir spørsmålet om den skal angis i kilo rund vekt rognkjeks eller produktvekt (rå/tilvirket) rognkjeksrogn.

Et argument for å angi maksimalkvoten i rund vekt, er at reguleringen vil samsvare med kvantumsangivelsen i andre regulerte fiskerier. Dersom kvoten angis i rund vekt må fangst av rognkall holdes utenfor kvoteavregningen og det må etableres rutiner for at dette blir registrert på riktig måte.

Havforskningsinstituttet opererer imidlertid med tonn rognkjeksrogn i sin årlige rapport om taksering av rognkjeksbestanden. I følge instituttet omregnes ikke tonn rognkjeksrogn til rund vekt rognkjeks da det pr. tid ikke foreligger gode omregningstall. Dette på bakgrunn av at det foreligger liten informasjon om bestanden når det gjelder hvor mye rogn det er pr. rognkjeks, samt forholdstallet mellom rognkjeks og rognkall i bestanden.

I statistikkammenheng benyttes i dag en omregningsfaktor på 6,7 ved omregning fra rogn til rundvekt rognkjeks uavhengig av om rognen er tilvirket eller ikke. Dette skal imidlertid endres slik at det vil foreligge to omregningsfaktorer avhengig av om det er tilvirket eller utilvirket rogn. En ny faktor for tilvirket rogn vil bli satt administrativt ved hjelp av samme forholdstall som referert i andre avsnitt punkt 3.3.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten angis i kilo produktvekt (rå/tilvirket) rognkjeksrogn, da dette samsvarer med forskernes estimer for et forsvarlig uttak. Det bør imidlertid vurderes å endre kvoteangivelsen til kilo rund vekt når det måtte foreligge mer konkrete forskningsdata som kan danne et mer korrekt bilde av uttaket.

5. FORSLAG TIL KVOTEAVREGNING FOR ROGNKJEKS MED VIRKNING FRA 2006

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringsforskriften angir fartøyenes maksimalkvote i kilo utilvirket rognkjeksrogn.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere om reguleringsforskriften skal angi hvor lenge rognen skal avsiles før levering.

Fiskeridirektøren foreslår at 105 kilo selvtilvirket rognkjeksrogn avregnes med 130 kilo utilvirket rognkjeksrogn på kvoten.

.....

Peter Gullestad innledet med å vise til at en arbeidsgruppe hadde arbeidet med problemstillingen kilo versus liter.

Han opplyste videre at det var en feil i sakspapirene. På side en skal det settes strek over punkt 2 annet avsnitt.

Det var full enighet om Fiskeridirektørens forslag til kvoteavregning.

Sak 6/2005

Eventuelt

- Oppnevning av nytt Reguleringsråd
Orientering ved FKD

SAK 6/05

EVENTUELT

1. OPPNEVNING AV NYTT REGULERINGSRÅD

Kirsti Henriksen viste til at nytt Reguleringsråd skulle oppnevnes fra og med 19. september 2005. Samtidig vil instruksen bli revidert. For å øke Reguleringsrådets representativitet vil en øke deltakelse fra andre instanser. I dette ligger det også at Reguleringsrådets sammensetning i dag ikke oppfyller kravet til likestilling, hvor begge kjønn må være representert med minst 40 prosent. Dersom en ikke oppnår minst 40 prosent av begge kjønn, kan Reguleringsrådet bli lagt ned og erstattet med en åpen høring.

Instruksen vil bli klar i løpet av en uke.

Peter Gullestad ba medlemmene i Reguleringsrådet ta dette på alvor, og at i den grad den enkelte føler at Reguleringsrådet er et fornuftig organ bør en gjøre det en har muligheten til for å oppfylle kravet til likestilling. Han tror ikke det er i næringens interesse å miste Reguleringsrådet. Reguleringsrådet er for næringen en rasjonell måte å gjennomføre høringen på. Andre fremgangsmåter kan være mer byråkratiske.

2. PROSEDYRER FOR KONSULTASJONER MELLOM STATLIGE MYNDIGHETER OG SAMETINGET

Peter Gullestad innledet med at dette er ikke en sak for Reguleringsrådet, men mer for informasjon.

Inge Arne Eriksen synes dette er en viktig avtale for Sametingets arbeidsform og ønsket derfor synliggjøre den i Reguleringsrådet. Avtalen legges raskt frem her. Sametinget ser for seg at Fiskeri- og Kystdepartementet sier noe om denne avtalen og hvordan den er tenkt oppfulgt på høstmøtet i Reguleringsrådet.

Peter Gullestad avsluttet med å ta avtalen til etterretning.

PROSEDYRER FOR KONSULTASJONER MELLOM STATLIGE MYNDIGHETER OG SAMETINGET

Som urfolk har samene rett til å bli konsultert i saker som kan få direkte betydning for dem. For å sikre at arbeidet med saker som kan påvirke samene direkte gjennomføres på en tilfredsstillende måte, er regjeringen og Sametinget enige om å legge vedlagte retningsgivende prosedyrer til grunn ved konsultasjoner mellom statlige myndigheter og Sametinget.

Erna Solberg
kommunal- og regionalminister

Sven-Roald Nystø
sametingspresident

1. Formål

Formålet med prosedyrene er å:

- bidra til en praktisk gjennomføring av statens folkerettslige forpliktelse til å konsultere med urfolk.
- søke å oppnå enighet mellom statlige myndigheter og Sametinget når det overveies å innføre lover eller tiltak som kan påvirke samiske interesser direkte.
- legge til rette for utviklingen av et partnerskapsperspektiv mellom statlige myndigheter og Sametinget som virker til styrking av samisk kultur og samfunn.
- utvikle felles forståelse for situasjonen og utviklingsbehovet i samiske samfunn.

2. Virkeområde

- Konsultasjonsprosedyrene gjelder for regjeringen, departementer, direktorater og andre underliggende virksomheter.
- Konsultasjonsprosedyrene gjelder i saker som vil kunne påvirke samiske interesser direkte. Det saklige virkeområdet for konsultasjoner vil kunne omfatte ulike sakstyper, slik som lover, forskrifter, enkeltvedtak, retningslinjer, tiltak og beslutninger (f.eks. i stortingsmeldinger).
- Konsultasjonsplikten kan omfatte alle ideelle og materielle former for samisk kultur. Aktuelle sakstemaer kan f.eks. være musikk, teater, litteratur, kunst, media, språk, religion, kulturarv, immaterielle rettigheter og tradisjonell kunnskap, stedsnavn, helse- og sosial, barnehager, utdanning, forskning, eiendoms- og bruksrettigheter, arealinngrep- og arealdisponeringssaker, næringsutvikling, reindrift, fiske, landbruk, mineralvirksomhet, vindkraft, vannkraft, bærekraftig utvikling, kulturminnevern, biomangfold og naturvern.
- I saker som er knyttet til det materielle kulturgrunnlaget, slik som arealdisponeringer, arealinngrep og landrettigheter er det geografiske virkeområde for konsultasjoner (tradisjonelle samiske områder) Finnmark, Troms, Nordland og Nord-Trøndelag fylke, samt kommunene Osen, Roan, Åfjord, Bjugn, Rissa, Selbu, Meldal, Rennebu, Oppdal, Midtre Gauldal, Tydal, Holtålen og Røros i Sør-Trøndelag fylke, Engerdal og Rendalen, Os, Tolga,

Tynset og Folldal kommuner i Hedmark fylke, og Surnadal og Rindal kommuner i Møre og Romsdal.

- Saker av generell karakter som må antas å ville påvirke hele samfunnet vil i utgangspunktet ikke omfattes av konsultasjonsplikten.

3. Informasjon

- Statlige myndigheter skal gi full informasjon om aktuelle saker som kan påvirke samene direkte, og om relevante forhold på alle stadier i behandlingen av saken.

4. Offentlighet

- Informasjon som utveksles mellom statlige myndigheter og Sametinget i forbindelse med konsultasjoner skal kunne unntas offentlighet, forutsatt at det foreligger hjemmel for dette. Meroffentlighet skal praktiseres. Partenes endelige standpunkter i de enkelte saker skal være offentlige.

5. Faste møter

- Det skal avholdes faste halvårslige politiske møter mellom statsråden for samiske saker og Sametingspresidenten. Fagstatsråder deltar på disse møtene etter behov. I de faste halvårslige politiske møtene skal en ta opp situasjon og utviklingsbehov for samiske samfunn, saker av grunnleggende prinsipiell karakter og pågående prosesser.
- Det skal avholdes faste halvårslige møter mellom Sametinget og det interdepartementale samordningsutvalget for samiske saker. I møtene skal det blant annet redegjøres for aktuelle samepolitiske saker i kommende måneder.

6. Generelle bestemmelser om konsultasjonsprosedyrene

- Konsultasjonene med Sametinget skal foregå i god tro og med målsetting om å oppnå enighet om foreslåtte tiltak.
- Statlige myndigheter skal så tidlig som mulig informere Sametinget om oppstart av aktuelle saker som kan påvirke samene direkte, og om hvilke samiske interesser og forhold som kan bli berørt

- Etter at Sametinget er blitt informert om aktuelle saker, skal Sametinget gi tilbakemelding så snart som mulig om det er ønskelig at det gjennomføres videre konsultasjoner.
- Sametinget skal også kunne ta opp saker hvor Sametinget ønsker å gjennomføre konsultasjoner.
- Dersom statlige myndigheter og Sametinget blir enige om å avholde videre konsultasjoner i en bestemt sak, skal en i fellesskap søke å bli enig om opplegget for disse konsultasjonene, herunder tid og sted for videre kontakt (f.eks. møter, videokonferanser, telefonkontakt, utveksling av skriftlig materiale), tidsfrister for tilbakemeldinger, evt. behov for konsultasjoner på politisk nivå, og politisk behandlingsform. Det skal gis tilstrekkelig tid til gjennomføring av reelle konsultasjoner og politisk behandling av forslag. En evt. plenumsbehandling i Sametinget av den aktuelle saken må skje så tidlig som mulig.
- Der sakene krever det skal det legges til rette for at det skal kunne avholdes flere konsultasjonsmøter og at saker ikke avsluttes så lenge Sametinget og staten antar at det er mulig å oppnå enighet.
- I saker som behandles i regjeringen skal det i foreleggelsen for øvrige berørte departementer fremgå tydelig hvilke forhold det er oppnådd enighet med Sametinget om, og eventuelt hva det ikke er oppnådd enighet om. I proposisjoner og meldinger som fremmes for Stortinget, og der regjeringen har et annet standpunkt enn Sametinget, skal Sametingets vurderinger og standpunkter fremgå.

7. Protokoll

- Det skal føres protokoll fra alle konsultasjonsmøter mellom statlige myndigheter og Sametinget. I protokollen skal det gis en kort redegjørelse for hva saken gjelder, partenes vurderinger og standpunkter, og konklusjonen i saken.

8. Behov for utredninger/kunnskapsgrunnlag

- Kommunal- og regionaldepartementet og Sametinget nedsetter i fellesskap en faglig analysegruppe som blant annet på bakgrunn av samisk statistikk årlig avlegger en rapport om situasjon og utviklingstrekk i samiske samfunn. Rapporten legges til grunn for konsultasjoner i konkrete saker og for konsultasjoner om utviklingsbehov for samiske samfunn i ett av de halvårlige møtene mellom statsråden for samiske saker og Sametingspresidenten.

- Når statlige myndigheter eller Sametinget mener det er behov for utredninger for å styrke faktagrunnlaget eller det formelle grunnlaget for vurderinger og beslutninger skal dette tilkjennegis så tidlig som mulig og partene skal bringe spørsmål knyttet til mandat for eventuelle utredninger inn i konsultasjonsprosessen. Staten og Sametinget skal søke å oppnå enighet om både mandat, og hvem som skal stå for et eventuelt utredningsarbeid. Staten og Sametinget har plikt til å bistå med nødvendige opplysninger og materiale som det er behov for ved gjennomføringen av utredningsarbeidet.

9. Konsultasjoner med øvrige berørte samiske interesser

- I saker der staten planlegger å konsultere med samiske lokalsamfunn og/eller særskilte samiske interesser som kan bli direkte påvirket av lovgivning eller tiltak, skal staten så tidlig som mulig informere om hvilke interesser /organisasjoner staten mener saken berører, og drøfte samordningen av konsultasjonsprosessene med Sametinget.